

FIRST GREEK READER.

1. A troublesome Boy.

ἔχω παιδίον ὃ φιλῶ, καὶ Στέφανον καλῶ αὐτόν.
ὅ δὲ κουφό-νους ἔστιν· ἀνα-βαίνει γὰρ ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἢ ἐπὶ τὸν ἵππον. καὶ οὗτῳ τοὺς αὐτοῦ φίλους φοβεῖ.
πολλάκις λυπεῖ τὴν μικρὰν ἀδελφήν. καλοῦμεν τὴν
ἀδελφήν Ἐλένην.

2. He has a Nurse.

ἔστι δὲ τῷ Στεφάνῳ τροφὸς σοφὴ καὶ ἀγαθή.
καὶ φιλεῖ αὐτὸν. ἀλλὰ ἐνίοτε κακός ἔστιν. ἡ οὖν
τροφὸς παίει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ποτε ὁρᾷ
αὐτὸν ἐν τῇ ὅδῷ ὅπου ἵπποι καὶ ἄμαξαι εἰσιν.
ἔθέλει οὖν τὸ κακὸν παιδίον κολάζειν. ἀλλὰ ἀπο-
τρέχει ἐπὶ τὴν οἰκίαν καὶ αὐτῆς καταγελᾷ. ἡ δὲ
τροφὸς λέγει, ‘οὐκ ἔστι παιδίον ἐν τῇ χώρᾳ ὃ
οὗτῳ κακόν ἔστιν.’

3. Philip hits two Thieves with one Decision.

κλέπτης ποτὲ Φιλίππω, τῷ κριτῇ, λέγει, ‘ὦ Φί-
λιππε, κλέπτης ἔχων τὸν ἐμὸν ἵππον ἀπ-ελαύνει.

ό δὲ ἄνθρωπος, ὃν νομίζω εἶναι τὸν κλέπτην,
ἔστιν 'Αλέξανδρος.' καὶ εὐθὺς ἄλλος ἄνθρωπος
πάρ-εστιν ὃς λέγει, 'Αλέξανδρός εἰμι. οὐ τὴν
ἄληθειαν λέγει· ὁ γὰρ ἵππος οὐκ αὐτοῦ ἔστιν,
ἄλλὰ Κύρου. ὁ δὲ πονηρὸς ἄξιός ἔστι δίκης, ώς
κλέπτης ὅν.'

Φίλιππος δὲ, ἀκούων τὸν λόγον τῶν ἀνθρώπων,
νομίζει ἀμφοτέρους κλέπτας εἶναι καὶ δια-κρίνει ὅδε·
δεῖ τὸν μὲν πρῶτον κλέπτην φεύγειν ἐκ Μακεδονίας,
τὸν δὲ δεύτερον διώκειν τὸν πρῶτον.

4. *Penny wise, Pound foolish.*

ὁ ἐμὸς φίλος λέγει ὅτι ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ ἄνθρωπος
οἴκει ὃς οὐ σοφός ἔστιν· ὁ γὰρ ἵππος αὐτοῦ
μέλλει θυήσκειν ὅτι ὁ ἀ-νόητος ἄνθρωπος, οὐ χιλὸν
καὶ κριθὰς, ἄλλὰ ξύλα καὶ λίθους τῷ ἵππῳ παρ-
έχει· λέγει δὲ, 'ἀνάγκη ἔστι τῷ ἵππῳ μανθάνειν
ξύλα καὶ λίθους ἔσθίειν.' εἰ οὕτως ποιεῖ ἀνάγκη
ἔστιν αὐτῷ πολλοὺς ἵππους λαμβάνειν, εἰ καὶ ὀλίγον
χρυσίον ἔχει.

5. *Honorable Scars.*

καλὸς δοκεῖ ὁ λόγος ὃν ἐθέλω λέγειν περὶ
δυοῖν στρατιωτῶν. ὁ μὲν οὐ καλός ἔστιν· ἔνα
γὰρ ὄφθαλμὸν ἔχει ἀντὶ δυοῖν καὶ ἄλλα κακῶς ἔχει
διὰ τοὺς πολεμίους. ὁ δὲ ἔτερος, ἄγροικος ὁν,
λέγει, 'τὸ πρόσωπόν σου δοκεῖ αἰσχρὸν εἶναι.' ὁ
δὲ πρῶτος λέγει, 'ἔκεινο τὸ πρόσωπον δοκεῖς,

καίπερ οὐ καλὸν ὄν, οὐκ αἰσχρόν ἐστιν· οἱ γὰρ πολέμιοι, ὑφ' ὅν οὗτω πάσχω, ἀγαθοί εἰσιν· ἔγὼ δὲ ὄρῳ τὸ πρόσωπόν σου καλὸν ὄν· φανερόν ἐστιν ὅτι σὺ κακὸς εἶ·’

6. A Pedant learns about a Ladder.

ἄνθρωπός τίς ποτε περὶ κλίμακος μανθάνει τοῦ φίλου· οὐ γὰρ μέχρι τούτου οἶδε τί κλῖμαξ ἐστιν, καὶ ὁ μὲν φίλος φησὶν αὐτῷ, ‘ἡ κλῖμαξ δέκα βάθρα ἔχει.’ ὁ δ’ ἄνθρωπος, ‘ἔστιν, ὡ φίλε, ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς εἴτε ἔγὼ ἀνα-βαίνω εἴτε κατα-βαίνω;’

7. He makes another Blunder.

ἐπι-θυμεῖ ὁ μὲν αὐτὸς ἄνθρωπος ποταμὸν δια-βαίνειν· καὶ ἐπὶ τὸ πλοῖον ἔλαύνει. ὁ δὲ φίλος φησὶ, ‘τί μένεις ἐπὶ τοῦ ἵππου;’ ὁ δὲ ἄνθρωπός φησιν, ‘ὅτι ἔγὼ ἐπι-θυμῶ ὡς τάχιστα δια-βαίνειν.’

8. A very bad Memory.

ἄνθρωπός τις ἐπιστολὴν γράφει φίλῳ ὃς ἀ-μνήμων ἐστὶ, λέγων, ‘ἀκούω σε εἰς Ἀθῆνας ἀπ-ιέναι. ἐπι-θυμῶ οὖν σε πρὸς ἐμὲ φέρειν βιβλίον ὃ ἔχει ὁ ἔμος ἀδελφός.’ ἀνα-γιγνώσκει ὁ ἄνθρωπος τὴν ἐπι-στολὴν, ἀλλ’ οὐκ εἶσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ, καίπερ ἡμέρας πέντε ἐν Ἀθήναις ὅν, ὅτι οὗτως ἀ-μνήμων ἐστίν. ἥκων οὖν εἰς τὴν αὐτοῦ χώραν φησὶ τῷ φίλῳ ὃς δὴ ἐρωτᾷ, ‘ποῦ ἐστι τὸ βιβλίον;’ ‘οὐδὲν οἶδα περὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς λεγούσης φέρειν τὸ βιβλίον.’

9. *Qualifications of a Ruler.*

ἀνήρ τις τῷ Περικλεῖ ἔ-λεγεν, ‘ ὁ Περίκλεις, τί ἐστι τὸ πρῶτον, ὃ τὸν ἄρχοντα δεῖ ἐν νῷ ἔχειν; ’ ὁ δὲ ἔ-φη, ‘ ὅτι ἀνθρωπός ἐστι.’ ‘ καὶ τὸ δεύτερον; ’ ‘ ὅτι κατὰ τὸν νόμον δεῖ ἄρχειν.’ ‘ καὶ τὸ τρίτον; ’ ‘ ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρξει.’ ὁ δὲ ἀνὴρ ἔ-λεγε τῷ Περικλεῖ, ‘ οἱ Ἀθηναῖοι εὐ-δαίμονές εἰσιν ἄρχοντά σε ἔχοντες ὃς οὐ μόνον ταῦτα οἴσθα, ἀλλὰ καὶ οὗτω ποιεῖς.’

10. *Wants a practical Education.*

μαθητής τις ἐν τῇ τοῦ διδασκάλου οἰκίᾳ γεωμετρίαν μανθάνει. μανθάνειν δὲ οὐχ ἡδύ ἐστιν αὐτῷ. λέγει οὖν τῷ διδασκάλῳ, ‘ ἀ-ηδές ἐστι μανθάνειν γεωμετρίαν ὅτι χρυσίον οὐ λαμβάνω.’ ὁ δὲ διδάσκαλος τῷ δούλῳ λέγει, ‘ φέρε τῷ παιδίῳ ὀβολὸν ὥστε ἔχειν λέγειν ὅτι γεωμετρία χρησίμη ἐστὶν αὐτῷ.’

11. *The Deceitfulness of Riches.*

Τίμων, ὁ ἀδελφός μου, πολλὰ χρήματα καὶ τιμιώτατα ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔχων, ἐν ἀ-θυμίᾳ πολλῆ ἐστιν, ὅτι κλέπτας εἶναι ἐν τῇ πόλει ἀκούει. ὑμῖν λέξω τί ποιεῖ. μετὰ μὲν ἡμέραν οὐκ ἐθέλει ἀπὸ τῆς οἰκίας ἴεναι, ἐν δὲ τῇ νυκτὶ οἱ κλέπται οὗτω φοβεροὶ αὐτῷ εἰσιν ὥστε τὴν λαμπάδα καίει καὶ οὐκ ἐπὶ τὸ λέχος ἀνα-βαίνει. ἐγὼ δὲ οὐκ ὀκνῶ ἐξ-ιέναι εἰς τὴν πόλιν,

οἰκίαν μικρὰν ἔχων καὶ οὐδὲν ἐν αὐτῇ ὁ οἱ κλέπται
ἔθέλουσι λαμβάνειν. ἡδὺς μὲν οὖν ἐμοὶ ὁ βίος
ἐστὶν, αὐτῷ δὲ ἀ-ηδῆς.

12. *Draco's Laws.*

πάλαι μὲν ἦν ἐν Ἀθήναις ἀνὴρ ὃς Δράκων τὸ
ὄνομα ἦν· ὁ δὲ οὗτος σοφὸς καὶ δίκαιος ἦν ὥστε
οἱ Ἀθηναῖοι ηθελον αὐτὸν νόμους νέους γράφειν, ὅτι
οὗτοι πολλοὶ ἄνθρωποι ἐν τῇ πόλει κακοὶ ἦσαν. ὁ
δ' οὖν νόμους ἔγραφε χαλεπούς· ἐν γὰρ τούτοις τοῖς
νόμοις ἦν μία ζημία πᾶσι κακούργοις θάνατος.
Ἡρόδικος οὖν ἔλεγεν ὅτι οἱ Δράκοντος νόμοι οὐ
νόμοι ἄνθρωπου ἦσαν, ἀλλὰ δράκοντος.

13. *Last Acts of Darius.*

Δαρείῳ καὶ Παρυσάτιδι ἦσαν παῖδες δύο, ὁν
πρεσβύτερος μὲν ἦν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ
Κῦρος. ἐπεὶ ή τελευτὴ τοῦ βίου ἐγγὺς ἦν, Δαρεῖος
εἰς Σάρδεις πέμπει ἄγγελον ὃς αἰτήσει Κύρου παρ-
εῖναι εἰς τὰ βασίλεια. ὁ δ' οὖν ἄγγελος ποιεῖ
ταῦτα. ὁ δὲ Κῦρος ἀνα-βαίνει εἰς Βαβυλῶνα. παρ-
ῆσαν οὖν τῷ παῖδε, ὅτι Ἀρταξέρξης ἥδη παρῆν
ὅτε Δαρεῖος τὸν ἄγγελον εἰς Σάρδεις ἔπεμπεν.
ἐπεὶ δὲ Δαρεῖος τελευτὴ τὸν βίον ἡ βασιλεία ἐπι-
βάλλει Ἀρταξέρξῃ. Κῦρος δὲ κατ-έ-βαινεν εἰς τὴν
αὐτοῦ ἀρχήν. οὐκ-έτι δὴ φιλεῖ τὸν ἀδελφὸν, ἀλλὰ
ἐπι-βουλεύει αὐτῷ, ἔθέλων βασιλεύειν ἀντ' ἐκείνου.

14. *Decoration Day.*

Ἐν μὲν τιμῇ ἔχομεν τοὺς ηρωας τοῦ πολέμου· τοὺς γὰρ τάφους ἄνθεσι καλύπτομεν καὶ ἄνδρα ἐν-τιμον αἰτοῦσιν οἱ πολῖται λέγειν ἐπὶ τοῖς τάφοις. ὁ δὲ οὖν ἐπὶ βῆμα ἀνα-βαίνει τε καὶ τὸν ἔπαινον λέγει ἄξιον τῆς ἐκείνων ἀρετῆς. οἱ δὲ λόγοι εἰσὶν ὅμοιοι τοῖσ-δε· ‘ἔστιν, ὡς πολῖται, δίκαιον τιμᾶν τούτους τοὺς ἄνδρας καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτῶν φυλάττειν τὴν μνήμην. ἡμεῖς δὲ ποιοῦντες ταῦτα τιμὴν λαμβάνομέν τε καὶ τοὺς παῖδας ἡμῶν ποιήσομεν εὐ-νους τῇ πατρίδι.’

15. *Experiment with a Crow.*

ἄνθρωπός τις ἀνόητος ἀκούει ὅτι ὁ κόραξ διακόσια ἔτη ζῇ. Βαίνει οὖν εἰς τὴν ὕλην καὶ ἔνα λαμβάνει νέον ὄντα. φίλος δὲ αὐτῷ λέγει, ‘διὰ τί κόρακα ἐν τῇ σῇ οἰκίᾳ ἔχεις;’ ὁ δὲ, ‘ὡστε μανθάνειν εἰ ἀληθῶς διακόσια ἔτη ζῇ ὁ κόραξ.’

16. *Leonidas to the cowardly Soldier.*

Λεωνίδας μὲν ἦν ὁ στρατηγὸς ἐν Θερμοπύλαις. ἀγαθῷ ὄντι οὐκ αὐτῷ φόβος ἦν. στρατιώτης δὲ φοβερὸς Λεωνίδᾳ λέγει, ‘ὦ στρατηγὲ, ὁ ἀριθμὸς τῶν βαρβάρων μετὰ Ξέρξου οὗτω μέγας ἔστὶν ὥστε, ἐπεὶ τὰ τοξεύματα αὐτῶν ἐν τῷ ἀέρι ἔστὶν, ὁ ἥλιος οὐ φανερός ἔστιν.’ ὁ δὲ οὖν Λεωνίδας λέγει τῷ στρατιώτῃ ὃς οὗτω φοβερός ἔστιν, ‘ἀλλὰ, ὦ φοβερὲ,

τὰ τοξεύματα ποιήσει τὴν μάχην ἐν τῇ σκιᾷ εἶναι.” ὁ τοῦ Λεωνίδου λόγος οὗτος ἀγαθὸς ἦν ὥστε ὁ στρατιώτης οὐκ-έτι φοβερὸς ἦν, ἀλλὰ εἰς τὴν μάχην εὐθὺς ἔ-βαινεν.

17. *Build Ships.*

ῦμῖν οὖν, ὡς Ἀθηναῖοι, συμ-Βουλεύειν ἐθέλω ἄχρη ποιεῖν. πρῶτον μὲν οἱ πολέμιοι ὕμῶν ἐθέλουσι τὴν χώραν λυπεῖν καὶ αὐτοῖς νῆες πολλαί εἰσιν. ὕμῖν δὲ οὐ πλείονες ἢ πέντε. ὕμῖν οὖν συμ-Βουλεύω ἑκατὸν ναῦς ποιεῖν. ἔχοντες δὲ ταύτας τὰς ναῦς τὴν πόλιν σώσετε, ὅτι οἱ πολέμιοι λέξουσι, ‘μείζονα δύναμιν οἱ Ἀθηναῖοι ἔχουσιν ἢ ἡμεῖς.’ καὶ φίλοι εἶναι ἐθελήσουσι. ταῦτα οὖν ποιεῖν συμ-Βουλεύω.

18. *Napoleon and the Priest.*

Ναπολέων μέν ποτε ἄνδρα ὄρᾳ ἐν τῷ προ-θύρῳ διὰ τὰ ίμάτια ἱερέως ἔχει. ὁ δὲ προσ-έ-βλεπε τὸν Ναπολέοντα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔ-φη, ‘τίς ἐστιν οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ προσ-βλέπων ἐμέ;’ ὁ δὲ ἱερεὺς ἔ-φη, ‘σὺ μὲν προσ-βλέπεις ἄνδρα ἀγαθὸν, ἐγὼ δὲ ἄνδρα ἔν-δοξον. ἵσως χρήσιμον ἀμφοτέροις ἡμῖν ἐστιν.’

οὗτος ὁ λόγος ἡδὺς τῷ Ναπολέοντι ἦν, καὶ τριῶν ἡ τεττάρων ἡμερῶν τὸν ἱερέα ἐπίσκοπον ἀπ-έ-δειξεν. οὗτος τῷ γε ἱερεῖ χρήσιμον ἦν προσ-βλέψαι τὸν ἄρχοντα τῆς Γαλλίας καὶ αὐτῷ ὅμιλησαι.

19. *A 'smart' Girl.*

λέξω ὑμῖν λόγον περὶ δυοῦν κόραιν αἱ ἐν Θήβαις οἰκοῦσιν. ἡ μὲν ἀγαθὴ οὖσα α, β, γ μανθάνει λέγειν· εἰς γὰρ τὴν οἰκίαν τοῦ διδασκάλου ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν βαίνει. ἡ δὲ ἔτέρα μετὰ τῶν ἄλλων παίδων παίζει, οὐκ ἐθέλουσα μανθάνειν. ἡ δὲ οὖν μήτηρ καταγελᾷ ταύτης τῆς παιδὸς, ὡς ἀνοήτου οὗσης. ἡ δὲ παῖς ἐν ὅργῃ φησιν, ‘οὐκ ἐθέλω α, β, γ μανθάνειν λέγειν· τὸ πρῶτον βιβλίον ὃ ἐγὼ ἐθελήσω ἀναγιγνώσκειν, ἐστὶ Ξενοφῶν ἡ Ὁμηρος.’

20. *A noble Reply.*

Πελοπίδας μὲν ἦν τῶν Θηβαίων ἀνὴρ εὐδόκιμος διὰ τὴν ἀρετὴν τε καὶ εὔνοιαν. αὐτῷ δὲ μέλλοντι μετὰ τοῦ Ἐπαμεινώνδου ἐξιέναι εἰς μάχην ἡ γυνὴ ἔφη, ‘βούλομαι σε σώσεσθαι.’ ὁ δὲ ἔφη, ‘ἄλλους δεῖ ταῦτα ποιεῖν, στρατηγὸν ἡ ἄρχοντα δεῖ τοὺς πολίτας σώζειν.’ οἱ μὲν οὖν πολῖται ἐν τιμῇ εἶχον Πελοπίδαν, οἱ δὲ στρατιῶται ὑπὲρ αὐτοῦ ἥδεις ἀπέθνησκον.

21. *An Irish Bull.*

ἀνὴρ τις δοῦλον εἶχεν ὃν ἐβούλετο πωλῆσαι. ἄλλος δὲ οὖν ἀνὴρ ὠνεῖται αὐτόν. ὀλίγων δὲ ἡμερῶν ὁ δοῦλος ἀποθνήσκει καὶ ὁ δεσπότης φησὶ τῷ ἀνδρὶ, ‘ὁ δοῦλος ὃν ἐπώλησάς μοι ἀπέθανεν.’ ὁ δὲ ἔτερος, ‘ἄλλα,’ ἔφη, ‘ὅτε ἐμοῦ ἦν, οὐποτε τοιοῦτον ἐποίησεν.’

22. *When Sects do Disagree.*

ΔΕΣΠΟΤΗΣ. τί δεῖ ἐμὲ τύραννον ὅντα σέβεσθαι τὸν Δία; οὐ γὰρ αὐτὸν κρείττονα ἐμοῦ νομίζω.

ΤΛΜΙΑΣ. σιώπησον, ὁ δέσποτα· οὐ γὰρ ἀ-σφαλὲς οὐ-τε σοι λέγειν οὐ-τε ἐμοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα· Ζεὺς γὰρ τὸν κεραυνὸν κατα-πέμψει· οὗτος δὲ ἀπο-κτενεῖ ἡμᾶς.

Δ. ὁ ταμία, σοφός είμι ἄνθρωπος. οὐκ ἔστι Ζεύς.

Τ. οὐκ ἐμὲ πείσεις, καίπερ σοφὸς ὢν. ὁ θεὸς χρήσιμός ἔστι τοῖς πολλοῖς.

23. *Medical Science in Babylon.*

τοῖς δὲ Βαβυλωνίοις ὁ νόμος ἦν ὥδε· τοὺς νοσοῦντας εἰς τὴν ἀγορὰν εἰσ-έ-φερον· οὐ γὰρ αὐτοῖς ἰατροὶ ἦσαν. προσ-ιόντες μὲν οὖν πρὸς τὸν νοσοῦντα συμ-βουλεύουσι περὶ τῆς νόσου, εἴ τις τὴν αὐτὴν πέ-πονθεν ἦ εἴ τινα ἄλλον γιγνώσκει οὗτω παθόντα. πᾶς ἄνθρωπος τοῖς νοσοῦσι τι λέγει. ποιοῦντες οὖν ἀ λέγουσιν οἱ ὑγιεῖς, οἱ νοσοῦντες ὑγιεῖς γίγνονται.

24. *A Difference of Opinion.*

οἱ μὲν φιλόσοφοι ἡμῖν λέγουσιν, ὡς πάντα τὰ ζῷα ὠφέλιμά ἔστι τοῖς ἀνθρώποις. ἐμοὶ δὲ δοκοῦσι λέγοντες ταῦτα τῇ γνώμῃ ἀμαρτάνειν. πῶς γάρ; ποίῳ τρόπῳ ὠφελοῦσιν ἡμᾶς αἱ ψύλλαι;

25. *Procrustes' Bed.*

ὅ μὲν Προκρούστης, φὼρ ὡν ὀμότατος, τοὺς παρ-ιόντας ἐν κλίνῃ τινὶ σιδηρᾷ ἔ-δησεν. εἰ δέ τις μακρότερος ἦν τὸ σῶμα, μαχαίρᾳ ἔ-κοπτε τοὺς πόδας, ὥστε ἔξ-ισῶσαι τῇ κλίνῃ.

26. *A clear Conscience!*

στρατηγός τις εὐ-δόκιμος ἦδη μέλλων τελευτή-σειν τὸν βίον, ἔ-μεγαλύνετο ὡς πᾶσιν ἀνθρώποις εὐ-μενῆς ὡν· ‘τοῖς μὲν γὰρ φίλοις,’ ἔ-φη, ‘ώς εἰκὸς, φίλος εἰμί· τοῖς δὲ ἔχθροῖς οὐκ ἔχθρός· πάντας γὰρ πε-φόνευκα.’

27. *The Parthians.*

πάντων τῶν βαρβάρων πολεμικώτατοι ἦσαν οἱ Πάρθοι. οἱ ἵππεῖς αὐτῶν, καὶ φεύγοντες, ἔ-τόξευον ὥστε τοὺς ἀ-μελῶς διώκοντας πολλάκις τραυματίζειν καὶ κτείνειν. διὰ δὲ ταῦτα τοὺς πολεμίους ἔ-νίκων. καὶ οὐκ οἰκίας εἶχον, ἀλλὰ νομάδες ἦσαν. οἱ δ’ οὖν πολέμιοι αὐτῶν οὐ χρόνον πολὺν μένειν ἐν τῇ χώρᾳ ἔ-δύναντο. καὶ γὰρ ὁ λιμὸς σύμ-μαχος ἀγαθὸς ἦν τοῖς Πάρθοις ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

28. *Cyrus pays the Penalty of Rashness.*

ἐν δὲ τούτῳ οἱ Κύρου ἔξακόσιοι ἔ-δίωκον τοὺς πολεμίους εἰς τὴν χώραν. οὐκ οὖν ἔτι ἐν τάξει ἦσαν, καίπερ ὀλίγοι ἀμφὶ Κύρου ἔ-μενον. ἐνταῦθῃ

δὴ ὁ Κῦρος καθ-ορᾶ βασιλέα καὶ τοὺς ἔξακισχιλίους ἀμφὶ αὐτόν. καὶ εὐθὺς λέγων, ‘τὸν ἄνδρα ὅρῶ,’ ἐλαύνει ἐπὶ αὐτὸν καὶ πάieι κατὰ τὸ στέρνον, καὶ τιτρώσκει διὰ τοῦ θώρακος. ἐν δὲ τούτῳ ἀκοντίζει τις Κῦρον παλτῷ ὑπὸ τὸν ὄφθαλμόν. καὶ Κῦρός τε αὐτὸς ἀπο-θυήσκει καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι τῶν Περσῶν ἀπο-θυήσκουσιν ἐπ’ αὐτῷ. οἱ δὲ βάρβαροι ἀπ-έ-ταμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν. οὐχ οὕτω ποιεῖ βασιλεὺς τῶν Περσῶν οὐδένα πλὴν τούτων οὓς μάλιστα μισεῖ.

29. *Boast not Thyself.*

πρῶτον μὲν ἡ ἀρχὴ Φιλίππου, τοῦ βασιλέως Μακεδονίας, μικρὰ ἥν· ὅμως δὲ, στρατηγὸς ἀγαθὸς ὁν, καὶ στρατιώτας ἀγαθοὺς ἔχων, τύραννον οὐ μόνον Μακεδονίας ἀλλὰ καὶ πάσης Ἑλλάδος ἑαυτὸν ποιεῖ. αὗτη δ’ ἡ εὐ-δαιμονία ἡδεῖα αὐτῷ ἐστιν. αὐτῷ δ’ οὖν σεμνῷ ὅντι διὰ μάχην τινὰ πολίτης τις Λακεδαιμονος ἐπιστολὴν ἔγραψεν ὥδε· ‘ἔστιν, ὁ βασιλεὺς, ἡ σκιά σου μακροτέρα ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἐνίκησας;’

30. *Alexander's Victory and Offering.*

Φιλίππῳ δὲ ἐν τῷ νῷ ἥν στρατὸν μέγαν Μακεδόνων τε καὶ Ἑλλήνων εἰς Ἀσίαν ἄγειν. δεσπότην γὰρ ἥλπιζεν ἑαυτὸν ποιήσειν καὶ ἐκείνης τῆς χώρας. ἀλλὰ ἄνθρωπός τις αὐτὸν ἐφόνευσεν. Ἀλέξανδρος οὖν ἐπὶ τὸν θρόνον ἀν-έ-βη καὶ τὸν στρατὸν ἄγειν

εἰς Ἀσίαν παρ-ε-σκεύαζεν. τὸν οὖν στρατὸν τοῦτον καὶ βαρβάρους πολλοὺς ἔχων ἐ-νίκησε τοὺς Πέρσας ἐπὶ τῷ Γρανίκῳ ποταμῷ. ἐπειτα τριακοσίας παν-οπλίας εἰς Ἀθήνας ἀπ-έ-πεμψεν ἀνά-θημα τῇ θεᾷ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐπί-γραμμα ἐ-κέλευσεν ἄνδρα τινὰ ἐπι-γράψαι ὥδε. Ἀλέξανδρος καὶ οἱ Ἑλληνες ἀπὸ τῶν ἐν Ἀσίᾳ βαρβάρων.

31. I. Disobedience and fine Clothes

παιδί τινι Βοιωτῷ δύο χιτῶνες ἦσαν, ὁ μὲν πορφυροῦς, ὁ δὲ γλαυκός. ὁ δὲ παῖς τὸν μὲν πορφυροῦν χιτῶνα ἐ-φίλει· λαμπρὸς γὰρ δὴ ἦν. τὸν δὲ ἔτερον οὐκ ἐ-φίλει, ὡς αἰσχρὸν ὅντα. καί ποτε ἡ μήτηρ ἐ-κέλευσεν αὐτὸν τὰ σιτία εἰς τοὺς ἀγροὺς φέρειν πρὸς τὸν πατέρα. ‘ἀλλ’ οὐ γὰρ δεῖ,’ ἔφη, ‘τὸν χιτῶνα τὸν πορφυροῦν ἐν τοῖς ἀγροῖς φορεῖν· ἔκ-φερέ μοι τὸν ἔτερον ἐκ τῆς θήκης, ἵνα αὐτῷ σε ἀμπ-έχω.’ ὁ δὲ παῖς τοῦτο μὲν χαλεπῶς ἔ-φερε, φανερῶς δὲ ἀ-πειθῆσαι οὐκ ἐ-τόλμησεν.

32. II. bring him into a sorry Plight.

ἐπεὶ δὲ ἡ μήτηρ οὐκ-έτι ἐ-τήρει αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὁ παῖς λάθρα ἀπ-έ-φυγε διὰ τῆς θύρας, τὸν πορφυροῦν χιτῶνα ἔχων. ἀλλ’ οὐ πόρρω ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀπ-ών, δίκην οὐκ ἀν-άξιον ἔ-δωκεν· ἐν γὰρ τοῖς ἀγροῖς βόες τινὲς σὺν μεγάλῳ ταύρῳ ἐ-νέμοντο. ὁ δὲ ταῦρος τὸν πορφυροῦν

χιτῶνα χαλεπῶς φέρων, ἐπὶ τὸν παιδὰ μετὰ ὄργῆς ἐπι-φέρεται. ἀλλὰ ὁ παῖς φεύγειν ἐθέλων, διὰ τὸν χιτῶνα βραδύτερον ἔτρεχε· μακρὸς γὰρ ἦν. ὥστε ὁ ταῦρος τοῖς κέρασι κακῶς ἐποίησεν αὐτόν.

33. *Penalty of questioning a general's Reputation.*

Κλείτῳ δὲ οὐχ ἡδὺ ἦν τοὺς Ἀλεξάνδρου ἐπαίνους ἀκούειν. καὶ δή ποτε αὐτὸς συμ-ποσίῳ ἐν ὄργῃ ἔ-φη οὐκ εἶναι τὰ Ἀλεξάνδρου οὕτω μεγάλα καὶ θαυμάσια ὡς οἱ φίλοι ἔ-φασκον· ‘οὐ γὰρ,’ ἔ-φη, ‘αὐτὸς κατ-έ-πραξεν αὐτὰ, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα κατ-έ-πραξαν οἱ Μακεδόνες.’ τέλος δὲ καὶ ὧνείδιζεν Ἀλεξάνδρῳ ὅτι ὑφ' αὐτοῦ ἐ-σώθη, ὅτε ἡ ἵππομαχία ἐπὶ Γρανίκῳ ἐγένετο πρὸς Πέρσας. καὶ δὴ καὶ τὴν δεξιὰν ἐν ὄργῃ ἀνα-τείνας, ‘αὗτη ἡ χείρ σε,’ ἔ-φη, ‘ὦ Ἀλέξανδρε, ἐν τῷ τότε καιρῷ ἐ-σωσε.’ καὶ Ἀλέξανδρος οὐκ-έτι ἦν-έσχετο, ὅρων τοῦ Κλείτου τὴν ὕβριν, ἀλλὰ ἀν-ε-πήδα μὲν σὺν ὄργῃ ἐπ' αὐτὸν, κατ-είχετο δὲ ὑπὸ τῶν φίλων. Κλείτος δὲ ὅμως οὐκ ἐ-παύσατο ὕβρίζων. Ἀλέξανδρος δὲ ἐ-βόα ἀνα-καλῶν τοὺς στρατιώτας· οὐδενὸς δὲ πειθομένου, αὐτὸς ἀνα-πηδήσας τε καὶ λόγχην ἀρπάσας ταύτη παίσας Κλείτον ἀπ-έ-κτεινεν.

34. *Dress according to your Station.*

Πάνθεια, καίπερ βασίλεια οὖσα, οὔτε ἐσθῆτι οὔτε κόσμῳ δι-έ-φερε τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων. αὗτη δὲ ὁδὸν ἐρήμην βαδίζουσα πόρρω ἀπὸ τῶν βασιλείων ποιμένι τινὶ ἐν-έ-τυχεν. ὁ δὲ τὴν βασίλειαν οὐ γνωρίζων ‘ἄλλ’, ὡς γύναι, ἔ-φη, ‘οὐ δεῖ σε ἐκεῖ μένειν· ἡ γὰρ ὁδὸς στενωτάτη τυγχάνει οὖσα· καὶ σὺ ἐκεῖ μένουσα ἐμ-ποδὼν εἰ τοῖς προβάτοις.’ καὶ ταῦτα ἀκούσας δορυ-φόρος τις τῶν παρ-όντων, ‘ὦ πανοῦργε,’ ἔ-φη, ‘τὴν βασίλειαν λοιδορεῖς;’ οὐ ταῦτα τῷ ποιμένι ἔ-μελε, καὶ ἔ-φη, ‘εἰ δὲ ἐκείνη ἀληθῶς ἐστιν ἡ βασίλεια, δεῖ αὐτὴν ἐσθῆτα φορεῖν βασιλικὴν, ὥστε πάντας τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζειν αὐτήν:

35. *The Thieves and the Cock.*

Κλέπται εἰσ-ελθόντες εἴς τινα οἰκίαν οὐδὲν εὗρον πλὴν ἀλεκτρυόνος, καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπ-ήεσαν. ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν νομίζων αὐτοὺς αὐτὸν θύσειν, ἤτει τοὺς κλέπτας ἀπο-λύειν αὐτὸν, λέγων, ‘χρήσιμός εἰμι τοῖς ἀνθρώποις· νυκτὸς γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρω.’ οἱ δὲ κλέπται ἔ-φασαν, ‘διὰ τοῦτο σε μᾶλλον θύσομεν· ἀνθρώπους γὰρ ἐγείρων ἡμᾶς οὐκ ἔξι κλέπτειν.’

36. *A Saying of Pyrrho.*

Πύρρωνος λέξαντος ὅτι ὁ βίος οὐ διά-φορός ἐστι τοῦ θανάτου, ἀνήρ τις ἡρώτησε, ‘τί οὖν οὐκ ἀποθνήσκεις;’ ‘ὅτι οὐδὲν δια-φέρει,’ ἔφη ὁ Πύρρων.

37. *Alcibiades trips Pericles in a Definition of Law.*

A. οἶσθα, ω̄ Περίκλεις, τί νόμος ἐστίν;

II. μάλιστα, εἴ τι οἶδα, ω̄ Ἀλκιβιάδη.

A. ἀλλὰ λέξον μοι τί ἐστιν· ἀκούω γὰρ ἄνδρας τινὰς καλουμένους νομίμους· δεῖ δὲ τούτους τοὺς ἄνδρας εἰδέναι ὅ τι νόμος ἐστίν.

II. οὐδὲν χαλεπὸν ἐρωτᾶς· οὗτος γὰρ νόμος ἐστὶν ὅ τι τὸ πλῆθος ἐν τῇ πόλει λέγει δεῖν πάντας τοὺς πολίτας ποιεῖν ἢ μὴ ποιεῖν.

A. ἀλλὰ, εἰ δημοκρατία ἢ τύραννος λέγει τὰ αὐτὰ, εἰσὶ ταῦτα νόμοι;

II. ναι.

A. ἀλλὰ, δεῖ ταῦτα ἀγαθὰ ἢ κακὰ εἶναι;

II. ἀγαθὰ δήπου, καὶ οὐ κακά.

A. εἰ τὸ ἐν τῇ πόλει ἄρχον, εἴ-τε τὸ πλῆθος εἴ-τε τύραννος εἴ-τε δημοκρατία, ἀναγκάζει τοὺς πολίτας ποιεῖν ἢ μὴ βούλονται ἢ ἢ κακά ἐστι, ταῦτα νόμος ἐστὶν ἢ ἀ-νομία καὶ βία;

II. οἴομαι ταῦτα ἀ-νομίαν καὶ βίαν εἶναι.

A. ὃ οὖν ἄρτι ἔ-λεγες νόμον εἶναι, νῦν λέγεις οὐκ εἶναι. οὕτω πως ἔχει;

ὅ δὲ Περίκλης γελάσας τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἔφη,
‘ἔγωγε, νεώτερος ὁν, δεινὸς λέγειν ἦν· ἐσοφιζόμην
γὰρ ὥσπερ καὶ σὺ νῦν ἐμοὶ δοκεῖς.’

38. *Greek Legend of the Deluge.*

ἐπεὶ Ζεὺς ἡθέλησε τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀφανίσαι, Δευκαλίων πλοῖον ποιεῖ καὶ εἰς αὐτὸ τὰ ἐπιτήδεια ἐντίθεται. ἐπειτα δ' αὐτὸς καὶ Πύρρα εἰσβαίνουσιν. Ζεὺς δὲ πολὺν υετὸν ἀπ' οὐρανοῦ πέμπει ὃς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατακαλύπτει, ὥστε διαφθεῖραι πάντας ἀνθρώπους. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φέρεται ἡμέρας ἑννέα καὶ νύκτας. καὶ τῶν ὅμβρων παυσαμένων, Δευκαλίων ἐκβαίνει ἐπὶ τὴν γῆν καὶ θύει Διῖ. Ζεὺς δὲ πέμψας ‘Ἐρμῆν πρὸς αὐτὸν ἔλεγε, ‘δίδωμι σοι αἰτεῖσθαι ὃ τι βούλει.’ ‘Ἐρμοῦ δὲ ταῦτα εἰπόντος, Δευκαλίων αἴρει ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς λίθους καὶ βάλλει. Πύρρα δὲ τὸ αὐτὸ ποιεῖ. καὶ οὖς μὲν βάλλει ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες γίγνονται· οὖς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

39. I. *Socrates to his Judges: ‘Better Death than Infamy.’*

ἐπεὶ ὁ Σωκράτης ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἐθανατώθη,
ἔλεγεν αὐτοῖς τοιάδε· ‘ἔγωγε, ὁ Ἀθηναῖοι, λέγω
ὑμῖν ὅτι οὐ χαλεπόν ἔστι θάνατον ἐκφυγεῖν, ἀλλὰ

χαλεπώτατον ἐκ-φυγεῖν κακίαν· ἡ γὰρ κακία ταχίων ἔστι τοῦ θανάτου. καὶ νῦν ἐγὼ μὲν, βραδὺς ὁν καὶ πρεσβύτης, σύν-οιδα ἐμαυτῷ ὅτι ὁ βραδύτερος, θάνατος, ἐγγύς ἔστι. τοὺς δὲ κατ-ηγόρους ἐμοῦ, κακοὺς ὄντας, κατ-έ-λαβεν ὁ ταχίων, ἡ κακία. καὶ νῦν ἐγὼ ἀπ-ειμι ὑφ' ὑμῶν θανατωθείς. οὗτοι δὲ οἱ κατ-ηγορήσαντές μου ἀπ-ίασιν ὡς ἀ-δικοι καὶ κακοὶ ὄντες.

40. *II. Death not an eternal Sleep.*

εὔ-έλπις μὲν οὖν ἐγώ εἰμι πρὸς τὸν θάνατον· εἰ γὰρ μηδεμία αἴσθησίς ἔστιν, ἀλλὰ θάνατος ὑπνῷ ὅμοιός ἔστι, θαυμάσιον κέρδος ἔστιν. εἰ μὲν (ὡς ἐγὼ οἶμαι) μετα-βολή τις τυγχάνει οὖσα καὶ μετοίκησις τῇ ψυχῇ τοῦ-δε τοῦ τόπου εἰς ἄλλον τόπον, ἀληθὴ δέ ἔστι τὰ λεγόμενα, ὡς ἐκεῖ εἰσιν ἀπαντεῖς οἱ τε-θνηκότες, τίνος μείζονος ἀγαθοῦ ἡ τοῦτο χρῆτινα ἐπι-θυμεῖν;

41. *III. God cares for a good Man.*

ῶστε καὶ ὑμᾶς χρὴ, ὃ ἄνδρες, εὐ-έλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον καὶ τοῦτο δια-νοεῖσθαι ἀληθὲς, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν, οὕτε ζῶντι οὕτε τε-θνηκότι· οὐδὲ ἀ-μελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τοιούτου πράγματα· οὐδὲ ὁ θάνατός μου ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου γενήσεται, ἀλλά μοι δῆλόν ἔστι τοῦτο, ὅτι ἥδη ἀπ-αλλάξασθαι τοῦ βίου τε καὶ πραγμάτων βέλτιον ἦν μοι. ὥρα νῦν ἔστιν ἀπ-ιέναι, ἐμοὶ μὲν

ἀποθανοῦμένω, ὑμῖν δὲ βιωσομένοις· ὅπότεροι δὲ ἡμῶν ἔρχονται ἐπὶ ἀμεινον πρᾶγμα, ἄδηλόν ἐστι παντὶ πλὴν τοῦ θεοῦ.³

42. *IV. He nobly meets his End.*

ταῦτα εἰπὼν Σωκράτης ἀπήγετο εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐν φέρεται πολλὰς ἔμενε διαλεγόμενος τοῖς αὐτοῦ φίλοις. Κρίτων δὲ, εἴς αὐτῶν ὁν, ἐπιθυμεῖ αὐτὸν ἐκφυγεῖν εἰς Βοιωτίαν, λέγων· ‘ἔγώ, ὦ Σώκρατες, χρήματα πολλὰ ἔχων σοι δώσω ἵνα μὴ ἀποθάνῃς.’ ὁ δὲ Σωκράτης οὐκ ἤθελε, λέγων ὅτι ‘δεῖ μὲν ἀποθανεῖν κατὰ τὸν νόμον· φυγὴν δὲ, κακὸς ὁν φαινοίμην ἄν.’ ἐτελεύτησεν οὖν, τὸ κώνειον πιών.

43. *Custom of the Trausi.*

πάντα μὲν τὰ ἄλλα οἱ Τραῦσοι τὰ αὐτὰ ποιοῦσιν ἀ καὶ οἱ Θρᾷκες· ἐν δὲ διαφέρουσιν· ἐπειδὴν γὰρ παῖς γένηται οἱ Τραῦσοι ποιοῦσι τοιάδε· οἱ φίλοι οὖν κύκλῳ καθήμενοι ὅλοφύρονται, λέγοντες τὰ ἀνθρώπεια πάθη ἀ δεῖ τὸ νεογενὲς πάσχειν. ἐπειδὴν δέ τις ἀποθάνῃ, παίζοντες ἐν γῇ κρύπτουσιν ἥδεως, λέγοντες ὅτι ἐστὶν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ, ὡς ἐλεύθερος πολλῶν κακῶν ὁν.

44. *News from Leuctra. Athens puzzled.*

οἱ δὲ Θηβαῖοι εὐθὺς μετὰ τὴν μάχην ἔπειψαν εἰς Ἀθῆνας ἄγγελον ὃς κελεύσει αὐτοὺς βοηθεῖν, λέγοντες· ‘νῦν ἔξεστι τοὺς Λακεδαιμονίους κολά-

ζειν ἀνθ' ὅν κακῶς πε-ποιήκασιν.³ ἡ δὲ βουλὴ τῶν Ἀθηναίων ἐ-τύγχανεν ἐν ἀκροπόλει καθ-ημένη. ἐπεὶ δ' ἥκουσαν τὸ γε-γενημένον, δῆλον ἦν πᾶσιν ὅτι λίαν ἐ-λυπήθησαν· καίπερ γὰρ μισοῦντες τοὺς Λακεδαιμονίους οὐκ ἐ-φίλουν τοὺς Θηβαίους. ὁ τι οὖν ποιοῖεν οὐκ ἔχοντες, τῷ ἀγγέλῳ οὐδὲν ἀπ-εκρίνοντο. καὶ Ἀθήνηθεν οὔτως ἀπ-ῆλθεν ὁ κῆρυξ.

45. I. Cyrus proposes to rule;

ὅτε παῖς ἦν δεκα-ετὴς ὁ Κῦρος, ἔ-παιζε μετὰ ἄλλων παίδων ἐν τῇ κώμῃ· οἱ δὲ παίζοντες αἴροῦνται τὸν Κῦρον βασιλέα ἑαυτῶν. ὁ δὲ προσ-τάττει αὐτοῖς τὰ ἔργα ἃ βούλεται ἔκαστον ποιεῖν· εἰς δὲ αὐτῶν, Ἀρτεμβάρους υἱὸς, οὐκ ἐ-ποίησεν ἃ Κῦρος προσ-έ-ταξε· κελεύει οὖν ὁ Κῦρος τοὺς ἄλλους παῖδας συλ-λαβεῖν αὐτόν· οἱ δὲ ἐ-πείθοντο. ἐνταῦθα ὁ Κῦρος ἐ-μαστίγωσε τὸν παῖδα ἵσχυρῶς· ὁ δὲ ἔ-δραμεν εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν πατέρα δακρύων. ὁ δὲ Ἀρτεμβάρης ὀργιζόμενος ἥγαγε τὸν παῖδα παρὰ τὸν βασιλέα Ἀστυάγη, καὶ κατ-εἶπεν αὐτῷ τὰ ὑπὸ Κύρου πε-πραγμένα.

46. II. and gives good reason therefor.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ἀστυάγης μετ-ε-πέμψατο τὸν Κῦρον, καὶ βλέψας πρὸς αὐτὸν ἔ-φη, ‘σὺ δὴ ἐ-τόλμησας τὸν Ἀρτεμβάρους παῖδα ὅδε ὑβρίσαι;’ ὁ δὲ Κῦρος ἀπ-ε-κρίνατο, ‘ἔγὼ, ὦ βασιλεῦ, δικαίως ταῦτα ἐ-ποίησα· οἱ γὰρ ἐκ τῆς κώμης παῖδες

εῖλοντο ἐμὲ ἔαυτῶν εἶναι βασιλέα. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι παῖδες ἐ-ποίουν τὰ ὑπὸ ἐμοῦ προσ-ταττόμενα, οὗτος δὲ οὐκ ἐ-πείθετό μοι· διὰ τοῦτο πληγὰς ἔ-λαβεν. εἰ οὖν ἔνεκα τούτων δίκαιον ἐστιν ἐμὲ κολάζεσθαι, ἔτοιμός εἰμι πάσχειν.³ ἀκούσας ταῦτα ὁ Ἀστυάγης ἀπ-έ-πεμψε τὸν Ἀρτεμβάρη λέγων, ‘ἔγὼ, Ἀρτέμβαρες, ταῦτα ποιήσω, ὥστε σε καὶ τὸν παῖδα τὸν σὸν μηδὲν ἐμοὶ ἐπι-μέμφεσθαι.’

47. I. *A Pig defines his social Position.*

Ὕσ τίς ποτε ἐ-σκωπτε τὰ ἄλλα ζῷα, ὡς πάντα τὸν δεσπότην ὡφελεῖ, ‘ἔγὼ δὲ μόνος,’ ἐ-φη, ‘καίπερ οὐδὲν ἀγαθὸν ποιῶν τροφὴν ἐπιτηδείαν ἔχω καὶ οἰκίαν οὐκ ἀ-χάριστον· σὺ γὰρ, ὁ ἵππε, τὸ ἄροτρον μόλις ἔλκεις. ἡ δὲ βοῦς τῷ γάλακτι τοὺς τοῦ γεωργοῦ παῖδας τρέφει· ἐκ δὲ τοῦ τῶν προβάτων πόκου ἡ γυνὴ τὰ ἴμάτια ποιεῖ. οὐκον δῆλόν ἐστιν ὡς ὑμεῖς μὲν πάντες δοῦλοι ἐστε, ᔎγὼ δὲ μόνος καλός εἰμι καὶ ἀγαθός;’ καὶ ταῦτα λέγων ἐ-πειθε τὰ ἄλλα.

48. II. *The Farmer and his Wife decide otherwise.*

ἐν δὲ τῷ χειμῶνι, τοῖς ζώοις ἡ τροφὴ οὐχ ἰκανὴ ἦν· ἡ γὰρ χιῶν πάντα ἐ-κάλυπτε. ὁ δὲ γεωργὸς ‘ὦ γύναι,’ ἐ-φη, ‘τούτων τῶν ζώων ἐν τι ἀποκτείνωμεν· ἡ γὰρ τροφὴ ἀπο-λείπει. καὶ τὰ μὲν ἄλλα κτείνειν οὐκ ἐθέλω· πάντα γὰρ ημᾶς ἐνί γέ τῷ τρόπῳ ὡφελεῖ. οὗτος δὲ ὁ ὑσ ἀν-ωφελής ἐστι·

τὸ γὰρ ἄροτρον οὐχ ἔλκει· οὐδὲ ἡμᾶς οὔτε ἐρίω
ἀφελεῖ οὔτε γάλακτι. οὐκον δεινόν ἔστιν εἰ ζῷον
ἀν-ωφελὲς τὴν τῶν ἄλλων τροφὴν ἔσθίει; δεῖ οὖν
αὐτὸν ὡς τάχιστα ἀπο-κτείνειν.'

49. *He makes the worse appear the better Reason.*

ΠΑΤΗΡ. ίοὺ ίοὺ, τί πάσχω; οἵμοι τῆς κεφαλῆς.
ὦ φίλοι, ἀμύνετε τὸν κακοῦργόν μοι.

ΠΑΙΣ. τί πάσχεις, ὦ πάτερ; μόνον τρὶς τύπτω
σε.

ΦΙΛΟΣ. ὦ κάκιστε παῖ, τύπτεις τὸν πατέρα;

ΠΑΙΣ. ναι, καὶ ἐν δίκῃ αὐτὸν ἔ-τυπτον· ἐμὲ
γὰρ παῖδα μικρὸν ὅντα πολλάκις ἔ-τυπτεν.

ΠΑΤΗΡ. ἔ-τυπτόν σε ἵνα ἀμείνων γένοιο καὶ
οὐχ ὅτι ἥδū ἥν ἐμοί. καὶ γὰρ ἔ-φίλουν σε.

ΠΑΙΣ. ἐμοὶ οὐχ ἥδύ ἔστιν, ἀλλὰ πῶς οὐ δεῖ
καὶ ἐμέ σε φιλεῖν καὶ τύπτειν ὡς ἀμείνων γένη;
λέγουσι γὰρ γέροντα δὶς εἶναι παῖδα.

ΦΙΛΟΙ. ἀπ-ίωμεν. ποῦ γῆς ἐσμεν εἰ παῖδες
οὕτω λέγουσιν;

50. *Apelles and the foolish Painter.*

Ζω-γράφος τις ἄθλιος, εἰκόνα γράψας, Ἀπελλῆ
ἔ-δειξεν αὐτὴν λέγων, ‘ταύτην τὴν εἰκόνα ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ ἔ-γραψα.’ ὁ δὲ Ἀπελλῆς ἴδων αὐτὴν ἔ-φη,
‘θαυμάζω ὅτι οὐ πολλὰς τοιαύτας εἰκόνας ἐν ἡμέρᾳ
ἔ-γραψας.’

51. *The Fowler and the Partridge.*

θηρευτής τις πέρδικα λαβὼν ἥμελλε κτείνειν.
 ἡ δὲ πέρδιξ ἱκέτευεν αὐτὸν λέγουσα, ‘ἔασόν με ζῆν·
 πολλὰς πέρδικας ἀντὶ ἐμοῦ σοι προσ-άξω.’ ὁ δὲ
 εἶπεν, ‘διὰ τοῦτο μᾶλλόν σε ἀπο-κτενῶ, ὅτι τοὺς
 σεαυτοῦ φίλους θέλεις προ-δοῦναι.’

52. *What! make a Puritan laugh in Company?*

οἱ Πυριτανοὶ λέγονται οὗτω σεμνοὶ εἶναι, ὥστε
 γελάσαι μήποτε ἔθέλειν, μηδ’ ἐάν τις αὐτοῖς λέγῃ
 γελοιότατα. καί ποτέ τις ξένος, Ματθαῖος ὄνομα,
 καθ-ήκων εἰς τὴν πόλιν, τοὺς πολίτας τέρπειν
 ἐ-βούλετο τῇ τέχνῃ· ἦν γὰρ τῶν τότε κωμῳδῶν
 πολὺ ἄριστος. εἰς δὲ τὸν ρήτον χρόνον πολλοὶ
 ἄνδρες παρ-ῆσαν ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ πολλαὶ γυναικες.
 ὁ δὲ Ματθαῖος, πέπλῳ κοσμηθεὶς κωμικῷ, πολλὰ
 ἐ-λεξε γελοίως καὶ ἐ-ποίησεν. οἱ δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ
 παρ-όντες πάντα μὲν ἥκουν σπουδαίως, ἀλλ’ οὕτε
 ἐ-θορύβησαν οὐδὲν, οὕτε ἐ-γέλασαν. τέλος δὲ ὁ
 Ματθαῖος ἡ-θύμησεν, ὡς οὐδένα τέρψαι δυνάμενος.
 τῇ δὲ ὑστεραίᾳ Πυριτανός τις τῷ Ματθαίῳ ἀπαν-
 τήσας, ‘ἀλλὰ,’ ἐ-φη, ‘ώς γελοίως πάντα τότε
 ἐ-λεγεις. ὡς πλεῖστον ἐπ-ε-θύμουν γελᾶν, ἀλλὰ
 τοῖς Πυριτανοῖς οὐκ ἔξ-εστι τοιαῦτα ποιεῖν, τῶν
 γε γυναικῶν παρ-ουσῶν.’

53. I. *Drink steals away men's Brains.*

ἢν ποτέ τις Εὔδοξος, τὰ μὲν ἄλλα ἀνὴρ ὅν οὐκ ἄ-χρηστος· οἱ δὲ φίλοι τοῦτο αὐτῷ ἐ-μέμφοντο, ως λίαν ἔστι φιλο-πότης. ὁ δέ ποτε παρ-ὼν ἐν συμ-ποσίῳ μεθ' ἑταίρων οὐκ ὀλίγων τοσοῦτον οἶνον ἔ-πινεν, ὥστε ὑπνο-μαχεῖν οὐκ ἐ-δύνατο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ξένοι κολάσαι αὐτὸν ἐ-βούλοντο· πάντες γὰρ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀν-αισχυντίαν χαλεπῶς ἔ-φερον. Φιλίππῳ δέ τινι παρ-όντι ταῦτα οὐκ εὖ ἔχειν ἐ-δοξε· φιλο-παίγμων γάρ πως ἢν. ‘ἄλλ’ οὐ δεῖ,’ ἔ-φη, ‘ἡμᾶς τῷ ἀνδρὶ λίαν ὀργίζεσθαι, μᾶλλον δέ τι σκώπτειν, ἐάν πως παύσωμεν αὐτὸν τῆς φιλο-ποσίας.’ ταῦτα δὲ λέγων ἔ-πεισε τοὺς ἄλλους. τοιάδε οὖν ἐ-μηχανήσατο.

54. II. *A practical Joke replaces them for once.*

ὁ μὲν οὖν ἐ-κέλευσε τοὺς δούλους πάσας τὰς λαμπάδας ἀφ-αιρεῖν ἐκ τοῦ οἰκήματος. οἱ δὲ δούλοι ταῦτα ποιήσαντες τὸν Εὔδοξον μόγις πως ἤγειρον ἐκ τοῦ ὑπνου. ὁ δὲ ἐγερθεὶς χρόνον μέν τινα οὐδὲν ἔ-λεγεν· ἐ-θαύμαζε γὰρ, ως εἰκὸς, ἡ πάσχει· οἱ γὰρ ἄλλοι ξένοι, τῷ Φιλίππῳ πειθόμενοι, ἐν τῷ σκότῳ ἔ-πινον ως ἡμέρα ἢν, οὐδὲ ἐ-παύσαντο δια-λεγό-μενοι. τέλος δὲ, ως οἱ μὲν ἄλλοι πάντες βλέπειν ἐ-δόκουν, αὐτὸς δὲ μόνος οὐκ ἐ-δύνατο, ὁ Εὔδο-ξος ἐκ-πλαγεὶς, ‘πρὸς τῶν θεῶν,’ ἔ-φη, ‘ώς ἀξίως

πάσχω τῆς φιλο-ποσίας· εῦδων γὰρ τε-τύφλωμαι τὰ ὅμματα.'

55. I. *I brand him as a Horse-thief.*

Αθηναῖός τις ἵππον ἔχων κάλλιστον, ἐ-φύλαττε μὲν αὐτὸν ἐπιμελῶς δι' ἡμέρας. νυκτὸς δέ ποτε τοιχωρύχος τις, δι-ορύξας τὸν τοῖχον, τὸν ἵππον ἐ-κλεψεν. ὁ μὲν οὖν Ἀθηναῖος, ὡς ταῦτα ἔ-γνω, μεγάλῃ ἀ-πορίᾳ κατ-είχετο· οὐδένα γὰρ ἔ-σχεν αἰτιάσασθαι τῆς κλοπῆς. τέλος δὲ ἐ-μνημόνευσεν Αὐτόλυκόν τινα, ὡς ἀνήρ ἐστι κλεπτικὸς καὶ πανοῦργος. ὥστε ἐλθὼν πρὸς τοὺς δικαστὰς, κατηγόρησε τοῦ Αὐτολύκου, ὡς τὸν ἵππον κλέψαντος. καὶ ταῦτα λέγων τοὺς μὲν πολλοὺς ἔ-πειθε· πάντες γὰρ ἐ-γίγνωσκον τὸν ἄνδρα φῶρα ὅντα καὶ πᾶσι τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς βαρύν.

56. II. *The Rascal proves an Alibi!*

οἱ μὲν οὖν δικασταὶ, δείσαντες μὴ δοκῶσι τὸν ἄνδρα θανατῶσαι ἀ-πρόσ-κλητον, ἐ-κέλευσαν αὐτὸν λέγειν, εἰ βούλεται τι ἀντ-ειπεῖν. ὁ δὲ Αὐτόλυκος, ‘ἀλλὰ, ὁ δικασταὶ,’ ἔ-φη, ‘οὐ δίκαιος εἴμι δίκην οὐδεμίαν τίνειν διὰ ταῦτα· ἐγὼ γὰρ τότε οὐ παρ-ῆν ἐν Ἀθήναις· πολὺν γὰρ ἥδη χρόνον τὸν Μεγαρέως τινὸς βοῦν ποθῶν ἔχειν, ἔχθες αὐτὸν ἐ-κλεψα· τὰ δὲ Μέγαρα μακροτάτην ἀπ-εστιν ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν.’ οἱ οὖν δικασταὶ ταῦτα ἀκούσαντες εὐθὺς ἀπ-έ-λυσαν τὸν ἄνδρα· οὐ γὰρ ἔ-φασαν δύνασθαι ἄμα ἐν τοῖς Μεγάροις κλέπτειν, καὶ ἐν ταῖς Ἀθήναις.

57. *The Frogs ask Zeus for a King.*

βάτραχοί ποτε ἔ-πεμψαν πρέσβεις πρὸς τὸν Δία, δεόμενοι αὐτοῦ αὐτοῖς βασιλέα παρα-σχεῖν. ὁ δὲ ξύλον εἰς τὴν λίμνην καθ-ῆκε. καὶ οἱ βάτραχοι, τὸ μὲν πρῶτον φοβηθέντες, εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης ἐαυτοὺς ἔ-ρριπτον. ὕστερον δὲ, ἐπεὶ τὸ ξύλον ἀ-κίνητον ἦν, ἀν-έ-δυσάν τε καὶ εὐθὺς εἰς τοσοῦτον κατα-φρονήσεως ἥλθον ὥστε ἐπι-βαίνοντας ἐπ' αὐτῷ ἐπι-καθ-έζεσθαι. καὶ νομίσαντες ἀν-άξιον εἶναι τοιοῦτον βασιλέα ἔχειν, πάλιν ἥκουν πρὸς τὸν Δία καὶ αὐτὸν παρ-ε-κάλουν ἀλλάξαι αὐτοῖς τὸν ἄρχοντα· τὸν γὰρ πρῶτον ἔ-φασαν λίαν ἀ-νόητον εἶναι. καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν, ὕδραν αὐτοῖς ἐπ-έ-πεμψεν, ὑφ' ἧς συλ-λαμβανόμενοι κατησθίοντο.

58. *Cock-fighting at Athens.*

μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην οἱ Ἀθηναῖοι νόμον ἔ-θεντο ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους. πόθεν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔ-λαβεν οὗτος ὁ νόμος ἔρω. ὅτε Θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς Βαρβáρους ἐξ-ῆγε τὴν στρατιὰν, ἀλεκτρυόνας ἐ-θεάσατο μαχομένους· οὐδὲ ἀργῶς αὐτοὺς εἶδεν· ἐπ-έ-στησε δὲ τὴν στρατιὰν, καὶ ἔ-φη πρὸς αὐτοὺς, ‘ἀλλ’ οὗτοι μὲν, οὕτε ὑπὲρ πατρίδος, οὕτε ὑπὲρ πατρώων θεῶν, οὐδὲ μὴν ὑπὲρ προ-γονικῶν τύμβων κακο-παθοῦσιν, οὐδὲ ὑπὲρ δόξης, οὐδὲ ὑπὲρ

έλευθερίας, οὐδὲ ὑπὲρ παιδων, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ
ἥττηθῆναι.' ταῦτα δὴ εἰπὼν ἐ-ποίησε τοὺς Ἀθη-
ναίους προ-θύμους μάχεσθαι. τὸ τοίνυν γενόμενον
αὐτοῖς σύν-θημα εἰς ἀρετὴν ἐ-βουλήθησαν δια-
φυλάττειν καὶ εἰς τὰ ὅμοια ἔργα ὑπό-μνησιν ποιεῖν.

59. *Good Advice rejected.*

παρασκευαζομένον δὲ Κροίσον στρατεύεσθαι
ἐπὶ Πέρσας, τῶν Λυδῶν τις νομιζόμενος πρόσθεν
εἶναι σοφὸς συν-ε-βούλευσε Κροίσῳ τάδε· 'ὦ
βασιλεῦ, ἐπ' ἄνδρας τοιούτους στρατεύεσθαι παρ-
σκευάζει, οἱ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας, σκυτίνην
δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φοροῦσι, σιτοῦνται δὲ οὐχ
ὅσα ἐθέλουσιν, ἀλλ' ὅσα ἔχουσιν. ἔχουσι γὰρ
χώραν τραχεῖαν καὶ μεστὴν ὁρῶν. πρὸς δὲ τούτοις
οὐκ ἔστιν οἶνος αὐτοῖς, ἀλλὰ ὕδωρ πίνουσιν. οὐ σῦκα
δὲ ἔχουσι τρώγειν, οὐδὲ ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν. τοῦτο
μὲν δὴ, εἰ νικήσεις, τί λήψει, ὅτε αὐτοῖς γε οὐδέν
ἔστιν ἄξιον ἀπο-φέρεσθαι; ἐὰν νικηθῆσι, μάθε ὅτι
πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ἀπο-βαλεῖς. εὑρόντες γὰρ τὰ ἐν
τῇ χώρᾳ ἡμῶν ἀγαθὰ δεῦρο ἀνα-βήσονται καὶ
οὐ δύνατον ἔσται ἐξ-άγειν.' ταῦτα δὲ λέγων οὐκ
ἐ-πειθεὶς τὸν Κροῖσον.

60. *Epicydes liberates himself.*

ἢν ποτε ἐν τῇ 'Ελλάδι μάντις τις, Ἐπικύδης
ὄνομα. οὗτος δὲ πολέμιος ἦν τοῖς Λακεδαιμονίοις.
οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι λαβόντες αὐτὸν ἐν μάχῃ ἐ-φύ-

λασσον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, μέλλοντες ἀποκτενεῖν αὐτόν. ἔδησαν δὲ τὸν δεξιὸν πόδα σιδηροῖς δεσμοῖς ὥστε μὴ ἀποφεύγειν. Ἐπικύδης οὖν, μάχαιραν ὑπὸ τῷ ἴματίῳ κρύψας, ἐποίει τάδε· μετρήσας τὸν ἑαυτοῦ πόδα, μέρος τι ἀπέταμε τῇ μαχαίρᾳ· οὗτος ἐκ τῶν δεσμῶν ἐξελθεῖν ἐδύνατο. ἔπειτα, διορύξας τὸν τοῖχον τοῦ δεσμωτηρίου, εἰς πόλιν τινὰ οὐ φιλίαν οὖσαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀπέφυγεν. ὕστερον δὲ ὑγιὴς ὥν καὶ πόδα ξύλινον ποιησάμενος τοὺς Λακεδαιμονίους πολλὰ ἐβλαπτεν.

61. One Physician less to kill us.

Τίμων ὁ Κορίνθιος οὗτος φιλάνθρωπος ἦν ὥστε ἔθέλειν μὴ μόνον τοὺς φίλους εὐεργετῆσαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθρούς. καὶ ποτε εἰς ἄλλην χώραν ἵων, τύχῃ τινὶ ἥλγησε τὸν πόδα. καὶ μεταπεμψάμενος ἰατρὸν τινα ἡξίωσεν ιάσασθαι τὴν νόσον. ὁ δὲ ἰατρὸς, ἀνὴρ ὅν ἄπειρος, οὗτος ἀσυνέτως ἐθεράπευεν αὐτὸν, ὥστε τὴν νόσον μέγα αὐξάνεσθαι. ὁ δὲ Τίμων μετὰ χρόνου οὐκ ὀλίγον μόγις ἐκ τῆς νόσου ἴσχύσας, ἐπεμψε πολὺν χρυσὸν πρὸς τὸν ἰατρόν· ‘οὗτος γὰρ,’ ἔφη, ‘πλούσιος ὅδε γενόμενος παύσεται, ὡς εἰκὸς, ιατρεύων. ιατρὸς γὰρ ἄπειρος τοῖς νοσοῦσι μεῖζον κακὸν τῆς νόσου.’

62. War has three Handmaids.

Βασιλεύς τίς ποτε χωρίον πολιορκήσας, βίᾳ ἐλεῖν οὐκ ἐδύνατο. τὰ μὲν γὰρ τείχη ὑψηλὰ ἦν,

οἱ δὲ πολῖται ἡμύνοντο ἀνδρείως. ἐ-βούλευσεν οὖν ἀπο-κλείειν τὰς ἐφ-όδους τῶν ἐπιτηδείων. τέλος δὲ οἱ πολῖται εἰς τοσαύτην ἀ-πορίαν ἥλθον ὥστε τὰς γυναικας καὶ τοὺς παῖδας πάντας ἐκ-βάλλειν ἐκ τῆς πόλεως. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα ἴδων ἐ-κέλευσε τοὺς στρατιώτας ἐκείνους εἰς τὴν πόλιν πάλιν βιάσασθαι· ‘τῷ γὰρ πολέμῳ,’ ἔ-φη, ‘τρεῖς θεράποντές εἰσι δεινότατοι, οἵ σὺν αὐτῷ ἀεὶ ἀκολουθοῦσιν· εἰσὶ δὲ οἵ-δε, λοιμὸς καὶ λιμὸς καὶ φόνος· ἐγὼ δὲ τῶν τριῶν τῷ μαλθακωτάτῳ νῦν χρῶμαι.’

63. *The tame Snake.*

πόλις ἔστι τῆς Ἀχαίας αἱ Πάτραι. παῖς δέ τις τῶν ἐκεῖ δράκοντα μικρὸν ἐ-πρίατο, καὶ ἔ-τρεφε παρ’ ἑαυτῷ, ἐπι-μέλειαν πολλὴν αὐτοῦ ποιούμενος. ἐπειδὴ δὲ ηὔξηθη ὁ δράκων, ὁ παῖς πρὸς αὐτὸν ἐ-λάλει ὡς πρὸς ἀκούοντα, καὶ ἔ-παιζε μετ’ αὐτοῦ, καὶ συν-ε-κάθευδεν. ὁ μὲν οὖν δράκων μέγας ἐ-γένετο, οἱ δὲ πολῖται διὰ φόβον ἐξ-ἐ-βαλον αὐτὸν εἰς τὴν ἐρημίαν. ὕστερον δὲ ὁ παῖς, νεανίσκος γενόμενος, ἔ-τυχέ ποτε ἀπὸ πόλεώς τινος ἐπ-αν-ιών. δια-πορευόμενος δὲ διὰ τῆς ἐρημίας λησταῖς τισι περι-έ-πεσεν. οἱ μὲν οὖν ἔ-μελλον ἥδη αὐτὸν ἄρπάζειν· ὁ δὲ δράκων, ἀπροσδοκήτως παρα-γενόμενος, τοὺς μὲν ἀπ-έ-κτεινε, τὸν δὲ παῖδα δι-έ-σωσεν.

64. *The perverse Pigs.*

Βοιωτός τις συβώτη ἐν-έ-τυχε, χοίρους ἔλαύνοντι κατὰ τὴν ὁδόν. ὁ δ' οὖν Βοιωτὸς ἡρώτησεν ὅποι ἦσι; ὁ δὲ ἀντ-εἶπεν, ‘εἰς Θήβας.’ ὁ μὲν οὖν Βοιωτὸς, ‘ἄλλ' ὁ ἀγαθὲ,’ ἔφη, ‘ηδε γε ἡ ὁδὸς εἰς Πλαταιάν φέρει, ἄλλὰ οὐκ εἰς Θήβας.’ ὁ δὲ συβώτης, ‘πρὸς θεῶν,’ ἔφη, ‘σίγα! πορεύομαι γὰρ ὡς ἀληθῶς εἰς Πλαταιάν, ἄλλὰ προσ-ποιοῦμαι δεῖν με ἰέναι εἰς Θήβας· οἱ γὰρ χοῖροι οὗτως αὐθάδεις εἰσὶν, ὥστε ἐὰν αἴσθωνται ἐμὲ ἐκεῖνα βουλόμενον, ἀπο-δραμοῦνται εὐθὺς τὴν ἐναντίαν ὁδόν. νῦν δὲ οἴονται ἐμὲ μὲν βούλεσθαι ἰέναι εἰς Θήβας, αὐτοὶ δὲ λανθάνειν εἰς Πλαταιάν πορευόμενοι.’

65. *How to cure stage Fright.*

’Αλκιβιάδης, νεανίσκος ὧν, σφόδρα ἐ-δε-δοίκει παρ-ιέναι εἰς τὸν δῆμον καὶ ἀγορεύειν. ὁ δὲ Σωκράτης ἀεὶ ἐθάρρυνεν αὐτὸν, λέγων τοιάδε· ‘ὦ φίλε, τί ἀθυμεῖς; οὐ γὰρ δὴ δέ-δοικας ἐκεῖνον τὸν σκυτοτόμον,— εἰπὼν τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου,— ‘ἄλλὰ κατα-φρονεῖς αὐτοῦ, εἰκότως· δῆλον γὰρ ὅτι σοι τὸ γένος πολὺ λαμπρότερόν ἐστιν ἢ ἐκείνῳ. ἔτι δὲ ἐκεῖνον τὸν κήρυκα οὐ δέ-δοικας, οὐδὲ ἐκεῖνον αὐτὸν κεραμέα.’ ὁ δὲ ’Αλκιβιάδης πρὸς ταῦτα ἔφη ἐκείνους μὲν οὐ δε-δοικέναι, ἄλλὰ τὸν δῆμον. ὑπο-λαβὼν δὲ ὁ Σωκράτης, ‘οὐκοῦν,’ ἔφη, ‘ὁ δῆμος

ἐκ τούτων ἥθροισται καὶ εἰ κατα-φρονεῖς αὐτῶν καθ' ἔκαστον, δεῖ κατα-φρονεῖν καὶ τῶν συμπάντων.'

66. *Please defer your Counsel.*

Παῖς ποτε λουόμενος ἐν τινι ποταμῷ ἐ-κινδύνευσεν ἀπο-πνιγῆναι. ἴδων δέ τινα παρ-ιόντα, τοῦτον ἐπὶ βοηθείᾳ ἐ-κάλει. ὁ δὲ ἐ-μέμφετο τῷ παιδὶ ώς τολμηρῷ· τὸ δὲ μειράκιον εἶπε πρὸς αὐτὸν, ‘ἀλλὰ νῦν μέν μοι βοήθει, ὕστερον δὲ ἐμοὶ ἐπὶ τῇ γῇ ὅντι μέμψαι, εἰ ἡδύ σοι ἐστιν.’

67. *Anacharsis visits Solon.*

Σόλων ἦν συνετώτατος πάντων τῶν Ἀθηναίων· τὴν γὰρ σοφίαν αὐτοῦ οὐ μόνον οἱ πολῖται ἐ-θαύμαζον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες πάντες, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν βαρβάρων. ἀκούσας δὲ περὶ τούτων Σκύθης τις, ὀνόματι Ἀνάχαρσις, ἐ-βουλεύετο διαλέγεσθαι τῷ Σόλωνι, ἔχων καὶ αὐτὸς δόξαν ἐν τῇ πατρίδι ώς σοφὸς ὢν. πλεύσας οὖν εἰς τὰς Ἀθήνας ἔρχεται εὐθὺς ἐπὶ τὴν ἐκείνου οἰκίαν, λέγων ὅτι ‘ἀπο-θεν ἥκει βουλόμενος ποιεῖσθαι πρὸς ἐκείνον φιλίαν.’ ὑπο-λαμβάνει οὖν ὁ Σόλων ‘βέλτιον εἶναι ποιεῖσθαι φιλίας οἴκοι.’ ὁ δὲ Ἀνάχαρσις ἀποκρίνεται εὐθὺς, ‘οὐκοῦν δεῖ σε, οἴκοι ὅντα, ποιεῖσθαι πρὸς ἐμὲ φιλίαν.’ ἐ-γέλασε τοίνυν ὁ Σόλων, καὶ δέχεται τὸν ἄνθρωπον φιλικῶς.

68. *Rough Wooing at Rome.*

συλ-λέξας ὁ Ἀρωμύλος ἐπ-οίκους πολλοὺς, καὶ τὴν πόλιν Ἀρώμην κτίσας, εἶτα εἰς ἀ-πορίαν τινὰ κατ-έ-στη· τῶν γὰρ μετ' αὐτοῦ ἀνδρῶν ὄλιγοι τινὲς γυναικας εἶχον, οἱ δὲ πολλοὶ γαμεῖν βουλόμενοι οὐκ ἔ-δύναντο· οὐ γὰρ ἦσαν παρ' αὐτοῖς παρθένοι, οὐδὲ οἱ πλησίοι προυθυμήθησαν τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις τὰς θυγατέρας ἐκ-δοῦναι. πρὸς ταῦτα οὖν ἐ-μηχανήσατο τοιάδε· λόγος δι-ε-δόθη ὑπὸ Ἀρωμύλου πρῶτον, ὡς μέλλει θεῷ τινι θυσίαν μεγάλην ποιεῖσθαι. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα πολλοὶ τῶν πλησίον συν-ῆλθον μετὰ τῶν θυγατέρων ἐπὶ θέαν. σημείου δέ τινος γενομένου, οἱ Ἀρωμαῖοι μετὰ βοῆς ὅρμήσαντες τὰς μὲν γυναικας ἥρπαζον, τοὺς δὲ ἄνδρας σκεδάσαντες ἀπ-ήλασαν.

69. *Filial Affection rewarded.*

Κλέοβις καὶ Βίτων, Ἀρκάδιοι ὄντες τὸ γένος, εὐ-δαίμονες ἦσαν· αὐτοῖς τε γὰρ χρήματα ἵκανὰ ἦν ὥστε καλῶς δι-άγειν καὶ ρώμη σώματος ὥστε ἀθλο-φόροι ἀμφότεροι ἔ-γένοντο. ἔορτῆς δὲ γενομένης τοῖς Ἀρκαδίοις, πάντως ἔ-δει τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγει κομισθῆναι εἰς τὸ ιερόν. οἱ δὲ βόες ἐκ τοῦ ἀγροῦ οὐ παρ-ε-γένοντο ἐν ὕρᾳ, ὥστε οἱ νεανίαι, ζεύξαντες αὐτοὺς ὑπὸ τῷ ζυγῷ, εἷλκον τὴν ἄμαξαν, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς ἥδεως ὠχεῖτο. σταδίους δὲ πέντε καὶ τετταράκοντα δια-κομί-

σαντες, ἀφ-ίκοντο εἰς τὸ ιερόν. ταῦτα δὲ αὐτοῖς ποιήσασι τὸ τοῦ βίου ἄριστον ἐγένετο· οἱ μὲν γὰρ Ἀργεῖοι περι-στάντες ἐμακάριζον τῶν νεανιῶν τὴν ῥώμην, αἱ δὲ Ἀργεῖαι τὴν μητέρα αὐτῶν, ὅτι παῖδες οὗτω πιστοὶ ἦσαν αὐτῇ. ἡ δὲ μήτηρ περιχαρῆς οὖσα τῷ τε ἔργῳ καὶ τῇ φήμῃ, στᾶσα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς θεοῦ εὔχετο Κλεόβει τε καὶ Βίτωνι, τοῖς ἑαυτῆς τέκνοις, οἵ τὴν μητέρα μεγάλως ἐτίμησαν, τὴν θεὸν δοῦναι ὃ τι ἀνθρώπῳ τυχεῖν ἄριστόν ἐστι. μετὰ δὲ ταύτην τὴν εὐχὴν, ὡς ἐθυσαν, κατακοιμηθέντες ἐν αὐτῷ τῷ ιερῷ, οἵ νεανίαι οὐποτε ἔτι ἀνέστησαν. Ἀργεῖοι δὲ αὐτῶν εἰκόνας ποιησάμενοι ἀνέθεσαν εἰς Δελφοὺς ὡς ἀνδρῶν ἀρίστων γενομένων.

70. I. A profitable Radish for the Gardener.

πένης τις ἐν τῷ χωρίῳ ῥαφανῖδα ἔσχε καλλίστην καὶ μεγίστην, ὥστε ἴδοντες αὐτὴν οἱ πλησίοι πάντες ἐθαύμαζον, θαυμάσιόν τι εἶναι νομίζοντες. ἔδοξεν οὖν τῷ πένητι ταύτην τὴν ῥαφανῖδα τῷ βασιλεῖ διδόναι. καὶ εἰς ἄστυ ἐλθὼν προσεῖπε τοὺς φύλακας, λέγων ὅτι δῶρόν τι φέρει παρὰ τὸν βασιλέα· οἱ δὲ τὸν ἀνθρωπὸν εἰς τὰ βασίλεια εἰσήγαγον. ἴδων δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἡρώτησε τί τὸ δῶρον εἴη; ἀντεῖπεν οὖν ἐκεῖνος, φαῦλον μὲν τὸ δῶρον εἶναι, κτημάτων δὲ, ὃν αὐτὸς ἔχει, κάλλιστον. ὁ δὲ βασιλεὺς, ἡσθεὶς τῇ εὐνοίᾳ τοῦ ἀνθρώπου, χρυσὸν πολὺν αὐτῷ ἐδωρήσατο.

71. II. *But the herdsman's Calf proves a dead Loss.*

μαθὼν δὲ τὰ γενόμενα βου-κόλος τις ἐ-βούλετο καὶ αὐτός τι παρὰ τοῦ βασιλέως λαβεῖν. ἐκ-λέξας οὖν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ ἀγελῶν μόσχον τινὰ δια-φερόντως καλὸν, τῷ βασιλεῖ ἐ-δωρήσατο, οἰόμενος ἐκεῖνον θαυμάσιόν τινα μισθὸν ἀντὶ τούτου δώσειν, ἐπεί γε ἀντὶ ράφανīδος τοσαῦτα ἐ-δωκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς, οὐκ ἀ-γνοῶν διὰ τί ταῦτα ἐ-ποίει, ἐ-λεξει τοιάδε· ‘δέχομαι μὲν, ὡς ἄριστε ἀνθρώπων, τὸν μόσχον, δὸν ἄγεις· κενὸν δέ σε ἀπο-πέμπειν αἰσχύνομαι· δοκεῖς γὰρ εὔ-νους ἔμοὶ εἶναι. δῶρον ἄρα σοι δίδωμι, εἰς ὅπερ πολὺν χρυσὸν ἄρτι ἐ-δαπάνησα.’ ταῦτα δὲ λέξας, ἐ-δωκε τῷ ἀνθρώπῳ τὴν ράφανīδα ἦν ὁ πένης ἐκεῖνος αὐτῷ ἤνεγκεν.

72. I. *I train my Horse to be obedient;*

ἄνθρωπός τις ἵππον ἐ-σχε δοκοῦντα καλόν τε εἶναι καὶ συνετόν. τοῦτον οὖν τὸν ἵππον ἐ-δίδαξε πάντα ποιεῖν, ὅσα αὐτὸς κελεύοι· ὅπότε γὰρ λέξαι, ‘εἴα,’ ὁ ἵππος ἀκούσας εὐθὺς δρόμῳ ἐ-θει· κελεύοντος δὲ τοῦ δεσπότου παύεσθαι, τότε δὴ καὶ τοῦτο ἐ-ποίει. ἐπι-καθ-ήμενος οὖν ἐκείνῳ, ὁ ἄνθρωπος εἰδέ ποτε δένδρον παρὰ τῇ ὁδῷ πε-φυτευμένον, ἐφ' ὃ μῆλα πολλὰ ἦν. ἴδων δὲ ἐ-χάρη· ἥμερας γὰρ θερμῆς οὔσης ἐ-δίψη. καὶ, προσ-ελθὼν πρὸς τὸ δένδρον, ἐ-κέλευσε τὸν ἵππον παύεσθαι. ὁ μὲν οὖν ἵππος, ὑπ-ακούσας, ἐ-ποίησε τὸ προσ-

τε-ταγμένον. ὁ δὲ ἄνθρωπος τὴν χεῖρα ἔξ-έ-τεινεν,
ἴνα τὰ μῆλα λάβοι.

73. II. *in fact, rather too obedient.*

ἐπεὶ δὲ ὑψηλὸν ἦν τὸ δένδρον, ἐπ-ανα-στὰς ὁ
ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ νώτου τοῦ ἵππου, οὗτοι τῶν μῆλων
ἀρέξατο. μεταξὺ δὲ ἐσθίων, ἔ-λεξε τοιάδε· ὡς μα-
κάριος ἔγώ τῆς σοφίας, ὃς δε-δίδαχα οὕτως εὖ τὸν
ἵππον ἀ χρὴ ποιεῖν ἕκασταχοῦ· νῦν μὲν γὰρ,
κελεύσας αὐτὸν παύεσθαι τοῦ δρόμου, τάδε τὰ μῆλα
πάνυ ἡσυχῇ κατ-εσθίω. ὅταν δὲ ἄλις ἔχω αὐτῶν,
εὖ οἶδα ὅτι ἀνύσας αὐθις ὁδο-ποιήσεται, ἐὰν μόνον
λέξω, “εἰα.” τοσαῦτα οὖν εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
δι’ ἥδονὴν ἐπ-έ-τεινε τὴν φωνήν. ἀκούσας δὲ ὁ
ἵππος τὸ ‘εἰα,’ δρόμῳ εὐθὺς προνχώρησεν. ἀπο-
πεσὼν δὲ αὐτίκα ὁ ἄνθρωπος, ἔκειτο ἐν τῇ ὁδῷ
καλινδούμενος.

74. *Once too often.*

σατράπης τις, ἀπο-στὰς ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ἐ-πο-
λιορκεῖτο. δείσας δὲ μὴ τὰ σιτία αὐτῷ ἐκ-λείποι,
ἀπ-έ-πεμψεν ἐκ τῆς πόλεως τοὺς πενεστάτους τῶν
πολιτῶν. οἱ μὲν οὖν ἔξ-ήεσταν, μετὰ τῶν γυναικῶν
καὶ τῶν παίδων, εἰς χιλίους καὶ ἑπτακοσίους. ὁ δὲ
βασιλεὺς, οἰκτείρας αὐτοὺς τοῦ πάθους, ἐν τῷ ἑαυτοῦ
στρατοπέδῳ ἐ-δέξατο πάντας φιλο-φρόνως, ἐπιτή-
δειά τε παρ-έχων αὐτοῖς, καὶ χρήματα, καθ’ ἔκα-
στον ἄνδρα στατήρας δύο. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ σατρά-

πης καὶ ἄλλους ἀπ-έ-πεμψε πεντακοσίους. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐχ ὁμοίως τούτους ἐδέξατο, ἀλλ' ἐκέλευσεν αὐτοὺς εἰσ-ιέναι αὖθις εἰς τὴν πόλιν· ‘χρὴ γὰρ,’ ἔφη, ‘φιλ-άνθρωπον μὲν εἶναι, μαλακὸν δὲ μή.’

75. I. A curious Disease,

λέγει Καμεράριός τις ώς ἐκάθητό ποτε ἐν πόλει τινὶ πρὸ τοῦ βουλευτηρίου, παρ-ῆσαν δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν βουλευτῶν τινες. δια-λεγόμενοι δὲ ἐν ἄλλῃσι κατ-εἶδον ἄνθρωπόν τινα αὐτοῖς προσιόντα, καὶ δοκοῦντα πτωχόν τε εἶναι καὶ βούλεσθαι τι παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. εὐθὺς οὖν ἀφ-ικόμενος οὗτος ἤρξατο δακρύειν, λέγων ώς ἐν μυρίᾳ πενίᾳ ἔστι διὰ νόσον τινὰ δεινοτάτην, ἥπερ βαρέως ἐγκειμένη οὐκ ἔἼ αὐτὸν ἐπι-τελεῖν ἔργον οὐδὲν, οὐδὲ τροφὴν οὐδαμόθεν εὑρίσκεσθαι. ἀκούσαντες δὲ ἐκεῖνοι μὲν ἡρώτων τίς ἡ νόσος εἴη; ὁ δὲ, ‘ἀλλ' οὐ δύναμαι,’ φησὶν, ‘ὦ ἄνδρες, ταῦτα ὑμῖν διηγεῖσθαι, πλὴν ὅτι χαλεπωτάτη ἡ νόσος ἔστιν.’

76. II. which proves to be Laziness.

ὁ μὲν οὖν πτωχὸς τοσαῦτα εἶπεν· οἱ δὲ, ἐλεγόσαντες αὐτὸν, καὶ δόντες ὅσα ἐκάστῳ ἐδόκει, ἀπ-έ-πεμψαν. ὕστερον δὲ, βουλόμενοι μανθάνειν ἀκριβέστερον τὴν τῆς νόσου φύσιν, κελεύοντι δοῦλόν τινα θεῖν σκεψόμενον, ὅσ-περ τῆς ἰατρικῆς ἔτυχεν ἐμπειρος· ὃν. οὗτος οὖν ἐπιγενόμενος τῷ

πτωχῷ ἐπι-σκοπεῖ αὐτοῦ τὸ σῶμα πᾶν· οὐ μέντοι νόσου οὐδεμιᾶς σημεῖα εὑρίσκει. θαυμάσας οὖν πρὸς ταῦτα, ‘ὦ ἄνθρωπε,’ ἔφη, ‘ποίαν δὴ νόσου ἔχεις; δοκεῖς γὰρ ἔμοιγε πάνυ ὑγιῆς εἶναι.’ ὁ δὲ ἀντ-εἶπεν, ‘ἀλλ’ ὡς ἀληθῶς δεινοτάτη μου ἡ νόσος ἔστιν, εἰ καὶ ἀ-φανῆς οὖσα τυγχάνει· περι-έχει γάρ μου τὸ πᾶν σῶμα, τὸ δὲ ὄνομα αὐτῆς ἔστιν ἀργία.’

77. I. *Meleager's Life saved by a Firebrand;*

νεανίσκος τις ἐν τῇ Ἑλλάδι ποτὲ ἦν, ὀνόματι Μελέαγρος, καλός τε καὶ ἀγαθὸς, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Οἰνεὺς ἐ-βασίλευε Καλυδῶνος. περὶ τούτου οὖν λόγος τις ἔστι τῶν πάλαι ποιητῶν, ὡς, παῖς ὁν νεο-γενῆς, ἔ-κειτό ποτε ἐν τοῖς βασιλείοις. ἔ-τυχε δὲ χειμῶν τότε ὁν, καὶ δαλός τις ἐ-καίετο ἐπὶ τῆς ἔστιας. εἰσ-ελθοῦσαι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν αἱ Μοῖραι εἶπον τῇ τοῦ παιδὸς μητρὶ Ἀλθαίᾳ ὡς ὁ Μελέαγρος τότε ἀπο-θανεῖται, ὅταν ὁ δαλὸς ὁ καιόμενος κατακαυθῇ. ἀκούσασα δὲ ἡ Ἀλθαία τὰ ὑπὸ τούτων λεγόμενα ἀν-ήρπασεν εὐθὺς ἐκ τοῦ πυρὸς τὸν δαλὸν, καὶ σβέσασα αὐτὸν ἔ-σωζεν ἐν λάρνακι.

78. II. *which finally causes his Death.*

ἐπεὶ δὲ Μελέαγρος ἀνὴρ ἐγένετο, ὃς τις ἄγριος τὴν χώραν δι-έ-φθειρε. συγ-καλέσας οὖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος τοὺς ἀρίστους πάντας, ὁ Μελέαγρος ἐπὶ

τοῦτον ἔξ-ήει. οἱ δὲ ἀδελφοὶ τῆς Ἀλθαίας μετ-έσχον ταύτης τῆς θήρας, ἥλθε δὲ καὶ παρθένος τις καλλίστη, ὀνόματι Ἀταλάντη. ἀπο-κτείνας οὖν τὸν ὅν ὁ Μελέαγρος τῇ Ἀταλάντῃ τὸ δέρμα ἔδωκεν. ἕκαστος δὲ τῶν τῆς Ἀλθαίας ἀδελφῶν ἔβούλετο τὴν ἑαυτοῦ γυναικα λαβεῖν αὐτό. ἀφ-είλοντο οὖν τὸ δέρμα. ὅργισθεὶς οὖν ὁ Μελέαγρος ἐπὶ τούτοις ἀπ-έ-κτεινεν ἀμφοτέρους. λυπηθεῖσα δὲ ἡ Ἀλθαία ἐπὶ τοῖς τῶν ἀδελφῶν θανάτοις ἦψε τὸν δαλὸν, καὶ ὁ Μελέαγρος εὐθὺς ἀπ-έ-θανεν.

79. *Saved from Suicide by sudden Wealth.*

ἀνήρ τις, μάλα πένης ὡν καὶ ἄμα δυσ-τυχέστατος, ἔβούλετο ἑαυτὸν ἀπο-κτεῖναι, θανεῖν αἴρούμενος μᾶλλον ἡ κακῶς ζῆν. λαβὼν οὖν μάχαιραν εἰς ἔρημον τόπον ἔξ-ήει, ἵνα σφάξειεν ἑαυτόν. πορευόμενος δὲ λάκκον τινὰ βαθύτατον εὗρεν, ἐν ᾧ χρυσὸς πολὺς ἐ-κέ-κρυπτο ὑπὸ βαρβάρου τινὸς, ὃ ὄνομα ἦν Κύκλωψ. ἴδων δὲ ὁ ἀνήρ τὸν χρυσὸν χαίρει σφόδρα, καὶ ρύψας ἐκ τῆς χειρὸς τὴν μάχαιραν αἴρει τὸν θησαυρόν· ἐντεῦθεν ἄσμενος ἐπ-αν-έρχεται ἐπὶ τὴν οἰκίαν. μετὰ ταῦτα ὁ Κύκλωψ ἥλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον· ἐπεὶ δὲ οὐχ εὗρε τὸν χρυσὸν, πολλὰ ὀδύρετο. ἴδων δὲ τὴν μάχαιραν ἀντὶ τοῦ θησαυροῦ κειμένην, ταύτην λαβὼν ἀπ-έ-κτεινεν ἑαυτὸν αὐτίκα.

80. *The Ape and the Fishermen.*

πίθηκος ἔφ' ὑψηλοῦ δένδρου καθ-ήμενος, ὡς ἐ-θεάσατο ἀλιεῖς ἐν ποταμῷ τινι σαγήνην βάλλοντας, παρ-ε-τήρει τὰ ὑπ' αὐτῶν πραττόμενα. ὡς δὲ ἐκεῖνοι τὴν σαγήνην ἀνα-σπάσαντες μικρὸν ἄπο-θεν ἀπῆγεσαν, ὁ πίθηκος κατα-βὰς ἀπὸ τοῦ δένδρου ἐ-πειρᾶτο καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ πράττειν· φασὶ γὰρ μιμητικὸν εἶναι τοῦτο τὸ ζῷον. ἔφ-αψάμενος δὲ τῶν δικτύων ὡς συν-ε-λήφθη, ἔφη πρὸς ἑαυτὸν, ‘ἀλλ’ ἔγωγε δίκαια πέ-πονθα· τί γὰρ ἀλιεύεσθαι ἀ-μαθῆς ὅν ἐπ-ε-χείρησα;’

81. *Wonderful Boys, these!*

λέγεται ὁ Ποσειδῶν γεννῆσαι παῖδας δύο· ἡ δὲ φύσις αὐτῶν θαυμασία ἦν· ηὐξάνοντο γὰρ καθ' ἔκαστον ἔτος, εἰς μὲν εὔρος δύο ποδῶν, εἰς δὲ ὕψος ἔξ. ἐπειδὴ δὲ ἐγένοντο ἐννέα ἐτῶν, δι-ε-νοοῦντο μάχεσθαι τοῖς θεοῖς. ἐπι-θέντες οὖν Ὁλύμπῳ ἔτερόν τι ὄρος ὀνόματι Ὅσσαν, καὶ τρίτον αὖ ἐκείνῳ ἐπι-βαλόντες, τὸ Πήλιον, ἔμελλον διὰ τούτων τῶν ὄρῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνα-βήσεσθαι. ἴδοντες δὲ οἷα ἐκεῖνοι ποιοῦσιν, οἱ θεοὶ εἰκότως ἐ-ταράσσοντο. τέλος δὲ ἡ Ἀρτεμις ἀν-εῖλεν ἀμφοτέρους δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὸ ἑαυτῆς εἶδος εἰς ἔλαφον, ἀ-προσδοκήτως διὰ μέσου αὐτῶν ἐ-πήδησεν. οἱ δὲ, στοχαζόμενοι τοῦ θηρίου, ἀλλήλους κατ-ε-τόξευσαν.

82. I. *Ponus entertains a God.*

ὁ Πόνος ἦν ποτε (ὡς φασι) γεωργὸς πένης μὲν, ἀγαθὸς δὲ καὶ εὐ-γνώμων. ὁ δὲ θεὸς Ἐρμῆς ἔτυχε τότε πορείαν δι' Ἑλλάδος ποιούμενος· πεινῶν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ, ἥλθε πρὸς τὴν τοῦ Πόνου οἰκίαν, μικρὰν οὖσαν καὶ κακὴν, καὶ ἥτει τι σίτου. ὁ δὲ τὸν ξένον ἐδέξατο φιλ-ανθρώπως, καὶ σιτία ἔδωκεν, οἷα δὴ παρ' ἑαυτῷ εἶχεν. ἡσθεὶς οὖν ὁ Ἐρμῆς ὑπ-έσχετο δώσειν τῷ ἀνθρώπῳ ὅ τι ἀν ἐκεῖνος βούληται. ὁ δὲ γεωργὸς, ‘ὦ κύριε,’ ἔφη, ‘ὅρᾶς ἐκεῖνο τὸ δένδρον, τὸ τὰ μῆλα φέρον. βούλομαι οὖν ἀνάγκην εἶναι πᾶσιν, ὅσοι ἀν εἰς αὐτὸν ἀναβαίνωσι, μένειν ἐκεῖ, ἕως ἀν κελεύω ἐγὼ αὐτοὺς καταβαίνειν.’

83. II. *By Hermes' gift he befools Death,*

ὁ δὲ Πόνος μετὰ ταῦτα πρεσβύτης ἐγένετο, καὶ ἔδει αὐτὸν ἥδη τελευτᾶν. ἥκει οὖν ὁ Θάνατος εἰς τὴν ἐκείνου καλύβην, καὶ κελεύει τὸν γέροντα μεθ' ἑαυτοῦ εὐθὺς ἀπ-ιέναι. ὁ δὲ ἔφη ἐτοῖμος εἶναι, ἀλλὰ βούλεσθαι ἐν τῷ μεταξὺ ἐν μόνον μῆλον ἀπ' ἐκείνου τοῦ δένδρου ἐσθίειν, ἔπειτα δὲ ἐψεσθαι. ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Θάνατος ὡμο-λόγει. ἀφ-ικόμενος δὲ πρὸς τὸ δένδρον ὁ γέρων ἔφη, ‘ὦ φίλε Θάνατε, ὅρᾶς ὅτι τὸ μὲν δένδρον ὑψηλόν ἐστιν, ἐγὼ δὲ γέρων εἰμὶ καὶ ἀσθενής. πρὸς ταῦτα οὖν δέομαί σου εἰς

αὐτὸ ἀνα-βαίνειν, καὶ τὸ μῆλον κομίζειν· ἔπειτα δὲ
ἀπ-ειμι, ὡς κελεύεις.'

84. III. *who has to make him immortal.*

τοσαῦτα οὖν ὁ μὲν γέρων ἥτησε. γελάσας δὲ ὁ Θάνατος, καὶ εἰς τὸ δένδρον ἀνα-βὰς, μῆλά τινα κατ-έ-βαλεν· ὁ δὲ γέρων λαβὼν αὐτὰ ἥρχετο ἐσθίειν. ὁ δὲ Θάνατος ἔ-μελλε τότε κατα-βαίνειν ἐκ τοῦ δένδρου· οὐ μέντοι ἐ-δύνατο, ἀλλ' ἐν-είχετο ἐν αὐτῷ πως, καὶ, πολλὰ λυγιζόμενος, ὅμως προσ-ε-κολλάτο πρὸς τοὺς κλάδους, ὥστε γελοιότατον τὸ θέαρα εἶναι. ὁ δὲ Πόνος, ‘ὦ Θάνατε,’ ἔ-φη, ‘δεῖ σε ἐκεῖ μένειν ἕως ἂν σε ἐγὼ ἀπ-αλλάσσω. εἰ δὲ βούλει κατα-βαίνειν, κελεύω σε ἀ-θάνατον ἔμε ποιεῖν.’ τέλος οὖν ἀπο-καμὼν ἐκεῖνος ἐ-ποίησε ταῦτα καὶ ἀπ-ῆλθεν. ὁ δὲ Πόνος διὰ ταῦτα ἀ-θάνατος ἐν ἀνθρώποις ἐστίν.

85. I. *A hungry Bear meets a crafty Fox;*

λέγουσί τινες τῶν παλαιῶν μυθο-λόγων, ὡς ἄρκτος ποτὲ ἐν χειμῶνος ὥρᾳ ἥπόρει, τροφῆς δεομένη. τότε δὲ ἐπὶ ἀλώπεκί τινι κατὰ τύχην ἐπιγενομένη, ἐ-βούλετο ταύτην ἀρπάσασα κατα-φαγεῖν. ἡ δὲ ἀλώπηξ φοβηθεῖσα ἐ-κέλευσε, τοῦτο μὲν μὴ ποιεῖν, ἀκοῦσαι δὲ μᾶλλον, ἢ αὐτὴ διδάξει. ‘ἥν γὰρ,’ ἔ-φη, ‘(ὡσπερ ἐν νῷ νῦν ἔχεις,) ἔμε καταφάγης, εὑρήσεις τὸ βρῶμα τοῦτο οὐ πάνυ ἡδὺ ὅν.

ἢν δὲ τάδε ποιῆσ, ἀ εὖ τῷ παρόντι ἔχω εἰπεῖν,
ἀπολαύσει αὐτίκα ἡδίστου δείπνου.' ἡ μὲν οὖν
ἄρκτος ἐπὶ τούτοις ὡμολόγει. ἡ δὲ ἀλώπηξ ἔφη
δεῖν ἐκείνην καταβαίνειν πρὸς τὸν ποταμὸν, καὶ,
διαρρήξασάν τι τοῦ κρυστάλλου, τὴν οὐρὰν καθ-
ιέναι.

86. II. *by whose Advice he loses his Tail.*

'οἱ γὰρ ἰχθύες,' ἔφη, 'ἐλθόντες ἔξονται τῆς
οὐρᾶς· σὺ δὲ, ὅταν βούλῃ, δυνήσει αὐτοὺς ἀν-
έλκειν. ἢν δέ τι δάκνωσιν, οὐ δεῖ σε ταραχθῆναι,
ἐπειδὰν δὲ πολλοὺς ἰχθῦς ἔχῃς, τότε δὴ ἀνέλκειν
πάντας.' ἡσθεῖσα οὖν ἐπὶ τῷ βουλεύματι ἡ ἄρκτος
ἀπέλυσέ τε τὴν ἀλώπεκα, καὶ τὰ ἄλλα ἐποίησεν,
ὅσα ἐκείνη ἐκέλευσεν. καὶ οἱ μὲν ἰχθύες τῇ οὐρᾷ
οὐ προσῆλθον· ὁ δὲ κρύσταλλος περιπηγνύμενος
ἐπίεζεν. ἡ δὲ ἄρκτος οὐκ ἐταράχθη, οἰομένη τοὺς
ἰχθῦς ταῦτα ποιεῖν. τέλος δὲ, βουλομένη τὴν
οὐρὰν ἀποσπάν, οὐκ ἐδύνατο· ἀλλ' ἀπέρρηξεν
αὐτήν. καὶ διὰ ταῦτα αἱ ἄρκτοι βραχείας νῦν τὰς
οὐρὰς ἔχουσι.

87. I. *Fond of the fine Arts;*

στρατηγός τις ἄλλως τε ἦν φιλόκαλος, καὶ περὶ¹
ζωγραφημάτων μάλιστα ἐσπούδαζεν. ὅπότε οὖν
πόλιν τινὰ τῶν πολεμίων πολιορκήσας ἔλοι, εἰσήγει
οὐ μόνον εἰς οἰκίας ἴδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄδυτα καὶ
νεώς, ζητῶν τὰς καλλίστας τῶν ἐνουσῶν γραφῶν.

ὅσας δὲ εῦροι, εὐθὺς εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἀπ-έ-πεμψεν. ἔστιων δέ ποτε παρ' ἑαυτῷ ξένον τινὰ, ἔ-δειξεν αὐτῷ τὴν οἰκίαν πᾶσαν· ἦν γὰρ ἀξιο-θέατος. εἰσ-ελθὼν οὖν ὁ ξένος εἰς ἀνώγεων τι, εἰδε γραφὰς πολλὰς κρεμαμένας. καλαὶ μὲν οὖν ἥσταν καὶ αἱ ἄλλαι· μία δέ τις γραφὴ ἦν δια-φερόντως λαμπρὰ, ὥστε οὐ ῥάδιόν γε ἦν αὐτὴν ἰκανῶς ἐπ-αινεῖν.

88. *II. for which he saves another man's Life.*

ὁ μὲν οὖν ξένος ἥσθεὶς εἶπεν, ‘ὦ μακάριε σὺ τῆς τύχης, ὃς τὰ τοιαῦτα τεχνήματα ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔχεις! ’ ὁ δὲ στρατηγὸς γελάσας, ‘ ναὶ,’ ἔ-φη, ‘ καὶ ἔγωγε τήνδε τὴν γραφὴν ὄρων, μάλιστα ἡδομαι· διὰ γὰρ ταύτης ἄνδρα τινὰ γενναῖον ἐκ θανάτου ποτὲ ἔ-σωσα.’ ὁ μὲν οὖν ξένος ἐ-θαύμαζεν· ὁ δὲ στρατηγὸς, ‘ ἀληθῆ,’ ἔ-φη, ‘ λέγω· πυθόμενος γὰρ ταύτην τὴν γραφὴν ἐν νεῷ τινι ἐν-εἶναι, εὑρεῖν οὐκ ἐ-δυνάμην. πρὸς ταῦτα οὖν ἡπείλησα ἀνα-σταυρώσειν τὸν τοῦ νεώ φύλακα, ἦν μὴ τὴν γραφὴν ἀπο-δεικνύη. φοβηθεὶς οὖν ἐκεῖνος ἐ-ποίησε τὸ κελευόμενον, καὶ τὴν γραφὴν ἀπο-δοὺς, διὰ ταύτης ἐκ θανάτου ἐ-σώθη.’

89. *Dorias, the Patriot.*

ἐπεὶ ὁ Δωρίας νομο-θέτης ἐ-γένετο, ὑπὸ ἔχθρῶν τινων πολλάκις ἐπ-ε-βουλεύθη. δείσαντες οὖν οἱ πολῖται μὴ ἀρίστου ἄρχοντος στερίσκωνται, ἐν

νῷ εἰχον πύργον ἐν μέσῃ τῇ πόλει οἰκοδομεῖν, ἵνα ἀ-σφαλεστέραν ἔκεῖνος τὴν οἰκησιν ἔχοι. πυθόμενος δὲ ὁ Δωρίας ταῦτα οὐκ ἐπ-ήνει. ἀλλὰ, κατελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ἔλεξε τοιάδε· ‘ὦ ἄνδρες, τί ποτε ποιεῖτε; δοκεῖτε γάρ μοι, ἔκεινα συμ-βουλεύοντες, περὶ τῆς ἐμῆς ἀ-σφαλείας φροντίζειν μᾶλλον ἢ περὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας. εὖ γὰρ ἔστε, ὅτι, ἡνὶ ἔκεινον τὸν πύργον οἰκοδομῆτε, κατα-σχών ποτε αὐτόν τις τὴν πόλιν ῥᾳδίως δουλώσει. κελεύω οὖν ὑμᾶς μηδαμῶς ταῦτα ποιεῖν, μὴ σώζοντες ἐμὲ τὴν πόλιν φθείρητε.

90. I. Solon and Thales speak of Families.

Σόλων ποτὲ καὶ Θαλῆς δι-ε-λέγοντο περὶ εὐδαιμονίας. ἔφη οὖν ὁ Θαλῆς βέλτιον εἶναι μὴ γαμεῖν, μηδὲ παῖδας ἔχειν. βουλόμενος δὲ καὶ Σόλωνα τοῦτο πείθειν, τοιάδε ἐμηχανήσατο· ἄνθρωπόν τινα παρ-ε-σκεύασεν ὃς φήσει ξένον ἑαυτὸν ὅντα ἔξ 'Αθηνῶν ἀρτίως ἥκειν. πυνθανομένου δὲ τοῦ Σόλωνος περὶ τῶν ἔκει, ὁ ἄνθρωπος (δε-διδαγμένος ἂ χρὴ λέγειν), ‘οὐδὲν,’ ἔφη, ‘καινὸν, πλὴν ὅτι ἐκ-φορὰ ἦν νεανίσκου τινός. ἦν δὲ (ώς ἔφασαν) νιὸς ἐν-δόξου τινὸς πολίτου· ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ οὐ παρ-ῆν, ἀλλὰ πάλαι ἀπ-ε-δήμει.’ ‘ὦ δυστυχὴς ἔκεινος!’ ἔφη ὁ Σόλων, ‘τίνα δὲ οἱ πολῖται ὠνόμαζον αὐτόν;’ ὁ δὲ ἄνθρωπος, ‘ἥκουσα,’ ἔφη, ‘τὸ ὄνομα, ἀλλ’ οὐ μνημονεύω.’

91. *II. An unkind Argument, if true.*

τοσαῦτα δὲ ἐκεῖνου εἰρηκότος, φόβος τις τὸν Σόλωνα ἔ-σχε, μὴ ὁ ἑαυτοῦ παῖς εἴη. βραχύ τι οὖν σιωπήσας, ἐπ-ηρώτα τὸν ἀνθρωπον, εἰ ὁ πατὴρ ὀνομάζετο Σόλων. καὶ ἐκεῖνος ἀντ-εἶπεν εὐθὺς, ‘νὴ τὸν Δία, ὃ ξένε, δοκεῖς μοι μάντις τις ἀληθῶς εἶναι· αὐτὸ γὰρ τόδε, ὅπερ εἰρηκας, τὸ ὄνομα ἦν· ἐγὼ δέ γε αὐτοῦ ἐπ-ε-λαθόμην.’ ὁ μὲν οὖν Σόλων πρὸς ταῦτα ἐ-δάκρυσε τε, καὶ τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔ-παισε. γελάσας δὲ αὐτίκα ὁ Θαλῆς, ‘θάρρει,’ ἔφη, ‘ὦ φίλτατε· οὐ γὰρ ἀληθεῖς εἰσιν οὗτοι οἱ λόγοι. ἀλλὰ νῦν, οἶμαι, καὶ σὺ ὅμολογήσεις ἄμεινον εἶναι μὴ παῖδας ἔχειν· δῆλοι γάρ εἰσιν οἱ ἄ-παιδες πολλῶν κακῶν ἄ-πειροι ὄντες.’

92.* *I. Hermes, in disguise, visits Dives' House,*

περὶ μὲν οὖν τῶν θεῶν οἱ παλαιοὶ ράψῳδοὶ πολλοὺς καὶ ἡδεῖς λόγους δι-ηγοῦντο· ἔλεγον γὰρ ὡς ἐκεῖνοι ἐπὶ γῆς φαίνονται πολλάκις, οὐ μέντοι θεῶν ἔχοντες εἴδη, ἀλλ’ εἰς τὰς τῶν ἀνθρώπων μορφὰς ἔαντοὺς μετ-αλλάξαντες.

τούτων δὲ τῶν μύθων εἰς τίς ἐστι περὶ τοῦ ‘Ερμοῦ, ὡς, πορείαν ποτὲ ποιούμενος ἐν τῇ βαρβάρῳ, διὰ τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἔ-καμνεν. ἐβούλετο οὖν ἀνα-

* From this point the hyphens are gradually omitted, both from the verbs and from compound words.

παύεσθαι παρὰ πλουσίῳ τινὶ ἀνθρώπῳ, οὐπερ ἡ οἰκία ἔτυχε τῆς ὁδοῦ ἐγγὺς οὖσα. ὁ δὲ, ὡς γλίσχρος ὥν καὶ ἀ-γνώμων, τὸν ξένον ἀπ-ε-ώθει· οὐ γὰρ ἔ-γνω αὐτὸν θεὺν ὅντα. ἀγανακτήσας οὖν ὁ Ἐρμῆς ἀπήι.

93. II. and then stops at that of a poor Man,

προ-βὰς δὲ ἐντεῦθεν ὀλίγον, ὁ θεὸς εἶδε καλύβην πένητός τινος οὐ πόρρω ἀπ-οῦσαν. ταύτη οὖν προσ-ελθὼν, τὴν θύραν ἔκοψε, καὶ ἡρώτησε τὸν δεσπότην εἰς ἔξεστιν ἐκεῖ ἀνα-παύεσθαι· ‘προσ-ελθὼν γὰρ,’ ἔφη, ‘πρὸς ἐκείνην τὴν οἰκίαν, τὴν καλὴν καὶ μεγάλην, καὶ δεηθεὶς ταῦτα παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ, ξενίσεως οὐκ ἔ-τυχον. ὥστε ἐκεῖθεν ἀπ-ε-ωσμένος ἐνθάδε ἀφ-ικνοῦμαι· οἶδα γὰρ πένητας πολλοὺς ἐλευθεριωτέρους ὅντας τῶν πάνυ πλουσίων. ἐλπίζω δὲ καὶ σὲ ταχέως τοιοῦτον φανήσεσθαι.’ ἀκούσας δὲ τοσαῦτα ὁ πένης φιλο-φρόνως τὸν ξένον ἐδέξατο, δεῖπνόν τε αὐτῷ καὶ κλίνην (οἷα ἐδύνατο) παρέχων. καὶ εἰσελθὼν ἐκεῖνος εἰς τὴν καλύβην, τὴν νύκτα ἐκεῖ δι-ῆγε.

94. III. who selects two of three Blessings offered,

ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἔμελλεν ὁ Ἐρμῆς ἀπ-ιέναι. καλέσας δὲ τὸν δεσπότην, ἔφη αὐτὸς θεὸς εἶναι. καὶ βουλόμενος ἐκείνῳ ἀμοιβήν τινειν, ‘δῶρα,’ ἔφη, ‘τρία σοι δώσω, ἂν αὐτὸς κελεύῃς.

εἰπὲ δὲ μοι, τίνων μάλιστα ἐπιθυμεῖς ;' ὁ δὲ πένης ἀντεἶπε πρὸς ταῦτα, ' Ὡ μέγιστε θεῶν, δύο μὲν τῶν δώρων, ὃν κτήσασθαι βούλομαι, αὐτίκα σοι εἰπεῖν ἔχω· περὶ δὲ τοῦ τρίτου ἀπορῶ. τὸ μὲν οὖν πρῶτόν ἐστι τοῦτο· βούλομαι, ὅταν τελευτῶ, ἐλθὼν εἰς τὸ Ἡλύσιον, μακάριος εἶναι. τὸ δὲ δεύτερον, εὖ πάσχειν καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ. τὸ δὲ τρίτον, οὐκ οἶδα τί χρὴ ἐπαιτεῖν.'

95. *IV. while Hermes adds the third.*

ἀκούσας δὲ ὁ θεὸς, 'βούλει οὖν,' ἔφη, 'δῶ σοι νέαν τινὰ οἰκίαν καὶ καλὴν, ἀντὶ τῆσδε τῆς καλύβης ;' καὶ ἐκεῖνος ἔφη βούλεσθαι. ὁ δὲ θεὸς 'ἔσται ἄρα ταῦτα' ἔφη· καὶ ἅμα ἔδειξεν αὐτῷ οἰκίαν λαμπροτάτην, ἐκεῖ ἔστωσαν, ἵνα πρὸ τοῦ ἦν ἡ καλύβη. ὁ μὲν οὖν Ἔρμῆς, τοσαῦτα εἰρηκὼς, ἀπήγει. ὁ δὲ πένης, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν λοιπὸν βίον μακαρίως διῆγε.

96. *V. Dives repents and sends after Hermes;*

πυθόμενος δὲ ἐκεῖνα, ὁ πλούσιος ἡθύμησεν. ἐκέλευσεν οὖν τὴν ἑαυτοῦ γυναικα θεῖν, καὶ (ἥν δίνηται) τὸν ξένον πείσασαν ἀπάγειν· ἔφη γὰρ βούλεσθαι καὶ αὐτὸς ἐκεῖνον ἔστιαν. ὁ δὲ Ἔρμῆς, ἀκούσας ἣ γυνὴ λέγει, πρῶτον μὲν οὐκ ἐπείθετο, τέλος δὲ ἔφη εἰσιέναι. δειπνήσας μετὰ τῶν πλουσίων, τρία δῶρα καὶ τούτοις ὑπέσχετο.

97. VI. *whose Gifts are foolishly wasted.*

τότε δὲ στᾶσα ἡ γυνὴ καὶ βοῶσα ἥτησε παρὰ τοῦ θεοῦ ἄλλαντα· ‘ὅ γάρ ἐμὸς ἀνὴρ,’ ἔφη, ‘τὰ τοιαῦτα στέργει.’ ταύτη οὖν ἄλλαντα δοὺς ὁ θεὸς, ‘ἔν μὲν,’ ἔφη, ‘τῶν δώρων ἔχεις.’ τότε δὲ ὀργισθεὶς ὁ ἄνθρωπος, ‘ὦ γύναι,’ ἔφη, ‘βούλομαι τὸν ἄλλαντα τῇ σῇ ρίνῃ ἐμ-φύεσθαι.’ ὁ δὲ θεὸς εὐθὺς, ‘ἔστω ταῦτα,’ ἔφη, ‘καὶ τῶν δώρων τὸ δεύτερον ἔχεις τόδε.’ ἀλλ’ οὐδὲ ταῦτα ἐκεῖνῳ ἤρεσκεν. ἐφοβεῖτο γάρ μὴ καταγέλαστος ἦ, τοιαύτην τὴν γυναικαῖς ἔχων. ἡ ναγκάσθη οὖν τὸ τρίτον δεῖσθαι τοῦ θεοῦ ἀ-φανίσαι αὐθις τὸν ἄλλαντα. τοῦτο δὲ ποιήσας ὁ ‘Ἐρμῆς καὶ αὐτὸς ἡ-φάνιστο.

98. I. *Diotimus sends a Hare to his Friend.*

Διότιμος ὁ Μεγαρεὺς, προτιμήσας πρὸ πάντων τὸν κατ' ἄγροὺς βίον, γῆδιόν τι ἐ-πρίατο, δι-ε-τέλει δὲ τρέφων ἐπ' αὐτοῦ ἵππους καὶ κύνας, καὶ θηρεύων ἐν τοῖς ὅρεσι, καὶ ὀρνιθεύων, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα πράσσων. ἦν δὲ αὐτῷ ἐν τῇ πόλει συγγενής τις ἄνθρωπος καὶ φίλος, ὃνόματι Καλλικλῆς. τούτῳ οὖν τῷ Καλλικλεῖ ἐβούλετο ὁ Διότιμός τι χαρίζεσθαι. καὶ λαβών ποτε πάγη λαγών τινα διαφερόντως καλὸν, ἐκέλευσέ τινα τῶν οἰκετῶν τοῦτον εἰς τὴν πόλιν κομίζειν ἐν κίστῃ, ἵνα δῶρον ἐκείνῳ

εῖη. διψῆ δὲ ὁ οἰκέτης ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐπὶ πανδοκείῳ τινὶ ἐπιτυχὼν, κατ-έθετο τὴν κίστην, καὶ ἀν-επαύετο.

99. II. *In the servant's Journey it becomes a Cat;*

ἔτυχον δὲ πίνοντες τότε ἐν τῷ πανδοκείῳ ἀστεῖοί τινες ἄνθρωποι. καὶ αἰσθόμενοι τὸν οἰκέτην ἄγροικον ὅντα καὶ εὐήθη, δι-ε-νοοῦντο παίζειν τι πρὸς αὐτόν. προσ-ελθόντες οὖν τινες τούτων πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ἔ-πιων τε μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰς λόγους αὐτῷ ἀφ-ίκοντο. ἄλλοι δέ τινες ἐν τῷ μεταξὺ, τὴν κίστην λάθρα ἀν-οίξαντες, τὸν μὲν λαγῶν ἐξ-αιροῦσιν, αἴλουρον δέ τινα ἐν-θέντες εἰς αὐτὴν, τὰ σήμαντρα αὐθις προσ-άπτουσιν. ὁ δὲ οἰκέτης οὐκ αἰσθόμενος οἶα ἐκεῖνοι ποιοῦσιν, ἔπινέ τε ἡσυχῆ, καὶ τοῖς ξένοις δι-ελέγετο. ἐπειδὴ δὲ ἔδοξεν ἑαυτῷ ἄλις τούτων ἔχειν, ἀν-έλαβεν αὐθις τὴν κίστην, καὶ, ἀπ-ελθὼν ἐκεῖθεν, ἀφ-ίκετο εἰς τὴν πόλιν.

100. III. *which is presented to Callicles.*

προσ-ελθὼν οὖν ὁ οἰκέτης πρὸς τὴν τοῦ Καλλικλέους οἰκίαν ἔλεξε τοιάδε. ‘ὦ κυριε, ἥκω σοι δῶρον φέρων παρὰ τοῦ ἐμοῦ δεσπότου Διοτίμου· τὸ δὲ δῶρόν ἔστι λαγώς.’ τοσαῦτα δὲ εἰρηκὼς ἀν-έ-ῳξε τὴν κίστην, ἥ δὲ αἴλουρος ἐξ αὐτῆς ἐξ-επήδησεν. ἴδων δὲ τὴν αἴλουρον ὁ μὲν οἰκέτης εἰς ἀπορίαν πολλὴν ἔ-πεσε, γελάσας δὲ ὁ Καλλικλῆς,

‘ὦ ἄνθρωπε,’ ἔφη, ‘δοκεῖς μοι ἡ μωρός τις εἶναι,
ἢ πανοῦργος· οὔτε γὰρ ἐκεῖνο τὸ ζῷον λαγώς
ἐστιν, οὔτε ὁ Διότιμος ἔπειμψέ σε φέροντά μοι τὸ
τοιοῦτον δῶρον· οὐ γὰρ ὥδε μαίνεται.’ ἐκέλευσεν
οὖν τὸν ἄνθρωπον, ἀνα-λαβόντα τὴν αἴλουρον,
ἀπιέναι εὐθὺς ἐκ τῆς οἰκίας.

101. *IV. Arrived at home, it is a Hare.*

δι-ε-νοεῖτο οὖν ὁ οἰκέτης οἴκαδε πάλιν ἀπιέναι.
ἀναπαυσάμενος δὲ αὐθις ἐν τῷ πανδοκείῳ, ἐκείνοις
τοῖς ἀστείοις αὐθις ἐπ-έ-τυχε, καὶ τὸ πρᾶγμα δι-
ηγήσατο. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι ‘φιλεῖ
τὰ τοιαῦτα γίγνεσθαι ἐν τῇ πόλει· ὁ γὰρ ἐκεῖ ἀὴρ
δύναμίν τινα ἔχει τοιάνδε, ὥστε λαγώς ἀεὶ εἰς
αἴλουρους μεταπλάσσειν.’ δια-λεγόμενοι δὲ περὶ
τούτων, λάθρα αὐθις τὴν κίστην ἀποφέρουσι, καὶ,
ἔξ-ελόντες τὴν αἴλουρον, τὸν λαγὼν πάλιν ἐν-τιθέα-
σιν. ὁ δὲ οἰκέτης οὐδὲ τούτων οὐδὲν ἐνόησεν.
ἀπῆλθεν οὖν ἐκ τοῦ πανδοκείου, λαγὼν μὲν ἐν τῇ
κίστῃ φέρων, οἰόμενος δὲ αὐτὸν αἴλουρον εἶναι.
καὶ ἀσπασάμενος τοὺς ξένους οἴκαδε ἀπῆλθεν.

102. *V. He won't try again.*

ἀφικόμενος δὲ ἐκεῖσε, ‘ὦ δέσποτα,’ ἔφη, ‘θαυ-
μάσια ἔγω πέ-πονθα ἐν τῇ πόλει· ὁ γὰρ λαγώς
ὅδε, ὅνπερ ἔπειμψας, οὐκέτι λαγώς ἐστιν, ἀλλ’
αἴλουρος.’ καὶ τὴν κίστην ἀνοίξας, ‘ὦ Ζεῦ,’ ἔφη,

‘τί ὁρῶ; μετα-πέ-πλασται γὰρ αὗθις, ὡς ἔοικεν,
εἰς λαγών.’ θαυμάσας οὖν ὁ δεσπότης, ‘ὦ οὐτος,’
ἔφη, ‘οὐ παύσει φλυαρῶν; δοκεῖς δέ μοι πάντων
ἀνθρώπων εἶναι ἀ-φρονέστατος. νῦν οὖν ἀπ-ιθι
πάλιν ὡς τάχιστα εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὸν λαγὼν
τόνδε πρόσ-φερε τῷ Καλλικλεῖ, ὥσπερ σε καὶ τότε
ἐκέλευσα.’ ὁ δὲ, ‘ὦ δέσποτα,’ ᔁη, ‘μηδαμῶς
ταῦτα κελεύσῃς. δέ-δοικα γὰρ μὴ γένωμαι καὶ
αὐτὸς αἴλουρος, ἐὰν ἐκεῖσε πάλιν ἐπ-αν-ίω.’

103. *The law Courts of Athens.*

Σπαρτιάτης εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος εἰσ-ῆλθεν εἰς
τὰ δικαστήρια, ἵνα ἀκούοι τῶν ρήτορων λεγόντων.
ἔφευγε δὲ τότε τις γραφὴν ὕβρεως, καὶ οἱ δικασταὶ
ἥδη ἡθροίσθησαν. πρῶτον μὲν οὖν ὁ διώκων τὴν
κατηγορίαν δι-ηγήσατο, εὖ καὶ συνετῶς τοῦτο
ποιῶν, ὥστε πείθειν σφόδρα τοὺς δικαστάς. ἔπειτα
δὲ ἀναστὰς ρήτωρ ἄλλος οὐχ ἥσσον σοφῶς ὑπὲρ
τοῦ φεύγοντος εἶπεν, οἱ δὲ δικασταὶ πρὸς ταῦτα
φανεροὶ ἥσαν τὴν γνώμην μετα-βάλλοντες. τότε
δὲ τρίτος τις λόγους ἐποίησεν ὑπὲρ τοῦ διώκοντος,
δυνάμενος καὶ οὗτος παρὰ τοῖς δικασταῖς. ἀ-πο-
ρήσας οὖν ὁ Σπαρτιάτης ἀπ-ήει, λέγων ὅμοίως
πάντας ἀ-δικεῖν, τούς τε ἀντι-δίκους καὶ τοὺς
δικαστάς.

104. *The Story of Tell.*

σατράπης γενόμενος ὁ Γεσελὴρ εἰς τοσοῦτον ὕβρεως προῆλθεν, ὥστε, τιάραν ἐπὶ σκόλοπος ἀνακρεμάσας, ἐκέλευσε τοὺς παριόντας πάντας ταύτην προσ-κυνεῖν. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ταῦτα ἐποίουν· ἦν δὲ Τέλλος τις, τοξότης τῶν τότε ἀνθρώπων μακρῷ ἄριστος, καὶ δόξαν ἔχων ἐν τῇ πατρίδι, ὡς συνετὸς ἀνὴρ ὅν, καὶ ἄμα εὔ-τολμος. πυθόμενος ἄρα οὗτος οἷα ὁ σατράπης κελεύει, ἡγανάκτησε. παριὼν δέ ποτε παρ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, καὶ τὴν τιάραν ἴδων, οὐ μόνον αὐτὴν οὐ προσ-εκύνησεν, ἀλλὰ καὶ διῆστὸν ἐπὶ αὐτῇ ἐφ-ῆκεν ἀπὸ τοῦ τόξου. πρὸς ταῦτα οὖν ὀργισθεὶς ὁ Γεσελὴρ ἐκέλευσε τοὺς δορυφόρους συλ-λαβεῖν ἐκεῖνον ἐπὶ θανάτῳ.

105. ὁ μὲν οὖν Τέλλος συλ-ληφθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων οὐδ' ὅτιοῦν ἐταράχθη. ἴδων δὲ ἄρα αὐτοῦ τὴν ἀ-φοβίαν ὁ Γεσελὴρ, ἄλλο τι ἐ-μηχανήσατο ἐπ' αὐτὸν τοιόνδε. μετα-πεμψάμενος τὸν ἐκείνου υἱὸν (ἦν δὲ ἔτι παῖς), ἐπὶ τῆς τούτου κεφαλῆς μῆλον ἐπ-έ-θηκε. ταῦτα δὲ ποιήσας ἐκέλευσε τὸν πατέρα τοξεύειν, σκοπῷ χρώμενον τῷ μῆλῳ. εἰ δὲ μὴ, ἡπείλησε θανατώσειν αὐτίκα ἀμφοτέρους, τόν τε Τέλλον καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ. ὁ δὲ Τέλλος πρὸς ταῦτα εἰκότως ἐ-φοβήθη· ἐπικύνδυνον γὰρ τὸ πρᾶγμα ἦν, ἀλλ' ὅμως ἔδει αὐτὸν ἐπιχειρεῖν. λαβὼν οὖν τὸ τόξον καὶ διῆστοὺς δύο, ἐκέλευσε

τὸν παῖδα ἔσταναι ἵνα ἔ-δει, καὶ συγ-κλείσαντα τοὺς ὄφθαλμοὺς ἀ-κινήτως ἔχειν, ἕως ἂν αὐτὸς τὸ πρᾶγμα ἐπι-τελέσῃ.

106. ἐποίει οὖν ὁ μὲν παῖς τὸ προσ-ταχθὲν, ὁ δὲ Τέλλος τῶν διῆστῶν τὸν ἔτερον ἐκ-λέξας ἐ-στοχάζετο τοῦ μῆλου. ὁ δὲ διῆστὸς τοῦ σκοποῦ οὐχ ἥμαρτεν, ἀλλὰ, δια-σχίσας τὸ μῆλον, τὸν παῖδα οὐκ ἔτρωσεν. οἱ δὲ περι-εστῶτες πάντες ἐπ-εθορύβουν, ὡστε ἡναγκάσθη ὁ Γεσελὴρ καίπερ ἀχθόμενος ἀμφοτέρους ἀπολῦσαι. ἀλλ' οὐκ ἔλαθεν αὐτὸν ὁ Τέλλος διῆστοὺς δύο λαβών. ἐπ-ηρώτα οὖν τὸν ἄνθρωπον, τί βουλόμενος ἐκεῦνο ἐποίησεν; ὁ δὲ Τέλλος πρὸς ταῦτα βραχὺ μέν τι σιγὴν εἶχεν. ἔπειτα δὲ, ‘διὰ σὲ,’ ἔφη, ‘ἐκεῦνο ἐποίουν· εὖ γὰρ ἴσθι, ὅτι εἰ τῷ διῆστῷ τῷδε τὸν παῖδα ἔτρωσα, ἔκτεινα ἂν καὶ σὲ τῷ ἔτέρῳ.’

107. I. *The King consults his wise Men.*

Βασιλεύς τις ἀστεῖος, συγ-καλέσας σοφιστὰς πολλοὺς, ἀ-πορίαν τινὰ αὐτοῖς προύθηκε τοιόνδε. ‘ὦ ἄνδρες σοφισταὶ,’ φησὶν, ‘ἀ-πορίαν τινὰ ἔχω θαυμασίαν. βουλόμενος δὲ λύσιν αὐτῆς εὑρεῖν ἐνθάδε ὑμᾶς συγ-κέ-κληκα· τίς γὰρ ὑμῶν ἀ-γνοεῖ, ὅτι, ἔάν τις ὑδρίαν ἔχων ὕδατος πλήρη ἔπειτα ἐν-θῆται ταύτη ἵχθυν ζῶντα, τὸ ὕδωρ οὐ-δέ-ποτε ὑπερβήσεται τὸ χεῖλος, ἀλλ' ἐν τῇ ὑδρίᾳ ἀεὶ μενεῖ;

τὴν δὲ αἰτίαν τούτων οὐδεπώτερε οὐδεὶς εὑρηκεν.
δεῖ οὖν ὑμᾶς, εἰς ἀληθῶς σοφοί ἔστε, ἀποδεῖξαι,
διὰ τί τάδε οὕτως ἔχει.' ταῦτα δὲ πάνυ σεμνῶς
λέξας ὁ βασιλεὺς ἀν-ύπ-οπτος πᾶσιν ἦν. ἀπῆλθον
οὖν εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἕκαστος, τὸ πρᾶγμα
σκεψόμενοι.

108. II. *A ludicrous End of their Speculations.*

μετὰ δὲ ταῦτα οἱ σοφισταὶ πάντες πολλὰ μὲν
περὶ ὕδατος ἀν-εζήτουν, πολλὰ δὲ καὶ περὶ ἰχθύων.
ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὐδεὶς πεῖραν ἐποιεῖτο,
εἰς ἀληθῆ ὁ βασιλεὺς εἴρηκεν. οἱ μὲν οὖν ἐλογί-
σαντο ὡς τύχῃ ταῦτα γίγνεται, οἱ δὲ ὡς φυσικῇ
τινι ἀνάγκῃ. καὶ βιβλία πολλὰ περὶ τούτων συν-
έγραψαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐ-πραγματεύοντο. τέλος
δὲ ἀνα-καλεσάμενος αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς ἐρωτᾷ, εἰ
λύσιν τῆς ἀπορίας τις εὗρηκεν; ἀκούσας δὲ ἄ-
ἕκαστος λέγει, 'Ἐγὼ δέ γε,' φησὶν, 'οἶμαι τὸ
αἴτιον τῆς ἀπορίας οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὴν ὑμετέραν
ἀμαθίαν.' ἅμα δὲ ὕδριᾳ ἰχθὺν ἐν-θεὶς, ἔδειξε πᾶσι
τὸ ὕδωρ ὑπερ-βαῖνον.

109. I. *A wonderful old Man.*

Βοιωτοί τινες ἔτυχόν ποτε διαλεγόμενοι περὶ
τοῦ γήρως, ὡς οὐχ ὁμοίως πᾶσιν ἐπ-έρχεται, ἀλλ'
οἱ μὲν κατα-γηράσκουσιν ἥδη πρὶν πεντήκοντα
ἔτῶν εἶναι, οἱ δὲ αὖ, ἔξηκοντα καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη

τελέσαντες, δοκοῦσιν ἔτι ἡλικίαν ἔχειν. τεκμήριον δὲ τούτων τις ἀπ-έδειξε, φάσκων αὐτὸς ἐ-ορακέναι γέροντά τινα Θηβαῖον, ἔχοντα τὴν τοῦ σώματος ρώμην τοσαύτην, ὥστε ἐνεγκόντα ἐτῶν ᾧν ἐδύνατο πολλὰ στάδια ἄνευ βακτηρίας βαδίζειν. ‘πρὸς δὲ τούτοις,’ ἔφη, ‘όπότε εἰς συμπόσιόν τι παρακαλοῦτο, ὑστέρει οὐδενὸς τῶν νεωτέρων τῇ τοῦ δείπνου τέρψει. εἰ δὲ καὶ πολὺν οἶνον πιὼν τύχοι, οὐδὲν κακὸν ἔ-πασχεν, ἀλλὰ, μεθυσθέντων τῶν ἄλλων, νήφων μόνος οἴκαδε ἀπῆει.’

I IO. II. I can tell a stranger Story.

ἀκούσαντες δὲ τὰ περὶ τοῦ γέροντος, βραχὺ μέν τι πάντες ἐσιώπησαν θαυμάζοντες, μετὰ δὲ ταῦτα ἄλλος τις Βοιωτὸς βουλόμενος ἐκεῖνον ὑπερ-βάλλειν ἔλεξε τοιάδε. ‘ἄλλ’, ὡ φίλτατε, ὅμολογῷ ὅτι ἐκεῖνα, ἂ σὺ εἴρηκας, ἄξιά ἐστι θαυμάζεσθαι. ὅμως δὴ τόδε μοι δοκεῖ εἶναι θαυμαστώτερον, ὃ περὶ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἔχω ὑμῖν εἰπεῖν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος, ὅσον χρόνον ἔ-ζη, ἐβάδιζέ τε ἀεὶ ἄνευ βακτηρίας, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐποίει, ὅσα περὶ τοῦ γέροντος τοῦ Θηβαίου ὑπὸ σοῦ ἦδη εἴρηται. ἦν δὲ ἀν ἦδη ἐκεῖνος ἕκατὸν μάλιστα ἐτῶν, εἰ ἔτι ἔ-ζη. ἀλλὰ τεσσαράκοντα ἔτη ἐστὶν, ἐξ οὗ τέ-θνηκεν.’

III. I. *The wounded Enemies.*

Ἐγένετό ποτε ἐν τῇ Σικελίᾳ μάχη τῶν Ὄθων πρὸς τοὺς Ἰνησσαίους. νικήσαντες δὲ οἱ Ἰνησσαῖοι ἔτρεψάν τε τοὺς πολεμίους, καὶ τροπαῖον ἔστησαν. στρατιώτης δέ τις Ἰνησσαῖος δι' ἡμέρας ὅλης μαχεσάμενος εἶτα ἐδίψησεν. εύρων δὲ παρὰ νεκρῷ τινι ἀσκὸν οἴνου κείμενον ἥσθη τε καὶ πίεσθαι ἔμελλεν. τότε δὲ Ὄθων τινα κείμενον κατ-ιδὼν, ὃς ἐν τῇ μάχῃ τραυματισθεὶς μόλις ἥδη ἀν-εβιώσκετο, τούτῳ τὸν οἶνον ἐλεήσας ἐ-δίδου. ἐκεῖνος δὲ (ἔτυχε γὰρ ἀ-γυνώμων ὁν καὶ ἀ-χάριστος), σπασάμενος λάθρα ἐγ-χειρίδιον, ὅπερ εἶχεν ὑπὸ μάλης, τὸν εὐ-εργέτην παίσειν ἔμελλεν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰνησσαῖος ἀν-επήδησεν εὐθὺς, καὶ τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τῶν ἐκείνου χειρῶν ἐξ-έ-κρουσεν.

III. II. *Heaping Coals of Fire.*

ὁ μὲν οὖν Ὄθων ἐ-κειτο θάνατον προσ-δοκῶν· στὰς δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ Ἰνησσαῖος, καὶ τὸ ξίφος σπασάμενος, τιμωρίαν λήψεσθαι ἔμελλεν. ἵδων δὲ τὸν ἄνθρωπον δεινῶς τε-τραυματισμένον, καὶ οὐκέτι οἶόν τε ὅντα ἀμύνεσθαι, μετ-εστράφη τε ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐποίησε, τοῦ δὲ οἴνου ἐ-πιε τὸ ἥμισυ. ἐπειτα δὲ τῷ τραυματισθέντι αὐθις ἐπελθὼν, τοιάδε ἔλεξε. ‘ Ὡ δαιμόνιε, εἰ μὲν φιλικῶς τόδε τὸ δῶρον ἐδέξω, ἐδωκα ἄν σοι τὸν ἀσκὸν

ὅλον. νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐθέλεις ὑπὸ ἐμοῦ εὐ-εργετεῖσθαι, ἄλις σοι ἔσται τὸ ἥμισυ.¹ τοσαῦτα δὲ εἰρηκὼς, καὶ τὸ ξίφος κρυψάμενος, τὸν λοιπὸν τοῦ οἴνου τῷ Τβλαίῳ ἔδωκεν.

THE BATTLE OF MARATHON.

B. C. 490.

113. I. Ionian Revolt. Burning of Sardis.

οἱ δὲ Ἱωνεῖς, Ἑλληνες μὲν ὄντες, κρατηθέντες δὲ ὑπὸ Κύρου, πάλαι ἐγίγνοντο ὑποχείριοι τοῖς Πέρσαις. τέλος δὲ ἀποστάντες ἔδέοντο Ἀθηναίων βοηθεῖν αὐτοῖς κατὰ τὴν συγγένειαν. οἱ μὲν δὴ Ἀθηναῖοι ἀναπεισθέντες ἀπέστειλαν εἴκοσι ναῦς, Ἐρετριεῖς δὲ, καὶ αὐτοὶ φίλοι ὄντες Μιλησίων, προσέθεσαν ἄλλας πέντε τριήρεις. αὗται δὴ αἱ νῆες ἐγένοντο ἀρχὴ κακῶν Ἑλλησί τε καὶ βαρβάροις. ἐπεὶ γὰρ καὶ ἄλλοι σύμμαχοι παρῆσαν, οἱ σύμπαντες ἐπλεον εἰς Ἐφεσον. ἀφικόμενοι δὲ ἐξέβησάν τε καὶ ἀνέβαινον ἐπὶ Σάρδεις· καὶ ἐλόντες τὴν πόλιν ἐνέπρησαν.

114. II. Anger of Darius.

ἀκούσας δὲ Δαρεῖος, ὁ τότε τῶν Περσῶν βασιλεὺς, χαλεπῶς εἶχε. καὶ εὐθὺς λαβών τε τὸ τόξον

καὶ ἐπι-θεὶς δີστὸν, ἀφ-ῆκεν εἰς τὸν ἀέρα. ἀφ-ιεὶς δὲ, ‘ὦ Ζεῦ,’ ἔφη, ‘δός μοι τίσασθαι Ἀθη-ναίους.’ καὶ δὴ καὶ προσ-έταξέ τινι τῶν θεραπόντων ἀεὶ ἀνα-μιμνήσκειν αὐτὸν περὶ ταῦτα. ὁ δ' οὖν θεράπων καθ' ἡμέραν δείπνου προ-κειμένου εἰς τρὶς ἐκήρυξε τόδε, ‘δέσποτα, μέμνησο τῶν Ἀθηναίων.’

115. III. *Instigations of Hippias. Persian Threat.*

παρῆν δὲ καὶ Ἰππίας τῷ Δαρείῳ δια-βάλλων τοὺς Ἀθηναίους. οὗτος δὲ ὁ Ἰππίας, Πεισιστράτου υἱὸς ὁν, πρότερον ἐτυράννευε τῶν Ἀθηναίων. ἐκ-πεσὼν δὲ ἀν-ήγει τε εἰς Σοῦσα καὶ δι-έβαλλε τοὺς Ἀθηναίους· διὰ ταῦτα δὲ καὶ πρέσβεις τότε ἔτυχον παρόντες, πεμφθέντες τε ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ οὐκ ἐῶντες τοὺς Πέρσας πείθεσθαι Ἀθηναίων τοῖς φυγάσι· οἵ δὲ Πέρσαι ἐκέλευσαν τάδε, ‘εἰ βού-λεσθε μὴ ἀπ-ολέσθαι, κατα-δέχεσθε τὸν Ἰππίαν.’ τούτῳ δὴ τῷ λόγῳ ὀργισθέντες οἱ Ἀθηναῖοι σύμ-μαχοι ἐγένοντο τοῖς Ἰωσιν, ὡς πρότερον εἴρηται.

116. IV. *The King determines to enslave Eretria and Athens.*

Ιώνων δὲ κρατηθέντων ναυ-μαχίᾳ περὶ Λάδην, τότε δὴ βασιλεὺς, ὑπὸ τοῦ τε θεράποντος καὶ τοῦ Ἰππίου παρ-οξυνθεὶς, ἅμα καὶ αὐτὸς ἐπ-εθύμει κατα-στρέφεσθαι ἕαυτῷ τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα. πολλὰ

δ' οὖν ἔτη πολλὴν παρασκευὴν συν-αγείρας, ὁ Δαρεῖος δύο στρατηγῷ ἀπο-δείξας ἀπ-έστειλεν ἐπ' Ἐρέτριάν τε καὶ Ἀθήνας· τὼ δὲ στρατηγῷ ἡτην Δᾶτίς τε, Μῆδος ὃν γένος, καὶ Ἀρταφέρνης ἀδελφιδοῦς βασιλέως.

117. *V. Eretria is crushed.*

ἀπ-έπεμπε δὲ ἐν-τειλάμενος ἀνδρα-ποδίσαντας Ἀθήνας τε καὶ Ἐρέτριαν ἄγειν πρὸς ἑαυτὸν τὰ ἀνδρά-ποδα. οὗτῳ δὴ ὁ στρατὸς ἐκ Σάμου ἀπάρας, ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν διὰ νήσων. δια-βάντες δὲ τὸ πέλαγος, τὴν μὲν Ἐρέτριαν ἔχειρώσαντο καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξ-ηνδρα-ποδίσαντο κατὰ τὰ ἐν-τε-ταλμένα. ταῦτα δὲ ποιήσαντες, ἐπλεον εἰς τὴν Ἀττικὴν δοκοῦντες ταῦτὰ τοὺς Ἀθηναίους ποιήσειν, ἅπερ καὶ τοὺς Ἐρετριέας ἐποίησαν.

118. *VI. The Persians land at Marathon.*

καὶ (ἥν γὰρ ὁ Μαραθῶν ἐπιτηδειότατον χωρίον τῆς Ἀττικῆς ἐν-ιππεῦσαι καὶ ἔγγυτάτω τῆς Ἐρετρίας) εἰς τοῦτο δὴ καθ-ηγεῖτο αὐτοῖς Ἰππίας ὁ Πεισιστράτου. καὶ τὰς μὲν ναῦς εἰς Μαραθῶνα κατ-αχθείσας ὥρμιζε, τοὺς δὲ βαρβάρους ἐξ-εβίβασέν τε καὶ δι-έτασσεν. Ἀθηναῖοι δὲ, ὡς ἐπύθοντο ταῦτα, ἐβοήθουν καὶ αὐτοὶ εἰς Μαραθῶνα· ἥγον δὲ αὐτοὺς στρατηγοὶ δέκα, ὃν ὁ δέκατος ἦν Μιλτιάδης.

119. VII. *History of Miltiades.*

ἢν δὲ ὁ Μιλτιάδης υἱὸς τοῦ Κίμωνος, τοῦ ὑπὸ τῶν Πεισιστράτου παίδων ἀποθανόντος· οὗτοι γὰρ ἀπέκτειναν αὐτὸν κατὰ τὸ πρυτανεῖον νυκτὸς ὑποπέμψαντες ἄνδρας. τοῦτο δὲ ἐποίησαν διὰ φιλονεικίαν, ὅτι ὁ Κίμων τρὶς Ὀλύμπια τεθρίππῳ ἐνίκησε. τούτου δὴ ὥν υἱὸς, ὁ Μιλτιάδης ἦκεν ἐκ τῆς Χερσονήσου, διπλοῦν θάνατον ἐκπεφευγώς· ἀποπλέοντα μὲν γὰρ οἱ Φοίνικες οἱ τοῦ ναυτικοῦ τοῦ βασιλέως ἐπεδίωξαν μέχρι Ἰμβρου, σφόδρα ἐπιθυμοῦντες λαβεῖν τε καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα· ἐκφυγὼν δὲ τούτους καὶ ἀφικόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ἔδόκει μὲν εἶναι ἐν σωτηρίᾳ· τότε δὲ οἱ ἔχθροὶ ὑπὸ δικαστήριον αὐτὸν ἀγαγόντες ἐδίωξαν τυραννίδος τῆς ἐν Χερσονήσῳ. ἀποφυγὼν δὲ καὶ τούτους, στρατηγὸς οὕτως Ἀθηναίων ἀπεδείχθη, αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου.

120. VIII. *The Athenians appeal to Sparta.*

Ἐτι δὲ ὅντες ἐν τῷ ἀστει οἱ στρατηγοὶ ἀποπέμπουσιν εἰς Σπάρτην κήρυκα Φειδιππίδην, ἄνδρα ὡς δρομικώτατον. ὁ δὲ Φειδιππίδης δραμὼν ὡς τάχιστα ἀφίκετο εἰς Σπάρτην δευτεραῖος (ἀπέχει δ' ἡ Σπάρτη τῶν Ἀθηνῶν σταδίους μάλιστα χιλίους καὶ διακοσίους). ἀφικόμενος οὖν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας ἔλεγεν, ‘ὦ Λακεδαιμόνιοι, Ἀθηναῖοι ὑμῶν

δέονται σφίσι βοηθῆσαι καὶ μὴ περι-ιδεῖν πόλιν
ἀρχαιοτάτην τῶν Ἑλλήνων δουλωθῆναι ὑπ' ἀνδρῶν
βαρβάρων. καὶ γὰρ Ἐρέτριά τε ἡδη ἡνδρα-πόδι-
σται καὶ ἡ Ἑλλὰς γέγονεν ἀ-σθενεστέρα μιᾳ πόλει,
καὶ ταύτῃ οὐ μικρᾶ·

121. IX. *Superstition of Sparta.*

οἱ μὲν δὴ ἀπ-ήγγειλεν αὐτοῖς τὰ ἐν-τε-ταλμένα·
αὐτοῖς δὲ ἔδόκει μὲν βοηθεῖν τοὺς Ἀθηναίους·
ἀ-δύνατα δ' ἐνόμιζον τὸ παραυτίκα πόιεῖν ταῦτα,
οὐ βουλόμενοι λύειν τὸν νόμον· ἦν γὰρ ἴσταμένου
τοῦ μηνὸς ἡμέρα ἐνάτη. καὶ οὐκ ἔφασαν ἔξεῖναι
στρατεύεσθαι, πρὶν οἱ κύκλος τῆς σελήνης πλήρης
γένοιτο. οὗτοι μὲν οὖν τὴν παν-σέληνον ἔμενον.

122. X. *Gallant Conduct of Platæa.*

Ἀθηναίους δὲ τε-ταγμένοις ἐν τεμένει Ἡρακλέους,
τῷ πρὸ Μαραθῶνος, ἐπῆλθον βοηθοῦντες οἱ Πλα-
ταιεῖς πανδημεί. καὶ γὰρ πιεζόμενοί ποτε ὑπὸ^{το}
Θηβαίων, ἐ-δε-δώκεσαν ἑαυτοὺς Ἀθηναίους, οἵ πολ-
λάκις ἐπ-ήρκεσαν αὐτοῖς· νῦν δὲ ἥκον εἰς Μαρα-
θῶνα βοηθοῦντες Ἀθηναίους μόνοι τῶν Ἑλλήνων.

123. XI. *Divided Counsels. The Council of War will not fight.*

τοῖς δὲ Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἐγίγνοντο δίχα
αἱ γνῶμαι· οἱ μὲν γὰρ οὐκ εἴων συνάπτειν τὴν

μάχην· ‘ολίγοι γὰρ ήμεῖς ἐσμεν,’ ἔφασαν, ‘ἡ δὲ στρατιὰ τῶν Μήδων ἀν-αρίθμητος.’ οἱ δὲ περὶ Μιλτιάδην ἐβούλοντο μάχεσθαι. ὡς δὲ δίχα ἐγένοντο, ἥλθεν ὁ Μιλτιάδης πρὸς Καλλίμαχον τὸν πολέμ-αρχον καὶ ἔλεγεν —

124. XII. *Miltiades appeals to the Polemarch.*

‘ἐν σοὶ νῦν, Καλλίμαχε, ἔστιν ἡ καταδουλῶσαι Αθήνας ἡ ἐλευθέρας ποιήσαντι δόξαν καταλείπειν ἀ-θάνατον, οἵαν οὐδὲ Ἀρμόδιός τε καὶ Ἀριστογείτων κατέλιπον· νῦν γὰρ Ἀθηναῖοι ἥκουσιν εἰς κίνδυνον μέγιστον δὴ τῶν πρίν. καὶ ἦν μὲν ὑπ-ακούσωσι τοῖς Μήδοις, πείσονται τὰ ἔσχατα παραδεδομένοι· Ἰππίᾳ, ἦν δὲ αὖ περιγένωνται, πρῶτοι Ἑλλήνων ἔσονται. τοιούτου παρόντος τοῦ καιροῦ, ήμεῖς οἱ δέκα στρατηγοὶ δίχα ψηφιζόμεθα, οἱ μὲν κελεύοντες μάχεσθαι, οἱ δὲ οὐκ ἔωντες. καὶ ἦν μὲν νῦν μὴ μαχώμεθα, ἐλπίζω μεγάλην τινὰ στάσιν ἐμ-πεσοῦσαν ἐκ-πλήξειν τὰς γνώμας τῶν Ἀθηναίων, ὥστε μηδίσαι· ἦν δ’ αὖ μαχώμεθα, πρὶν προ-δότας τινὰς καταλαμβάνειν τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων, σὺν θεοῖς νικήσομεν. ταῦτα οὖν πάντα ἐκ σοῦ ἥρτηται· ἦν γὰρ σὺ τῇ ἐμῇ γνώμῃ προσ-θῇ, ἔσται σοι πατρίς τε ἐλευθέρα καὶ πόλις πρώτη τῶν ἐν Ἑλλάδι· ἦν δ’ αὖ τὴν τῶν ἑτέρων γνώμην ἔλη, ἔσται σοι τὰ ἐναντία τούτων τῶν ἀγαθῶν.’

125. *XIII. He agrees to fight.*

ταῦτα λέγων ὁ Μιλτιάδης τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ προσκτᾶται τὸν Καλλίμαχον· προσγενομένης δὲ τῆς τοῦ πολεμάρχου γνώμης, ἔδοξε συνάπτειν τὴν μάχην. μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μάχεσθαι βουλόμενοι τῶν στρατηγῶν, ὡς ἕκαστου ἐγίγνετο ἡ ἡγεμονία τῆς ἡμέρας, παρεδίδοσαν Μιλτιάδη· ὁ δὲ ὅμως οὐ συνῆπτε τὴν μάχην, πρὶν ἑαυτοῦ ἡ ἡγεμονία ἐγένετο.

126. *XIV. The Order of Battle.*

ώς δὲ περιῆλθεν ἡ ἡμέρα, ἐνταῦθα ἐτάσσοντο Ἀθηναῖοι ἐν τῷ Μαραθῶνι ὡς μαχούμενοι. καὶ τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρως ἡγεῖτο Καλλίμαχος ὁ πολέμαρχος. καὶ αἱ μὲν φυλαὶ ἐτάσσοντο ἔχόμεναι ἀλλήλων· τελευταῖοι δὲ ἦσαν, ἔχοντες τὸ εὐώνυμον κέρας, οἱ Πλαταιεῖς. τότε δὲ τασσομένων τῶν Ἀθηναίων, ἔξ-ισοῦτο οὗτο τὸ στρατόπεδον τῷ Μηδικῷ, ὥστε τὸ μὲν μέσον ἐγίγνετο ἐπ' ὄλιγων καὶ ταύτῃ ἀ-σθενέστατον ἦν τὸ στρατόπεδον· τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἔρρωτο τῷ πλήθει.

127. *XV. The Charge.*

ώς δὲ ἦσαν διατεταγμένοι καὶ τὰ σφάγια ἐγίγνετο καλὰ, ἐνταῦθα οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἀφείθησαν, δρόμῳ ἤεσαν ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους. ἀπ-

εἶχον δὲ οὐκ ἔλασσον ἢ ὀκτὼ σταδίους· οἱ δὲ Πέρσαι ὁρῶντές τε ταῦτα, καὶ δρόμῳ ἐπιόντας, παρεσκευάζοντο ὡς δεξόμενοι· ἐνόμιζον δὲ αὐτοὺς παραφρονεῖν καὶ ταχὺ ἀπ-ολεῖσθαι, ὁρῶντες ὅλιγους ὅντας καὶ τούτους δρόμῳ χωροῦντας, οὐθ' ἵππεων ὑπαρχόντων αὐτοῖς οὔτε τοξευμάτων. ταῦτα μὲν οἱ βάρβαροι ἐνόμιζον· Ἀθηναῖοι δὲ ἀθρόοι τε προσέμιξαν τοῖς βαρβάροις καὶ ἐμάχοντο ἀξίως λόγου· πρῶτοι μὲν γὰρ Ἑλλήνων πάντων, ὃν ἡμεῖς ἴσμεν, δρόμῳ ἔχώρησαν ἐπὶ πολεμίους, πρῶτοι δὲ ἀν-έσχοντο ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ὁρῶντες καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ταύτην ἡμφιεσμένους· πρότερον δὲ ἦν καὶ τὸ ὄνομα τῶν Μήδων φοβερὸν ἀκοῦσαι.

128. XVI. *Victory of Wings. Defeat of Centre.
Final Victory.*

τούτων δὲ μαχομένων πολὺν χρόνον ἐν Μαραθῶνι, τὸ μὲν μέσον τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι· ἐνταῦθα μὲν γὰρ Πέρσαι τε αὐτοὶ καὶ Σάκαι ἦσαν τεταγμένοι, ἥ δὲ τάξις τῶν Ἀθηναίων ἀ-σθενεστάτη ἦν· τοῦτο μὲν δὴ τὸ μέρος ἐνίκων τε οἱ βάρβαροι καὶ ρήξαντες ἐδίωκον εἰς τὴν μεσόγαιαν· τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἐνίκων μὲν Ἀθηναῖοί τε καὶ Πλαταιεῖς, νικῶντες δὲ τοὺς μὲν τετραμμένους τῶν βαρβάρων φεύγειν εἴων· τοῖς δὲ τὸ αὐτῶν μέσον ρήξασιν ἐμάχοντό τε καὶ, συν-αγαγόντες ἀμφοτέρωθεν τὰ κέρα, τοὺς νικῶντας ἐνίκων Ἀθ-

ναῖοι. καὶ οὗτω φεύγουσι τοῖς Πέρσαις εἴποντο ὅπισθεν, κατακόπτοντες ἀεὶ τοὺς ἄνδρας, ἔστε καὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀφίκοντο· ἐνταῦθα δὲ πῦρ τε ἥτουν τοὺς ἀκολούθους καὶ ἐπ-ελαμβάνοντο τῶν νεῶν.

129. XVII. *Fight at the Ships.*

ἐνταῦθα δὲ ἀπέθανον ὁ τε πολέμαρχος Καλλίμαχος, ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθὸς, καὶ Στησίλαος τῶν στρατηγῶν· καὶ Κυναίγειρος ὁ Εὐφορίωνος ἐπιλαβόμενος τῆς πρύμνης νεώς τινος, ἀπ-εκόπη τε τὴν χεῖρα πελέκει καὶ ἔπεσεν· ἔπεσον δὲ ἄλλοι Ἀθηναίων πολλοί τε καὶ ὀνομαστοί. ἐπτὰ μὲν δὴ τῶν νεῶν ἐπ-εκράτησαν τρόπῳ τοιούτῳ οἱ Ἀθηναῖοι.

130. XVIII. *The Persians sail around to Phalerum.
Signal of the Shield.*

ταῖς δὲ λοιπαῖς οἱ βάρβαροι περιέπλεον Σούνιον, βουλόμενοι φθάσαι τοὺς Ἀθηναίους ἀφικόμενοι εἰς τὸ ἄστυ. καὶ ἐπ-ενοήθησαν ταῦτα, ὡς ἐλέγετο, οἱ Πέρσαι προ-δοτῶν τινων μηχανῆς· οὗτοι γὰρ συνθέμενοι τοῖς Πέρσαις, ὡς ὑπ-ωπτεύετο, ἀνέδειξαν ἀσπίδα αὐτοῖς ἥδη οὖσιν ἐν ταῖς ναυσί· τότε δὲ Ἀθηναῖοι καὶ αὐτοὶ ὡς τάχιστα ἐβοήθουν οἴκαδε· καὶ ἐφθασαν ἀφικόμενοι, οἱ δὲ βάρβαροι ταῖς ναυσὶ μετέωροι μὲν ἔτι ἦσαν ἥδη δὲ ἐπ-εισπλευσόμενοι εἰς Φάληρον· τοῦτο γὰρ ἦν τότε τὸ

ἐπίνειον τῶν Ἀθηναίων· ἴδόντες δὲ κατελθὸν τὸ στράτευμα, ἀπέπλεον ὅπίσω ἐπὶ τῆς Ἀσίας.

131. *XIX. The Spartans come too late, but see the Battlefield.*

τῶν δὲ Λακεδαιμονίων ἥκουν εἰς τὰς Ἀθήνας δισχίλιοι μετὰ τὴν παν-σέληνον, τοσαύτη σπουδῇ χρησάμενοι, ὡστε τριταῖοι ἐκ Σπάρτης ἔγένοντο ἐν τῇ Ἀττικῇ. ὕστεροι δὲ ἀφικόμενοι τῆς μάχης, ἐβούλοντο ὅμως θεάσασθαι τοὺς Μήδους· καὶ οὕτως ἐλθόντες εἰς τὸν Μαραθῶνα ἐθεῶντο τοὺς νεκρούς· θεασάμενοι δὲ κατῆλθόν τε καὶ αἰνοῦντες τούς τε Ἀθηναίους καὶ τὸ ἔργον ἀπ-ηλλάσσοντο οἴκαδε. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ ἀπέθανον τῶν βαρβάρων μάλιστα ἔξακισχίλιοι καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες. Ἀθηναίων δὲ ἑκατὸν ἐνενήκοντα καὶ δύο.

132. I. *Entering Manhood, Hercules sees two Women at a Distance.*

Πρόδικος ὁ σοφιστής φησι 'Ηρακλέα (ὅτε δὴ ἐκ παιδὸς ἔμελλε ἀνὴρ γενέσθαι) ἐξελθόντα εἰς τόπον ἥσυχον καθῆσθαι· οἱ γὰρ νέοι, ἥδη αὐτοκράτορες γενόμενοι, τούτῳ τῷ καιρῷ δηλοῦσιν εἴτε τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται, εἴτε τὴν διὰ κακίας· καὶ Πρόδικός φησι αὐτῷ δύο γυναῖκας μεγάλας φανῆναι. τούτων μία καλὴ ἦν τὸ σῶμα καὶ τοὺς

όφθαλμοὺς καὶ τὴν ἐσθῆτα. ἡ δὲ έτέρα διὰ τοῦ χρώματος λευκοτέρα τε καὶ ἐρυθροτέρα τοῦ ὄντος ἔδόκει· μείζων δὲ τῆς φύσεως ἡν διὰ τοῦ βίου κακὸν διάγειν.

133. II. *They approach. The latter, running ahead, speaks.*

ώς δὲ ἐγένοντο πλησιαίτερον τοῦ Ἡρακλέους, ἡ μὲν πρόσθεν προήει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἡ δὲ έτέρα θεῖν ἄρχεται ώς πρώτη παρ' αὐτὸν ἀφίκηται. εἰπεν οὖν ἔτι προτρέχουσα, ‘ ὅρω σε, ὦ Ἡράκλεις, ἀποροῦντα ποίαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν βίον τράπη. ἐὰν οὖν ἐμὲ φίλην ποιήσῃ, ἐπὶ τὴν ἡδίστην τε καὶ ῥάστην ὁδὸν ἄξω σε, καὶ οὐδεμιᾶς μὲν τῶν ἡδονῶν ἄπ-ει, τῶν δὲ πόνων ἀπειρος διαβιώσει· πρῶτον μὲν γὰρ οὐ πολέμων οὐδὲ πραγμάτων φροντιεῖς, ἀλλὰ διάξεις σκοπούμενος πῶς ἀν ἐσθίων καὶ πίνων καὶ καθεύδων μάλιστα τερφθείης.’

καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας ταῦτα, ‘ ὦ γύναι,’ ἔφη, ‘ ὄνομα δέ σοι τί ἐστιν;’ ἡ δὲ ἔφη, ‘ οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι καλοῦσί με Εὔδαιμονίαν· οἱ δὲ μισοῦντες ὄνομάζουσί με Κακίαν.’

134. III. *The other states her Case.*

καὶ ἐν τούτῳ ἡ έτέρα προσελθοῦσα εἶπε, ‘ καὶ ἐγὼ ἡκω πρὸς σὲ, ὦ Ἡράκλεις, εἰδυῖα τοὺς γεννήσαντάς σε, καὶ τὴν σὴν φύσιν· ἐξ ὧν ἐλπίζω, εἰ

τὴν πρὸς ἐμὲ ὄδὸν τράποιο, σφόδρ' ἄν σε τῶν καλῶν καὶ σεμιῶν ἔργατην ἀγαθὸν γενέσθαι. οὐκ ἔξαπατήσω δέ σε προοιμίοις ἡδονῆς, ἀλλ' ἥπερ οἱ θεοὶ δι-έθεσαν πάντα ταῦτα, μετ' ἀληθείας λέξω· τῶν γὰρ ὅντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας θεοὶ διδόασιν ἀνθρώποις· ἀλλ' εἴτε τοὺς θεοὺς ἵλεως εἶναι σοι βούλει, θεραπευτέον τοὺς θεούς· εἴτε ὑπὸ φίλων ἔθέλεις ἀγαπᾶσθαι, τοὺς φίλους εὐ-εργετητέον· εἰ δὲ καὶ τῷ σώματι βούλει δυνατὸς εἶναι, τῇ γνώμῃ ὑπηρετεῖν ἔθιστέον τὸ σῶμα, καὶ γυμναστέον σὺν πόνοις καὶ ἴδρωτι.'

I35. IV. Vice makes a last Appeal.

καὶ ἡ Κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν, ‘ἐν-νοεῖς, ὁ Ήράκλεις, ὡς χαλεπὴν καὶ μακρὰν ὄδὸν ἐπὶ τὰς εὐφροσύνας ἡ γυνή σοι αὗτη δι-ηγεῖται; Ἐγὼ δὲ ράδίαν καὶ βραχεῖαν ὄδὸν ἐπὶ τὴν εὐ-δαιμονίαν ἄξω σε.’

I36. V. Virtue denounces Vice, and compares their Devotees.

καὶ ἡ Ἀρετὴ εἶπεν, ‘ὦ τλῆμον, τί δὲ σὺ ἀγαθὸν ἔχεις; ἡ τί ἡδὺ οἶσθα, τούτων ἔνεκα μηδὲν πράττειν ἔθέλουσα; ἡτις οὐδὲ τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, ἀλλὰ πρὶν ἐπιθυμῆσαι, ἐμ-πίπλασαι, πρὶν μὲν πεινῆν, ἐσθίουσα, πρὶν δὲ διψῆν, πίνουσα·

οὐδὲ διὰ τὸ πονεῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὁ τι ποιῆς, ὅπνου ἐπιθυμεῖς. ἀ-θάνατος δὲ οὐσα, ἐκ θεῶν μὲν ἀπ-έρριψαι, ὅπο δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀ-τιμάζει. τοῦ δὲ πάντων ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου ἑαυτῆς, ἀνήκοος εἰ, καὶ τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος ἀ-θέατος· οὐδὲν γὰρ πώποτε σαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασαι. τίς δ' ἂν σοι λεγούσῃ τι πιστεύσειεν; ἢ τίς ἀν εὖ φρονῶν τῶν σῶν φίλων τολμήσειεν εἶναι; οἱ μὲν νέοι τοῖς σώμασιν ἀ-δύνατοί εἰσι, πρεσβύτεροι δὲ ταῖς ψυχαῖς ἀ-νόητοι. ἐγὼ δὲ σύνειμι μὲν τοῖς θεοῖς, σύνειμι δὲ ἀνθρώποις τοῖς ἀγαθοῖς. ἔργον δὲ καλὸν χωρὶς ἐμοῦ οὐποτε γίγνεται. τιμῶμαι δὲ μάλιστα πάντων, καὶ παρὰ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. ἔστι δὲ τοῖς μὲν ἐμοῖς φίλοις ἡδεῖα ἀπόλαυσις καὶ σίτων καὶ ποτῶν· ἀν-έχονται γὰρ, ἕως ἀν ἐπιθυμήσωσιν αὐτῶν. ὅπνος δ' αὐτοῖς πάρεστιν ἡδίων ἢ τοῖς ἀμόχθοις, καὶ οὔτε ἀπολείποντες αὐτὸν ἄχθονται, οὔτε διὰ τοῦτον ἀμελοῦσι τὰ δέοντα πράττειν. καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται· καὶ δι' ἐμὲ φίλοι μὲν θεοῖς ὄντες, ἀγαπητοὶ δὲ φίλοις, τίμιοι δὲ πατρίσιν, ὅταν ἔλθῃ τὸ πε-πρωμένον τέλος, οὐ μετὰ λήθης ἀ-τιμοι κεῖνται, ἀλλὰ μετὰ μνήμης τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι. τοιαῦτά σοι, ὡ παῖ τοκέων ἀγαθῶν Ἡράκλεις, ἔξεστι διαπονησαμένῳ τὴν μακαριστοτάτην εὐ-δαιμονίαν κεκτῆσθαι.'

137. *Gordius receives a wonderful Omen from Zeus.*

Γόρδιος ἐλέγετο εἶναι τῶν πάλαι Φρυγῶν ἀνὴρ πένης. ἀροῦντος δέ ποτε ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐπ-έπτετο ἐπὶ τὸν ζυγὸν ἀετὸς καὶ πολὺν χρόνον ἐπ-έμεινε καθ-ήμενος. ὁ δὲ ἐκ-πλαγεὶς τῇ ὄψει ἦει μὲν πρὸς τὴν πόλιν κοινωσόμενος τοῖς μάντεσι, πορευόμενος δὲ ἐν-έτυχε παρθένῳ ὕδρευομένῃ καὶ εἶπεν αὐτῇ τὰ περὶ τοῦ ἀετοῦ. ἡ δὲ (ἥν γὰρ καὶ αὐτὴ τοῦ μαντικοῦ γένους) ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐπ-αν-ελθόντα εἰς τὸν αὐτὸν ἀγρὸν θύειν τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ ἐδεήθη τῆς κόρης συνέπεσθαί τε καὶ γῆμασθαι αὐτῷ. καὶ ἔφυ αὐτοῖς παῖς ὄνομα Μίδας. ἥδη δὲ ἀνδρὸς γενομένου τοῦ παιδὸς καλοῦ τε καὶ γενναίου, ἐστασίαζόν ποτε οἱ ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐγένετο αὐτοῖς χρησμὸς ὡς ἄμαξα ἄξει αὐτοῖς βασιλέα καὶ ὡς οὗτος καταπαύσει τὴν στάσιν. αὐτοῖς δ' ἔτι περὶ τούτων βουλευομένοις ἔτυχε προσελθὼν ὁ Μίδας ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπ-έστη ἄμαξη. οἱ δὲ συμβαλόμενοι τὸ χρῆμα ἐκ τοῦ μαντείου ἔγνωσάν τε τοῦτον ἐκεῖνον ὅντα, ὃν ὁ θεὸς αὐτοῖς ἔφραζεν, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα κατ-έστησαν τὸν Μίδαν, τὴν δὲ ἄμαξαν ἐν τῷ νεῷ ἀν-έθηκαν.

STORY OF THERMOPYLAE.

B. C. 480.

138. I. *Xerxes' approach. His Fleet shattered by Divine Interference.*

ἐπεὶ δὲ Ξέρξης εἰς Ἑλλάδα ἐξ-ήλαυνε, τῶν Ἑλλήνων ἡ γνώμη ἐγένετο τὴν ἐν Θερμοπύλαις δί-οδον φυλάξαι· αὗτη γὰρ στενὴ ἦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ξέρξου στρατιωτῶν οὐδαμῶς ἀν βοήθεια εἴη αὐτῷ. αἱ δὲ νῆες αὐτοῦ ὥρμουν οὐ πόρρω τῶν Θερμοπυλῶν, ἀπὸ τοῦ Ἑλλησπόντου πλεύσαντες· πρὸ δὲ τοῦ πρᾶγμα χρησιμώτατον τοῖς Ἑλλησιν ἐγένετο· ὁ γὰρ ἄνεμος, ὁ καλούμενος Βορέας, κατιὼν ἐπὶ τὰς τῶν βαρβάρων ναῦς, δι-έφθειρεν οὐκ ἐλάσσονας ἡ τετρακοσίας, πρὸς ἀνδράσιν ἀν-αρίθμοις καὶ χρήμασιν ὡς πλείστοις. ἥδοντο δὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ταῦτα, καὶ λέγουσι Βορέαν γαμβρὸν εἶναι αὐτοῖς ὡς Ἀττικὴν ἔχοντα γυναικα. ἐπειδὴ οὖν ἔμαθον ὅτι αὐξεται ὁ χειμῶν, καὶ πρὸ τούτου, ἔθυόν τε καὶ ἐπ-εκαλοῦντο τὸν Βορέαν δια-φθεῖραι τῶν βαρβάρων τὰς ναῦς. ὁ δὲ οὖν ἄνεμος ἔπραξε τε ταῦτα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἱερὸν Βορέου ὠκοδομοῦντο παρὰ τὸν ποταμὸν Ἰλισσόν.

139. II. *Greek and Persian face each other.*

Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς, πορευθέντες διὰ Θετταλίας, ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τῇ Τραχινίᾳ, οἱ δὲ δὴ Ἑλληνες

ἐν τῇ διόδῳ. καλεῖται δὲ ὁ χῶρος οὗτος ὑπὸ μὲν τῶν πλειόνων Ἑλλήνων Θερμοπύλαι, ὑπὸ δὲ τῶν περιοίκων Πύλαι. ἐστρατοπεδεύοντο οὖν ἑκάτεροι ἐν τούτοις τοῖς χωρίοις. οἵδε δὴ ἡσαν Ἑλλήνων οἱ ὑπομένοντες τὸν Πέρσην ἐν τούτῳ τῷ χώρᾳ. Σπαρτιατῶν μὲν τριακόσιοι ὅπλιται σὺν Λεωνίδᾳ τῷ Λακεδαιμονίων βασιλεῖ, ἀπὸ δὲ Κορίνθου τετρακόσιοι, καὶ Θηβαίων τετρακόσιοι, καὶ πλείους ἡ τετρακισχίλιοι ἀπὸ τῶν ἄλλων πόλεων.

140. *III. Some are for a Retreat. Leonidas will not desert his Post.*

οἱ δὲ ἐν Θερμοπύλαις Ἑλληνες, ἐπειδὴ πρὸ τῆς εἰσβολῆς ἐγένετο ὁ Πέρσης, φοβούμενοι ἐβούλευοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. τοῖς μὲν ἄλλοις Πελοποννησίοις ἐδόκει ἐλθεῖν τε εἰς Πελοπόννησον καὶ τὸν ἴσθμὸν ἔχειν ἐν φυλακῇ. Λεωνίδας δὲ ἐν Θερμοπύλαις τε μένειν ἐψηφίζετο καὶ πέμπειν ἀγγέλους εἰς τὰς πόλεις κελεύοντας ἐπιβοηθεῖν, ὡς αὐτῶν οὗτως ὀλίγων ὅντων τοὺς Μῆδους ἀλέξασθαι.

141. *IV. Xerxes' Scout finds little to report.*

ταῦτα βουλευομένων αὐτῶν, ἐπεμπεῖ Ξέρξης ἵππεα ἵδεῖν ὅπόσοι τέ εἰσι καὶ ὃ τι ποιοῖεν. ὃν δὲ ἔτι ἐν Θετταλίᾳ ἀκούει ὅτι ἡ τῶν Ἑλλήνων στρατιὰ ὀλίγη ἐστὶ καὶ ὁ ἥγεμὼν Λεωνίδας, ὃν γένος Ἡρακλείδης. ὡς δὲ προσήλασεν ὁ ἵππεὺς πρὸς

τὸ στρατόπεδον, οὐκ ἐθεᾶτο τὸ πᾶν στρατόπεδον· τοὺς γὰρ τεταγμένους ἔσω τοῦ τείχους οὐκ ἐξῆν κατ-ιδεῖν. ἐμάνθανεν οὖν τοὺς ἔξω, καὶ ἔτυχον δὴ οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῦτον τὸν χρόνον ἔξω τεταγμένοι. τοὺς μὲν ἑ-ώρα γυμναζομένους, τοὺς δὲ τὰς κόμας κτενιζομένους. ταῦτα δὴ θεώμενος ἐθαύμαζε καὶ τὸ πλῆθος ἐμάνθανεν. μαθὼν δὲ πάντα, ἀπ-ήλαυνε καθ' ἡσυχίαν· οὐ γάρ τις ἐδίωκεν αὐτόν. ἀπ-ελθὼν δὲ ἔλεγε Ξέρξη πάντα ὅσα ἑ-ωράκει.

142. *V. Xerxes perplexed. Demaratus explains the Behavior of the Greeks.*

Ξέρξη δὲ γελοῖα ἐφαίνοντο ποιεῖν οἱ Λακεδαιμόνιοι. μετεπέμψατο οὖν Δημάρατον ὃς ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἦν· ὁ δ' ἤλθεν. ἡρώτα δὲ Ξέρξης ὁ τι οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιήσουσιν. ὁ δὲ εἶπε, ‘πρότερον μὲν τὴν ἀλήθειαν ἔλεγον καὶ νῦν δὴ λέξω. ἀκουσον οὖν. οὗτοι οἱ ἄνδρες ἥκουσι μαχούμενοι ἡμῖν περὶ τῆς εἰσ-όδου, καὶ ταῦτα παρα-σκευάζονται· νόμος γὰρ αὐτοῖς ἐστι τὰς κεφαλὰς κοσμεῖσθαι ἐπὰν μέλλωσι κινδυνεύειν τῇ ψυχῇ. ἐὰν τούτους καὶ τοὺς ἐν Σπάρτῃ νικῶμεν, ἐστιν οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἀνθρώπων ὃ σοι, ὁ βασιλεῦ, μαχεῖται· νῦν γὰρ πρὸς καλλίστην πόλιν τε καὶ ἀρίστους ἄνδρας ἐξ-ελαύνεις.’ ταῦτα δὲ λέγων οὐκ ἐπειθεὶς Ξέρξη.

143. VI. *The Medes fail to force a Way.*

τέσσαρας μὲν δὴ ἡμέρας περι-έμενεν ὁ Ξέρξης, ἐλπίζων αὐτοὺς οἴκαδε ἀπιέναι. πέμπτη δὲ, ὡς οὐκ ἐποιοῦντο ταῦτα, πέμπει ἐπ' αὐτοὺς Μήδους τε καὶ Κισσίους, κελεύσας ἄγειν ἐκείνους τοὺς Λακεδαιμονίους πρὸς ἑαυτόν. ἐν δὲ τῇ μάχῃ πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπ-έθανον. ἀλλὰ δὴ τῶν Λακεδαιμονίων οὐδένα εὗλον οἱ Μῆδοι. δῆλον δ' ἐγένετο πᾶσι καὶ οὐχ ἥκιστα αὐτῷ βασιλεῖ, ὅτι πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι ἦσαν, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες.

144. VII. *The Immortals, under Hydarnes, next make the Attempt,*

ἐπειδὴ δὲ οἱ Μῆδοι οὐδὲν ἐποιοῦντο, ἐνταῦθα οὗτοι μὲν ὑπ-εξ-ήεσαν, οἱ δὲ Πέρσαι ἐπήεσαν, οὓς ἀ-θανάτους ἔκάλει βασιλεὺς, ὃν ἦρχεν Ὑδάρνης, ὃσπερ δὴ οὗτοί γε ῥᾳδίως νικήσοντες. ὡς δὲ καὶ οὗτοι συνέμισγον τοῖς Ἕλλησιν, οὐδὲν πλέον ἐφέροντο τῆς στρατιᾶς τῆς Μηδικῆς, ἀλλὰ τὰ αὐτά· ἐν γὰρ στενο-πόρῳ τε χώρῳ ἐμάχοντο, καὶ δόρασι βραχυτέροις ἔχρωντο ἢ οἱ Ἕλληνες, καὶ οὐκ εἶχον πλήθει χρήσασθαι. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐμάχοντο ἀξίως λόγου. καὶ ποτε ἐν ἀ-ταξίᾳ ὡς ἔοικεν ἐφυγον· οἱ δὲ βάρβαροι ὄρωντες ἐκείνους φεύγοντας βοῆ ἐπήεσαν, οἱ δὲ εὐθὺς ἐν τάξει γενόμενοι,

κατέβαλλον ὡς πλείστους τῶν βαρβάρων. ἐνταῦθα καὶ αὐτῶν τῶν Σπαρτιατῶν ἐπιπτον ὀλίγοι.

145. *VIII. and are foiled. Xerxes frightened.*

ἐπεὶ δὲ οἱ ἀ-θάνατοι οὐδὲν ποιεῖν ἔδύναντο, ὅπίσω ἀπῆλαυνον. ἐν δὲ τῇ μάχῃ λέγεται βασιλέα τρὶς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου, δείσαντα περὶ τῇ στρατιᾶ. τῇ δὲ ύστεραίᾳ οἱ βάρβαροι οὐδὲν ἄμεινον ἐποιήσαντο. καὶ γὰρ οἱ Ἕλληνες κατὰ τάξεις τε καὶ κατ' ἔθνη κεκοσμημένοι ἦσαν, καὶ ἐν μέρει ἐκαστοι ἐμάχοντο, πλὴν Φωκέων· οὗτοι δὲ εἰς τὸ ὄρος ἐτάχθησαν φυλάξοντες τὴν ἀτραπόν. οἱ οὖν Πέρσαι αῦθις ἀπῆλαυνον.

146. *IX. Ephialtes brings information of a secret Path,*

ἀ-ποροῦντος δὲ βασιλέως ὃ τι ποιήσεται ἐν τῷ παρόντι πράγματι, Ἐφιάλτης ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν (καὶ γὰρ μέγα τι παρὰ βασιλέως ἔδόκει λήψεσθαι) ἔλεγεν ἀτραπὸν εἶναι διὰ τοῦ ὄρους φέρουσαν εἰς Θερμοπύλας καὶ οὕτω βασιλέα δυνήσεσθαι τοὺς ἐν τῇ εἰσ-βολῇ Ἕλληνας διαφθεῖραι. περιχαρῆς δὲ γενόμενος, Ξέρξης ἀπέπεμπεν Ὑδάρνη καὶ τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ.

147. *X. by which Hydarnes ascends by night.*

κατὰ ταύτην δὴ τὴν ἀτραπὸν οἱ Πέρσαι τὸν Ἀσωπὸν διαβάντες ἐπορεύοντο πᾶσαν τὴν νύκτα.

ἡμέρα τε δὴ ἐγίγνετο καὶ ἀφικνοῦντο ἐπ' ἀκρωτηρίῳ τοῦ ὕρους. ἐνταῦθα δὲ ἐφύλασσον, ώς καὶ πρότερόν μοι δεδήλωται, χίλιοι ὅπλῖται Φωκέων. ἀλλὰ οἱ Πέρσαι ἐλάνθανον ἀναβαίνοντες, τὸ ὕρος πᾶν ὃν ἐπί-πλεων δένδρων. πρὶν δὲ τὰ ὅπλα ἀνέλαβον οἱ Φωκεῖς, ἥδη οἱ βάρβαροι παρῆσαν. ἐνταῦθα 'Τδάρνης φοβηθεὶς μὴ ωσι Λακεδαιμόνιοι, ἥρετο τὸν Ἐφιάλτην οἵτινες εἶησαν οἱ ἄνδρες· πυθόμενος δὲ διέταττε τοὺς Πέρσας ώς εἰς μάχην. τῶν δὲ Περσῶν τοξεύοντων, οἱ Φωκεῖς ἔφυγόν τε καὶ παρ-εσκευάζοντο ώς ἀπ-ολούμενοι. οἱ δὲ ἀμφὶ Ἐφιάλτη καὶ Τδάρνη οὐδένα λόγον Φωκέων ποιησάμενοι κατέβαινον τὸ ὕρος κατὰ τάχος.

148. XI. *The Greeks awake to their Doom.*

τοῖς δὲ ἐν Θερμοπύλαις "Ελλησι πρῶτον μὲν ὁ μάντις Μεγιστίας, εἰσιδὼν εἰς τὰ ἱερὰ, ἔφρασε τὸν μέλλοντα θάνατον, ἐπειτα δὲ καὶ αὐτόμολοι ἥεσαν οἱ ἔξ-ήγγειλαν τὴν περίοδον τῶν Περσῶν. οὗτοι μὲν, ἔτι νυκτὸς οὖστης, ἐσήμηναν, τρίτοι δὲ οἱ ἡμερο-σκόποι, καταδραμόντες ἀπὸ τῶν ἄκρων. ἐνταῦθα ἐβούλεύοντο οἱ "Ελληνες, καὶ αὐτῶν δύο αἱ γνῶμαι ἦσαν· οἱ μὲν γὰρ ἐλεγον ἄμεινον εἶναι τὴν τάξιν ἐκλιπεῖν, οἱ δὲ ἀντ-έλεγον· μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν ἀπῆλθον, οἱ δὲ αὐτῶν παρὰ Λεωνίδου μένειν αὐτοῦ παρεσκευάζοντο. λέγεται δὲ αὐτὸς Λεωνίδας ἀποπέμψαι τοὺς βουλομένους ἀπιέναι·

αὐτῷ δὲ καὶ τοῖς παροῦσι Σπαρτιατῶν οὐκ ἔχειν καλῶς ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν εἰς ἦν ἥλθον φυλάξοντες.

149. XII. *Leonidas and Megistias the Prophet choose to die.*

Λεωνίδᾳ δὲ μένοντι ἐν Θερμοπύλαις κλέος μέγα ἐγένετο, καὶ τὴν Σπάρτης εὐδαιμονίαν οὐκ ἡτίμησεν· ὁ γὰρ θεὸς ἐν Δελφοῖς ἔχρα τάδε, ‘ἢ Λακεδαίμονα διαφθείρασθαι ύπὸ τῶν βαρβάρων ἢ τὸν βασιλέα ἀπολεῖσθαι.’ μεμνημένος δὲ τούτων Λεωνίδας ἀπέπεμψε τοὺς συμμάχους τε καὶ τὸν μάντιν ἔμελλεν σὺν αὐτοῖς ἀποπέμψειν ἵνα μὴ ἀποθάνῃ. ὁ δὲ, καίπερ ἀποπεμπόμενος, οὐκ ἀπέλιπε· τὸν δὲ αὐτοῦ παῖδα, ὅντα μονογενῆ, ἀπέπεμψεν.

150. XIII. *Nor will the Thespians go.*

οἱ μὲν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι ὥχοντό τε ἀπιόντες καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδᾳ. οἱ δὲ Θεσπιεῖς καὶ Θηβαῖοι κατέμειναν μόνοι παρὰ Λακεδαιμονίοις. τούτων δὲ οἱ Θηβαῖοι ἔμενον καίπερ οὐ βουλόμενοι· κατεῖχε γὰρ αὐτοὺς Λεωνίδας. οἱ δὲ Θεσπιεῖς ἔκόντες μάλιστα, οἱ οὐκ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδαν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀπ-αλλάξεσθαι, ἀλλὰ καταμείναντες συναπέθανον. ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Δημόφιλος.

151. XIV. *The final Onset.*

οἱ τε δὴ βάρβαροι, οἱ ἀμφὶ Ξέρξη, προσήγεσαν, καὶ οἱ ἀμφὶ Λεωνίδαν ὙΕλληνες, ὡς τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἔξοδον ποιησόμενοι, ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἔξηλασαν. τότε δὲ συμμίσγοντες ἔξω τῶν στενῶν ἐπιπτον πολλοὶ τῶν βαρβάρων· ὅπισθεν γὰρ οἱ τῶν βαρβάρων ἡγεμόνες, ἔχοντες μάστιγας, ἐρράπιζον πάντα ἄνδρα, εἰς τὸ πρόσω ἐλαύνοντες. πολλοὶ μὲν αὐτῶν εἰσέπιπτον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ διεφθείροντο, πολλῷ δὲ πλείους κατεπατοῦντο ζωοὶ ὑπ' ἀλλήλων· ἐπιστάμενοι γὰρ οἱ ὙΕλληνες τὸν μέλλοντα θάνατον θαρραλέως ἐμάχοντο. καὶ Λεωνίδας τε ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ πίπτει, ἀνὴρ γενόμενος ἄριστος, καὶ ἔτεροι μετ' αὐτοῦ ὀνομαστοὶ Σπαρτιατῶν. καὶ δὴ ἐνταῦθα πολλοὶ ἄλλοι Πέρσων πίπτουσιν οἱ ὀνομαστοὶ ἥσαν καὶ δύο παιδες Δαρείου. Ξέρξου δὴ δύο ἀδελφοὶ ἐνταῦθα πίπτουσι μαχόμενοι ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ τοῦ Λεωνίδου· πολλοῦ γὰρ οἱ Πέρσαι ἐποιοῦντο τὸ Λεωνίδου σῶμα λαβεῖν. τέλος δὲ αὐτὸς ἀπέφερον, τῶν ὙΕλλήνων τετράκις τρεψαμένων τοὺς βαρβάρους. ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐγίγνετο οἱ Πέρσαι σὺν Ἐφιάλτῃ παρῆσαν. οἱ δὲ ὙΕλληνες πάντες, πλὴν Θηβαίων, εἰς τὸ στενὸν τῆς ὁδοῦ ἀνεχώρουν ὅπιστος καὶ ἵζοντο ἐπὶ τὸν κολωνόν. ὁ δὲ κολωνός ἔστιν ἐν τῇ εἰσόδῳ ὅπου νῦν ὁ λίθινος λέων ἐστηκεν ἐπὶ Λεωνίδᾳ. αὐτοὺς δὲ, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὅπτας,

ώς ἀλεξομένους τοὺς πολεμίους μαχαίραις καὶ χερσὶ καὶ στόματι, οἱ βάρβαροι πάντοθεν ἐτόξευον καὶ ἔβαλλον. τέλος δὲ πάντες ἀπέθανον.

152. XV. *Who was bravest?*

Λακεδαιμονίων δὲ καὶ Θεσπιέων τοιούτων ὄντων, ὅμως λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γενέσθαι Σπαρτιάτης Διηνέκης. μετὰ δὲ τοῦτον ἄριστεύσαι λέγονται Λακεδαιμόνιοι δύο ἀδελφοὶ, Ἀλφειός τε καὶ Μάρων, Ὁρσιφάντου παῖδες. Θεσπιέων εὐδοκίμει μάλιστα ἀνὴρ φῶνομα ἦν Διθύραμβος.

153. XVI. *The Spartans are buried where they fell.*

πᾶσιν ἀποθανοῦσιν ἐν Θερμοπύλαις, τοῖς τε Σπαρτιάταις καὶ τοῖς συμμάχοις οἱ ἐν τῇ πρώτῃ μάχῃ ἔπεσον, γράμματα ἐπιγέγραπται λέγοντα τάδε·

‘μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.’

154. XVII. *Their Epitaph.*

ταῦτα μὲν δὴ τοῖς πᾶσιν ἐπιγέγραπται, τοῖς δὲ Σπαρτιάταις μόνοις·

‘ὦ ξεῖν’, ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε κείμεθα, τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενοι.’

155. I. *Let no one mention lost Salamis.*

ἡ νῆσος Σαλαμὶς ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ κεῖται, ἀπέχουσα οὐ πολὺ τῆς παραλίας τῆς Ἀττικῆς. αὗτη οὖν ἡ νῆσος πάλαι μὲν ὑπὸ τοῖς Ἀθηναίοις ἦν. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τῶν Μεγαρέων ἐλήφθη, οἱ Ἀθηναῖοι, πολεμήσαντες περὶ αὐτῆς πόλεμον μακρὸν καὶ δυσ-χερῆ, ἀπέκαμον. ἔθεντο οὖν νόμον μηδενὶ ἔξειναι μήτε εἰπεῖν αὐθις μήτε γράψαι, ὡς χρὴ τὴν πόλιν ἀντιποιεῖσθαι Σαλαμῖνος. ἐκέλευον δὲ τὴν ζημίαν εἶναι θάνατον, ἥν τις τοῦτο ποιῇ. ὁ δὲ Σόλων, ἐν-τιμος τότε ὡν ἐν τοῖς Ἀθηναίοις, ἔφερε ταῦτα βαρέως. καὶ περισκοπῶν εἴδε πολλοὺς τῶν νεωτέρων πολέμου μὲν ἐπιθυμοῦντας, ἐπαινεῖν δὲ αὐτὸν οὐ τολμῶντας διὰ τὸν νόμον.

156. II. *By a clever Ruse, Solon gets the Law repealed.*

προσεποιεῖτο οὖν μαίνεσθαι, καὶ συνθεὶς κρύ-
βδην ἐλεγεῖά τινα ἐμελέτησεν αὐτὰ ὥστε δύνασθαι
ἀπὸ στόματος λέγειν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκ τῆς οἰκίας
ἔξιὼν ἀνεπήδησεν αἰφνιδίως εἰς τὴν ἀγοράν. ὅχλου
δὲ πολλοῦ συν-ελθόντος, ἀναβὰς ἐπὶ λίθον τινὰ,
ἐφ' ὧπερ οἱ κήρυκες εἰώθεσαν ἵστασθαι, τὰ ἐπη
ἐκεῖ διεξῆλθεν. ἀκούσαντες δὲ οἱ νεώτεροι ἐπε-
θορύβουν· ὥστε λύσαντες τὸν νόμον οἱ πολῖται
ἥπτοντο αὐθις τοῦ πολέμου, τὸν δὲ Σόλωνα ἔχειρο-
τόνησαν στρατηγόν. πλεύσας οὖν ὁ Σόλων ἐπὶ

ἄκραν τινὰ τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ Δήμητρος νεώς ἔστιν, εὗρεν ἐκεῖ γυναικας θυούσας. αἰσθόμενος δὲ, ἔπειμψεν ἄνδρα πιστὸν εἰς Σαλαμῖνα προσποιούμενον αὐτό-μολον εἶναι παρὰ τῶν Ἀθηναίων.

157. III. *Another Stratagem deceives the Megarians, and recovers the Island.*

ἀφικόμενος δὲ ὁ ἄνθρωπος ἐκέλευσε τοὺς Μεγαρεῖς πλεῦν ὅτι τάχιστα ἐπὶ τὴν ἄκραν, εἰ βούλονται λαβεῖν τῶν Ἀθηναίων τὰς πρώτας γυναικας. οἱ δὲ πεισθέντες πλοῖον ἔπειμψαν καὶ στρατιώτας. προσιόντος δὲ τοῦ πλοίου ὁ Σόλων ἀπέπειμψε τὰς γυναικας, σκευάσας δὲ τοὺς νεωτέρους τῶν στρατιωτῶν γυναικείᾳ στολῇ, ἐκέλευσεν αὐτοὺς λαβόντας ἐγχειρίδια κρυπτὰ παίζειν πρὸς τῇ θαλάσσῃ καὶ χορεύειν. ἐλθόντες οὖν οἱ Μεγαρεῖς, καὶ τὰς δὴ γυναικας ὄρωντες, ἐξεπήδων ἐκ τοῦ πλοίου ἀρπάσοντες. προσποιούμενων δὲ ἐκείνων φεύγειν, οἱ Μεγαρεῖς ἐ-δίωκον ἀτάκτως. μεταστραφέντες οὖν οἱ νεανίσκοι, καὶ τὰ ἐγχειρίδια σπασάμενοι, πάντας ἀπέκτειναν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι εὐθὺς ἐπιπλεύσαντες κατέσχον τὴν νῆσον.

158. IV. *Another Version of the Affair.*

λέγουσι δὲ ἄλλοι τινὲς, ὡς πλεύσας ὁ Σόλων νυκτὸς εἰς τὴν νῆσον ἐν κόλπῳ τινὶ ὥρμίσατο. ἦσαν δὲ ἐν τῇ τῶν Σαλαμινίων πόλει Μεγαρεῖς οὐκ

δλίγοι. οὗτοι οὖν, πυθόμενοι ἐκ φήμης οὐδὲν βέβαιον, ἐ-στρατοπεδεύσαντό τε ἔξελθόντες, καὶ ναῦν ἅμα ἀπέστειλαν κατάσκοπον. ὁ δὲ Σόλων ἐκράτησέ τε τοῦ πλοίου τούτου, καὶ τοὺς ἐμπλέοντας καθεῖρξεν. ἔπειτα δὲ ἐμβιβάσας εἰς αὐτὸν Ἀθηναίους τινὰς, ἐκέλευσε πλεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὡς οἶόν τε μάλιστα κρύπτοντας ἑαυτούς. ἅμα δὲ, ἀναλαβὼν τοὺς ἄλλους Ἀθηναίους, αὐτὸς τοῖς Μεγαρεῦσιν ἐπεφέρετο. μαχομένων δὲ ἔτι, ἀφίκοντο οἱ ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κατέλαβον αὐτὴν ἀ-φύλακτον οὖσαν.

159. *Menippus, landing in Hades, walks off. Charon demands the boat fee. They quarrel.*

ΧΑΡΩΝ. ἀπό-δος μοι, ὦ κάκιστε, τὰ πορθμεῖα.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. Βόα, ὦ Χάρων, εἰ τοῦτο σοι ἥδυ ἔστι.

Χ. ἀπό-δος, φημί. ἐφόρησά σε ὑπὲρ τὴν Στύγα ἐν τῷ ἐμῷ πλοίῳ.

Μ. οὐ λήψει τὸν ὄβολὸν παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

Χ. ἔστι δέ τις ὃς οὐκ ὄβολὸν ἔχει;

Μ. οὐκ οἶδα εἰ ἄλλος τις ἔχει ὄβολὸν η̄ οὐ, ἔγωγε οὐκ ἔχω.

Χ. ρύψω σε εἰς τὸν ποταμὸν, ἐὰν μὴ ἀποδῷς εὐθύς.

Μ. ἔγὼ δὴ τῷ ξύλῳ διαρρήξω τὸ κρανίον σου.

Χ. οὐκ ἀποστήσομαι σου.

M. ἐπὶ τὴν γῆν τὸ πλοῖον ἀνάθεσ· πῶς γὰρ δύνασαι λαβεῖν ὁ μὴ ἔχω;

X. οὐκ ἥδεις ὅτι δεῖ τὸν ὀβολὸν κομίζεσθαι;

M. ἥδειν μὲν· οὐκ εἶχον δέ. δεῖ με μυριάκις τοῦτό σοι λέγειν;

X. ἀλλὰ σὺ πρῶτος διαβήσει, τὸν ὀβολὸν οὐκ ἀποδούσ.

M. ἀπέδωκα· τὸ μὲν ὕδωρ ἐκ τοῦ πλοίου ἤντλησα καὶ ἐγὼ μόνος τῶν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐγέλασα. πάντες οἱ ἄλλοι ἔδάκρυνον.

X. ταῦτα, ὡς κακοῦργε, οὐ δέξομαι ἀντὶ τοῦ ὀβολοῦ. ἀπόδος μοι τὰ πορθμεῖα, φημί. οὐ δίκαιόν ἐστιν ἄλλως γενέσθαι.

M. οὐκ ἔξεστι. οὐκ ἀποδώσω. ἀκούεις;

X. ψεύδει· δεῖξόν γάρ μοι τί ἐν τῇ χειρὶ ἔχεις.

M. οὐ σοι, ὡς κακοδαῖμον, ἐκεῦνό γε μέλει.

X. ὡς Ἐρμῆ, ποῦ γῆς ἐκεῖνον τὸν κακοῦργον ἀνέλαβες;

ΕΡΜΗΣ. ἀγνοεῖς, ὡς Χάρων, ὅστις ἐστὶν ἐκεῖνος; Μένιππός ἐστιν ὡς μέλει οὐδενός. φιλόσοφός ἐστιν δὲ οἱ ἄνω ἐκάλουν τὸν Κύνα.

X. καὶ μὴν, ὡς κάκιστε, ἐάν σε λάβω αὐθις —

M. ἐὰν λάβης, ὡς βέλτιστε· δἰς δὲ οὐ λήψει. χαῖρε, ἀπειμι.

160. *In Hades, Croesus denounces Menippus to Pluto.*

ΚΡΟΙΣΟΣ. ὁ Πλούτων, ἀ-δύνατόν ἐστιν ἡμῖν φέρειν τουτονὶ Μένιππον τὸν κύνα.

ΠΛΟΥΤΩΝ. τί δ' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖ, ὅμοιος ὑμῖν νεκρὸς ᾖν;

Κ. ἐπειδὰν ἡμεῖς οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν, μεμνημένοι τῶν ἄνω πραγμάτων, Μίδας μὲν τοῦ χρυσίου, Σαρδανάπαλλος τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἔγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐκεῦνος ἐπιγελᾶ καὶ ὀνειδίζει ἡμᾶς, ἀποκαλῶν ἡμᾶς ἀνδρά-ποδα ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει τὰς οἰμωγὰς ἡμῶν, καὶ ὅλως λυπηρός ἐστι.

Π. τί οὗτοί φασι ταῦτα, ὁ Μένιππε;

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. διότι ἀληθῆ ἐστιν, ὁ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς ὡς κακοὺς ὄντας. τοιγαροῦν χαίρω ἀνιῶν αὐτούς.

Π. ἀλλ' οὐ ταῦτα χρή σε ποιεῖν.

ΜΕΝ. εἴ ἄρα, ὁ Πλούτων, μωρὸς ὥστε ἥδεσθαι τοῖς τούτων στεναγμοῖς; καὶ ὑμεῖς, ὁ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γιγνώσκετε, ὡς οὐ παύσομαι ἀνιῶν καὶ κατ-ἄδων καὶ καταγελῶν ὑμῶν.

Κ. ἔστι ταῦτα οὐχ ὕβρις, ὁ Πλούτων;

ΜΕΝ. οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ἦν, ἂν ὑμεῖς ἐποιεῖτε, ἀξιοῦντες ἀνθρώπους προσκυνεῖν ὑμᾶς. τοιγαροῦν οἰμώξεσθε, πάντων ἐκείνων ἀφ-ηρημένοι.

K. πολλῶν γε, ὡς θεοὶ, καὶ μεγάλων κτημάτων ἀφ-ηρημένοι.

ΜΙΔΑΣ. ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ.

ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΛΟΣ. ὅσης δὲ ἐγὼ τρυφῆς.

ΜΕΝ. ἀλλ' οἵμώζεσθε ὑμεῖς, καὶ ἐγὼ δὲ ἄστομαι· τὸ γὰρ ἐπ-ἀδειν πρέπει τοῖς τοιούτοις στεναγμοῖς.

161. *The Cyclops, Polyphemus, tells his Father, Poseidon, how Ulysses put out his Eye.*

ΚΤΚΛΩΨ. ὡς πάτερ, οἵα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξ-ετύφλωσέ με.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ. τίς δὲ ἦν ὁ ταῦτα τολμήσας, ὡς Πολύφημε;

K. τὸ μὲν πρῶτον Οὔτιν αὐτὸν ἀπεκάλει· ἐπεὶ δὲ διέφευγε, καὶ ἔξω βέλους ἦν, Ὁδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη.

Π. οἶδα δὲ λέγεις, τὸν ἐξ Ἰθάκης. ἀνέπλει ἀπ' Ἰλίου. ἀλλὰ πῶς ταῦτα ἐπραξεν, οὐδὲ πάνυ εὐ-θαρρὴς ὡν;

K. ἀναστρέψας τε ἀπὸ τῆς νομῆς καὶ ἐπιθεὶς τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (πέτρα δέ ἐστι παμ-μεγέθης) ἥψα πυρὶ τὸ δένδρον ὃ ἔφερον ἀπὸ τοῦ ὄρους. καὶ εὐθὺς ἐφάνησαν πειρώμενοι ἀποκρύπτειν αὐτούς. ἐγὼ δέ τινας αὐτῶν συλλαβὼν κατέφαγον, ὡς ληστάς γε ὅντας. ἐνταῦθα ἐκεῦνος ὁ παν-ουργότατος (οὐκ οἶδα πότερον Οὔτις ἢ Ὁδυσσεὺς ἦν) δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι πάνυ ἥδυ. ἐμοὶ δὲ

πιόντι ἐδόκει πάντα ἐν τῷ ἄντρῳ περιφέρεσθαι καὶ οὐκέτι ἐν ἐμαυτῷ ἦν. τέλος δὲ ἐκοιμήθην. ὁ δὲ μοχλὸν λαβὼν καὶ πυρώσας γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα. καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, ὡς Πόσειδον.

Π. ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὡς τέκνουν, ὃς οὐκ ἔγνως σαυτὸν μεταξὺ τυφλούμενον. ὁ δ' οὖν Ὁδυσσεὺς, πῶς διέφυγεν; εὖ γὰρ οἶδα ὅτι οὐκ ἐδυνήθη ἀποκινῆσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας.

Κ. ἀλλ' ἐγὼ ἀφεῖλον αὐτὴν ἵνα ρᾳδίως αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα.

Π. μανθάνω. διὰ τί οὐ τοὺς ἄλλους Κύκλωπας ἐπεβόησας ἐπ' αὐτόν;

Κ. συνεκάλεσα, ὡς πάτερ, καὶ ἥκον· ἐπεὶ δὲ ἤροντο τὸ τοῦ ἐπιβουλεύοντος ὄνομα, καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι ‘Οὗτίς ἐστι,’ μαίνεσθαι οἰηθέντες με φέροντο ἀπιόντες. οὕτως ἐξηπάτησέ με, ὁ κατάρατος, τῷ ὄνόματι. καὶ ὁ μάλιστα ἡνίασέ μέ ἐστιν ὅτι, καὶ ὄνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, ἔφη, ‘οὐδὲ ὁ πατήρ σου Ποσειδῶν ἴασεται σε.’

Π. θάρρει, ὡς τέκνουν· ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτὸν ὡς μάθη ὅτι εἰ τοὺς σοὺς ὄφθαλμοὺς ἴασθαι μοι ἀδύνατόν ἐστι, τὸ σώζειν καὶ τὸ ἀπολλύναι τοὺς πλέοντας ἐπ' ἐμοί ἐστι. πλεῖ δ' ἔτι ἐκεῖνος!

162. *In Hades, Menippus wants to see the ancient Beauties.*

ΜΕΝΙΠΠΟΣ. ποῦ δὲ οἱ καλοί εἰσιν ἡ αἱ καλαὶ,
Ἐρμῆ;

ΕΡΜΗΣ. οὐ σχολή μοί ἔστιν, ὦ Μένιππε, ἀλλ' ἀπόβλεψον ἐπὶ τὸ δεξιόν· ἐνθα ὁ Τάκινθός τέ ἔστι καὶ Νάρκισσος καὶ Νιρεὺς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρὼ καὶ Ἐλένη καὶ Λήδα καὶ ὄλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

Μ. ὅστâ μόνα ὄρῶ καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνὰ, ὅμοια τὰ πολλά.

Ε. καὶ μὴν ἔκεινα τὰ ὅστâ ἔστιν ἀ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσιν ὥν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

Μ. ὅμως τὴν Ἐλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι αὐτὴν διαγνῶναι τῶν ἄλλων.

Ε. τοῦτο τὸ κρανίον ἔστὶν ἡ Ἐλένη.

Μ. εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλιαι νῆες συνελέχθησαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἐλληνές τε καὶ βάρβαροι, καὶ τοσαῦται πόλεις διεφθάρησαν;

Ε. ἀλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, τὴν γυναικαζῶσαν· ἔφης γὰρ ἂν καί σοι ἥδū εἶναι

‘τοιῆδ’ ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·’

ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρά ἔστιν εἴ τις βλέποι αὐτὰ ἀποθανόντα. ἄμορφα τότε αὐτῷ δόξει, ὅτε μέντοι ἄνθει καὶ ἔχει τὴν χρόαν, κάλλιστά ἔστιν.

M. τοῦτο, ὡς Ἐρμῆ, θαυμάζω, ὅτι οὐ συνήδεσαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὗτως ὀλιγοχρονίου καὶ ρᾳδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες.

E. οὐ σχολή μοι, ὡς Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι. ὥστε σὺ μὲν, ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἀν ἐθέλης, κάθιζε· ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ηδη δεῦρο ἤγήσομαι.

163. *Zeus settles a Quarrel between Hercules and Aesculapius at a Banquet of the Gods.*

ΖΕΤΣ. παύσασθε, ὡς Ἀσκληπιὲ καὶ Ἡράκλεις, ἐρίζοντες πρὸς ἄλλήλους ὥσπερ ἄνθρωποι· ἀ-πρεπῆ γὰρ ταῦτα ἔστι καὶ ἄλλότρια τοῦ συμποσίου τῶν θεῶν.

ΗΡΑΚΛΗΣ. ἀλλ' ἐθέλεις, ὡς Ζεῦ, τοῦτον τὸν φαρμακέα προκατακλίνεσθαι μου;

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ. μὴ Δία· καὶ γὰρ ἀμείνων εἰμί σου.

Η. διὰ τί, ὡς κακὲ, δὸν ἐκεραύνωσε Ζεὺς, νῦν δὲ ἀθανασίαν ἔδωκεν;

Α. ἐκαύθης δὲ σὺ ἐν Οἴτῃ, ὅτι μοι ὀνειδίζεις τὸ πῦρ.

Η. ἀλλ' ἐγὼ μὲν Διὸς νιός εἰμι, σὺ δὲ ρίζο-τόμος εἶ, τοῖς νοσοῦσιν ἵσως χρήσιμος.

Α. καί σου τὰ ἐγ-καύματα ἰασάμην. πρὸς δὲ τούτοις οὕποτε ἐγωγε ἐδούλευσα.

Η. εἰ μὴ παύσῃ ὀνειδίζων με, αὐτίκα εἰση ὅτι οὐ πολὺ ἡ ἀθανασία ὀνήσει σε. ἐπεὶ ἀράμενός

σε ρίψω ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὥστε μὴ τὸ κρανίον ἴασασθαι.

Z. παύσασθε, φημὶ, καὶ μὴ ἐπιταράττε τὸ συμπόσιον, ἡ ἀμφοτέρους ὑμᾶς ἀποπέμψομαι. ἔστι, ὦ Ἡράκλεις, ἄμεινον τὸν Ἀσκληπιὸν προκατακλίνεσθαί σου, ἐπεὶ πρότερον ἀπέθανεν.